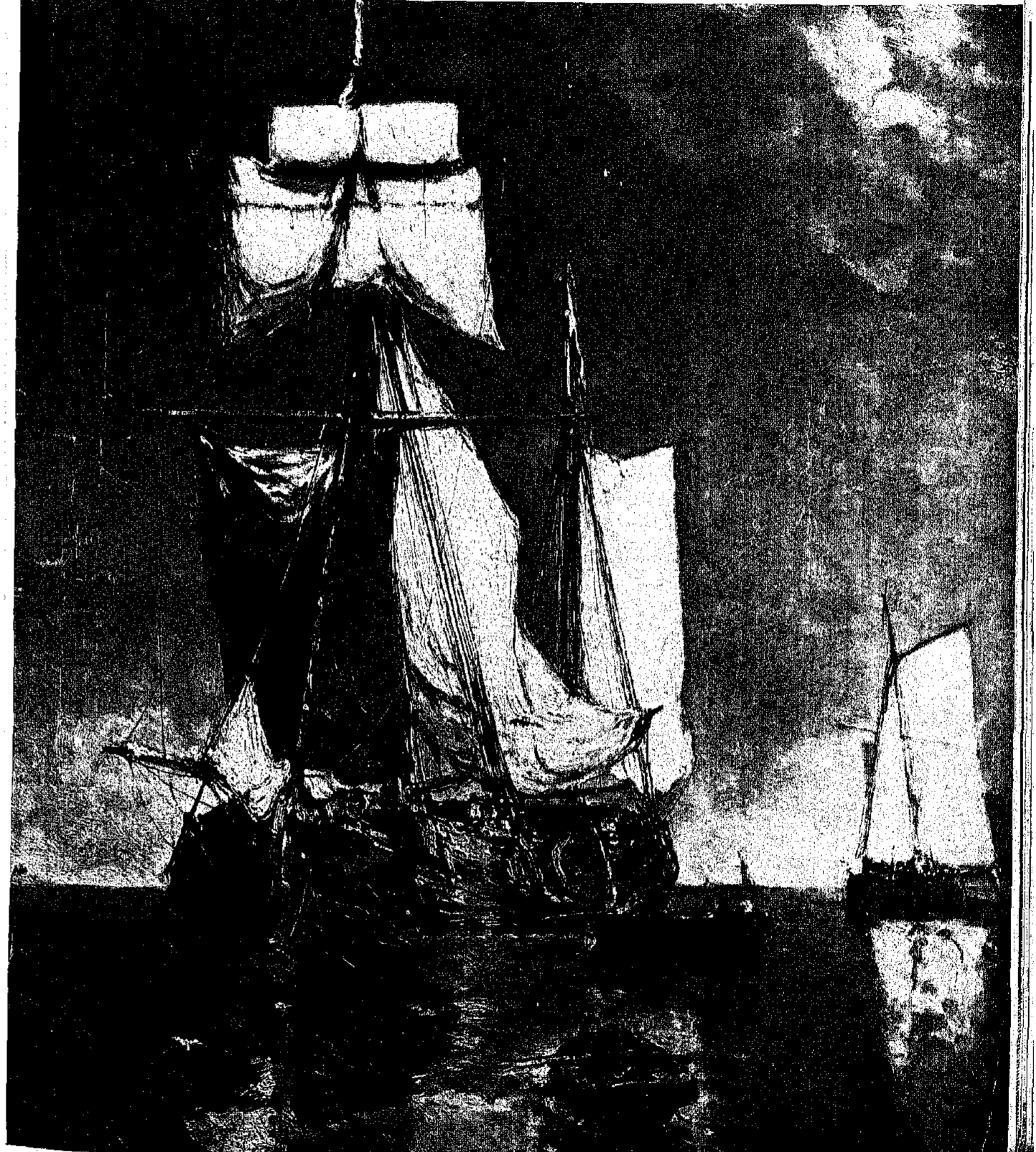

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 7
ΙΟΥΛΙΟΣ
1913

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. IV, NO. 7
JULY
1913

ΨΕΝΙΚΗ ΛΙΘΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΕΝ ΧΕΙΜΩΝΙ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ Τσάρου 'Αλέξανδρον Β' της Ρωσίας άγχει άκεραία ή εούνη της δημιουργίας του Βουλγαρικού Κράτους. Ούτε ή έποποιία της 'Ελληνικής 'Επαναστάσεως του Βικσίνια ούτε αλ λαμπρά κατά των Τούρκων νίκαι των Σέρβων εις την κοιλίδα του 'Αξιού, ούτε ο Κριμαϊκός πόλεμος του 1853 δέν ειχον κατορθώσει να προκαλέσουν κίνημα άπελευθερωτικόν έν τη μεταξύ 'Ιστρον και Αίμου γούρ.

'Απ' έναντίας δ' αναγνώσκων την Ιστορίαν της Βουλγαρίας, την περιλαμβανομένην μεταξύ των αιώνων δεκάτου τρίτου και δεκάτου ενάτου, θα ήρη ότι τό μόνον όνειρον του Βουλγαρικού Έθνους ίπαι εξακόσια έτη ήτο να ταθή υπό την κυριαρχίαν της Ρωσίας. Οι Βούλγαροι «πατριώται» ειχον πιστεύσει προς στιγμήν ότι οι Ήνιοι των πόδω θα ίπραγματοποιούντο μέ την υπογραφή της ειρήνης του Τίλις, μεταξύ Ναπολιόντος και 'Αλεξάνδρου Α' εις τά 1807. Κατά την ειρήνην ίκείνην οι Αύτοκράτορες της Γαλλίας και Ρωσίας διένιμοντο μεταξύ των την Εύρωπαϊκήν Τουρκίαν.

'Αλλ' ο Ναπολιών δέν ήβίλησε να δώσει εις τους Ρώσους την Κωνσταντινούπολιν, ή όφ' ουδέποτε κατοχή της όποιος του ήραινετο έξασφαλίσαι άπό την καγιάσιμον κυριαρχίαν. «Constantinople c'est l'Empire du monde!» ειχεν ειρή ποτε ο Ναπολιών. Τούτου έννεκεν ο Αύτοκράτωρ των Γάλλων ειχε κλείσει μυστικήν συμφωνίαν μετά του Σουλτάνου Σελίμ Γ', ένθ' έξ άλλου έξστρατεύσεως κατά της Ρωσίας, ήντε έτη μετά την υπογραφήν της συμφωνίας του Τίλις, άντιπροφεν έρδην έλας τάς προβλήσεις.

'Επί επτά έλόκληρα έτη, και' δ' ή 'Ελληνική 'Επανάστασις συνίτριβε την τότε Ισχυροτάτην Τουρκίαν, οι Βούλγαροι δέν ίκινήθησαν ούδ' έτόλμησαν να λάθουν τά έπλα.

Εις τά 1828, ή Ρωσία κηρύξασα τον πόλεμον κατά της Πέλλης και εδάσασα μέχρις 'Αδριανουπόλεως, έδωκεν εις τους Βουλγάρους μίαν νίαν

Ο ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗΣ

λαμπράν εύκαιρίαν προς εξέγερσιν. 'Αλλά και πάλιν ούδεις έξ αυτών ίκινήθη. Κάθε νίος πόλεμος μεταξύ Ρώσων και Τούρκων, Σέρβων και Τούρκων, ήτο διά τους Βουλγάρους τό σύνθημα άθρόας ήτταναστατώσεως εις την Βλαχίαν, τάς ένα κερηολούθουν τά έν τη είδη των γούρ τελούμενα έν του άπαλοού.

Εις τά 1853 μέχρι του 1855 ο Κριμαϊκός πόλεμος έδωκεν άλλην λαμπράν εύκαιρίαν προς εξέγερσιν. 'Αλλά και πάλιν οι Βούλγαροι δέν ειχον κινήθη. Οι Ρώσοι τότε ειχον άπευθίση εις τον λαόν ένθουσιώδεις προκηρύξεις, συνιστώντες αύτούς να λάθουν τά έπλα και να ήγερθώσι κατά του τυράννου. Τούς έδωκεν χρήματα και τους έρωδέσασα μέ όπλα. 'Αλλ' οι Βούλγαροι δέν έτόλμησαν να πολεμήσουν, έρριψαν τά όπλα των και ήκολούθησαν υποχωρήσαντας τους Ρώσους!

Εις τά 1857 οι Βούλγαροι, βλέποντες ότι ή Ρωσία δέν ήναι να τους υποδουλώση, έστρέψαν να στραφώσι προς την Γαλλίαν, άποκτόντες την όρθοδοξίαν και άσπαζόμενοι τον Καθολικισμόν συνλήθδην και άθροει. 'Η 'Αγγλία δέν ειδε τό κίνημα μέ καλόν όμμα, φοβηθείσα ότι, έκκαθολικιστικής της Βουλγαρίας, ο Ναπολιών Γ' θ' ίπικτα έπικινδύνον ίσχυν εις τον Αίμον. Ούτως ενεργήσας των άλλων και του Τσάρου 'Αλεξάνδρου Β', εις έν ώσαύτως δέν συνίφερε τό σχέδιον των Βουλγάρων, ίδρόθη εις τά 1870 ή Βουλγαρική 'Εξέσχη, πριν ίκόμη ή Βουλγαρία άποκτήσει την ένικήν της άνεξαρτησίαν.

Οι Βούλγαροι, άποκτόντες την έκκλησαστικήν των άυτονομίαν, ήτο λογικόν να στραφώιν διά την ένικήν των άποπατάσασιν.

'Αλλά τοιοούτον τι δέν έγεινεν εις την Βουλγαρίαν μέχρι των παραμονών του Ρωσοτουρκικού πολέμου. 'Η 'Οδησός έπήρξε τό κίνηρον άπό του όκειου, ειρηγήσει και άρωγή των Πανσλαμιστών, έξεκτιμήθησαν εις την Βουλγαρίαν οι πρώτοι κομματαίηδες, έν τά ένέματα ένδεικτικώς άναγράφει ή νεώτερα Βουλγαρική Ιστορία.

Τοιοούτοι άπήρξαν ο έν Κοπρίνιστας Λιαύκεν Καρσβίλιος, σπουδάζας έν Μόσχα, ο έν Καρλόβου Βασιλειος Λεάσκη, ο έν Καρλόβου Χρήστος Μπίτες, σπουδάζας έν 'Οδησώ, ο Δημήτριος 'Ομπτσι και ο Ούζαίνωφ, και έτερος ο έν Τυρνόβου κάπηλος Στίβανος Νικολώφ Σαμπούλωφ, ο Βίσμαρκ της Βουλγαρίας, ως τον λίγουν οι συμπατριώται του.

'Επηκολούθησεν ή σύλληψις όλων των μελών του κομμάτου. Οι κομματαίηδες ότοι, όστινες μέ άπερηφάνειαν ήφερον την τοιαύτην προνομίαν, ήβίλησαν να γείνουν μίμηται της ένικής μας Φιλίας 'Εταιρίας. Κατά λάθος όμως εις έξ αύτών, ο 'Ομπτσι, μη θυμηθείς να συμβείσση τον πατριωτισμόν προς τάς ληστρικάς του όρέξεις, άρριξε προώρως την 'Εταιρίαν και έστράφη εις ληστείας, άστίνες έκίνησαν την προσοχήν της Τουρκικής άρχής. 'Επηκολούθησεν ή σύλληψις όλων των μελών του κομμάτου, ο άπαγχονισμός του Λεάσκη και ή έξορία όγδοήκοντα τεσσάρων ληστών εις Διαρβελίτην.

Τό κίνημα, τό όποσον άπό πατριωτικόν είχε μεταβλήθη εις ληστρικόν, ειχεν άποτύχη.

Εις τάς άρχάς του 1876 ο κάπηλος Σαμπούλωφ μέ τον Στογιάνωφ, πρώην τσομπάνη και τον Γκρούεφ, πρώην χοιροβοσκόν, άπεφάσασαν να προδώσιν εις ρωμακτικόν κίνημα διά να προκαλέσουν την έπέμβασιν της Ρωσίας. Προς τοούτο οι επαναστάται θα έθετον και' άρχάς χείρα έφ' όλων των περιουσιών τους των Τουρκικών όσον και των Χριστιανικών, διότι οι Ρώσοι όστινες τους άπεκινουν φαίνεται ότι δέν διέθετον άρκετά. 'Επειτα θα διέκοπτον τάς τηλεγραφικάς και σιδηροδρομικάς συγκοινωνίας, θα έκαιον τάς μεγάλας πόλεις, και θα μετέβαλλον έν ένι λόγφ την Βουλγαρίαν εις γήν και σποδόν!

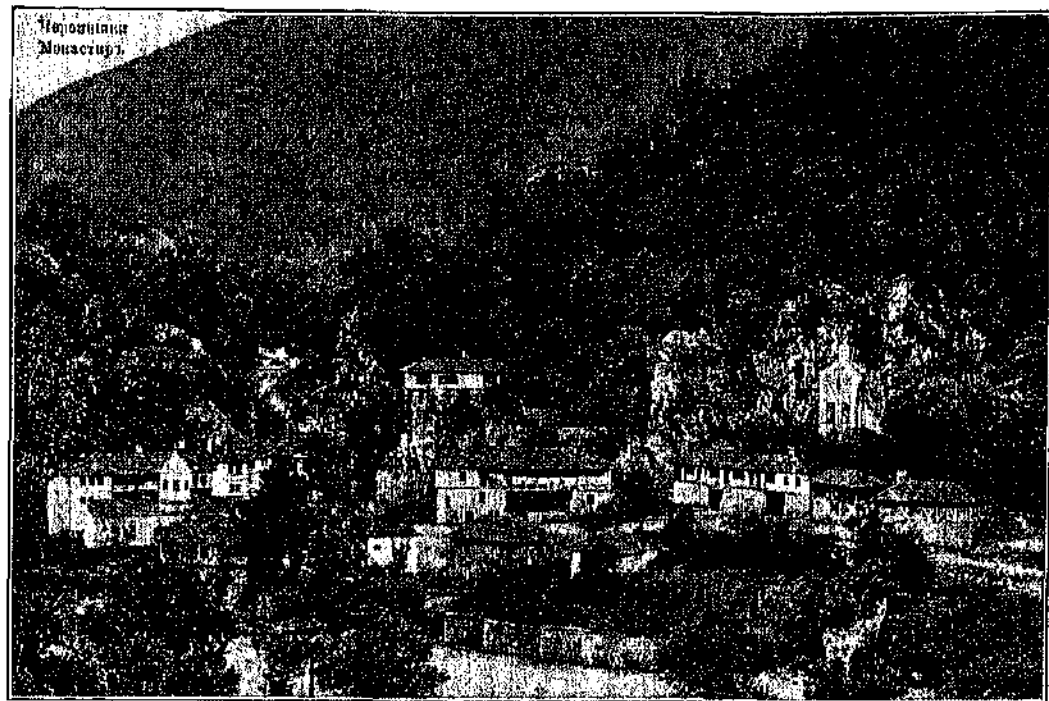
Αυτό ήτο άγών προς άπελευθέρωσιν!

Τό κίνημα έν τοούτοις κατηγγέλιθη προώρως εις τους Τούρκους, πάλιν άπό τους ίδιους κομματαίηδες. Και τότε ο Μουτσαρρίσης Φιλίππουπόλεως έξήρτησεν ένισχύσεις στρατιωτικάς άπό την κρούσασμένην του άρχήν. 'Αποτέλεσμα ήπήρξεν ή έκπέδρομή των Βασίλευσάντων εις την Βουλγαρίαν και τά έπακολούθησαντα όργια του Παναγιούριστε της Περούστίτσας και του Βατάα, ένέθεν έλαδον μαθήματα, τελειοποιήθεντες κατάιν και ύπερβάντες τους διδασκάλους των, οι στραγείς της Δοϊράνης, του Δοϊράστου και των Ζερωών.

Τών στραγών έκείνων έπορεύθησαν οι πανσλαμισται διά να έξεγείρωσιν ύπερ της Βουλγαρίας την Εύρωπαϊκήν συνείδησιν. 'Ο Γλάδστον κατήγγελλε τον άστα ανάμιαστον Τούρκον, ο 'Αλέξανδρος Β' προέβλεπε πραγματοποιούμενον τό όνειρον της καθόδου του εις Κων-

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Β' ΕΝ ΣΟΦΙΑ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΡΣΙΒΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΠΑ

σταντινούπολιν, και έν τφ μεταξύ εις την Κωνσταντινούπολιν έβολοκρονείτο κατά Μάϊον του 76 ο 'Αδβόλ 'Αζίζ.

'Η άνοδος του Χαμήρ εις τον θρόνον και τό Σύνταγμα του Μιχάδτ ποσά δέν συνετέλεσαν εις

Ο ΣΑΒΑΦΩΦ

την παγίωσιν της τάξεως έν ταίς Εύρωπαϊκάς έπαρχίαις της Τουρκίας. 'Αλλ' οι Βούλγαροι εις όλον αυτό τό διάστημα έμειναν άπαθείς θεαταί των γεγονότων. 'Η επανάστασις της Βουσίας και 'Ερλεγεβίνης εις τά 1874 και 75 δέν ειχε κατευνασθή και τό Μαυροβούνιον έμάχετο γενναίως κατά των Τούρκων, και μόνοι οι Βούλγαροι έξήκουν δι' ίκασίών την άρωγήν της Ρωσίας, ήτις ήλθε τον 'Απρίλιον του 1879 διά της κηρύξεως του Ρωσοτουρκικού πολέμου.

'Ο Τσάρου 'Αλέξανδρος διέθη τον Προϋθον μέ έκκατόν πενήντα χιλιάδας άνδρας, ένθ' έξήκοντα χιλιάδες Ρουμανικού στρατού ήνώθησαν μέ τάς Ρωσικάς εννάμεις, των Βουλγάρων σχεδόν μη κινήθεντων και' έλην την έποποιαν της Πλεόνας και της Σίτσας!...

Μετά τον πόλεμον ήλθεν ή ειρήνη του 'Αγίου

Σεσφάνου, δημιουργούσα μίαν Βουλγαρίαν άπό του Εδέινο μέχρι της 'Αχρίδος, και άπό του Δουναβίου μέχρι του Αιγαίου, μέ έκταση έκτασιν 104,000 τετραγωνικών χιλιομέτρων!... Δηλαδή ούτε περισσότερο ούτε όλιγώτερον άνασυνασάτο ή Βουλγαρία του Σιμεών, χωρίς να χυθή ρανίς αίματος Βουλγαρικού.

'Ηλθεν εύτυχώς ή Βερολίνης Συνθήκη, ήτις έμείκρυνε την έλην έκτασιν του σχεδιαζόμενου Βουλγαρικού Κράτους κατά έκαστον χιλιάδας χιλιομέτρα, και έδημοόργησε την Ανατολικήν Ρουμυλίαν μέ έκτασιν 36,000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, και κατά τάς τότε στατιστικάς 750,000 κατοίκων.

Ούτως άπέκτησεν ο Αίμος την 'Ελευθέραν Βουλγαρίαν, ής την όλην όργάνωσιν, στρατιωτικήν, πολιτικήν και οικονομικήν, ειχον άναλάβει οι Ρώσοι. 'Ηλθε κατόιν ή προίσις του νέου Κράτους. 'Από έλην την Βουλγαρίαν, μόλις έκπαρτήσθησαν διασχίται άνδρες διά να σχηματίσουν την

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΙΣΚΑΡ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

πολιταρχική, ήτις ήτο ή πυρήν του στρατού της. Οι Ρώσοι προσέθεσαν εις αυτός 2,700 Ιδιούς των. Τριακόσιοι εικοστέσσαρες αξιωματικοί ανέλαβον τήν διοίκησιν του στρατού εκείνου, εξών 36 μίνον Βούλγαροι.

Η Ρωσία ύδατωσ είχε προσφέρει εις τούς προστατευομένους της εκατόν δώδεκα παιδά πυροβόλα, τρίακοντα και έν τοπομαχικά, ένα σολίσκον δόοληρον διά τήν φρουράν των συνόρων του Δουνάβου, άρκατάς εκατοντάδας Υπκων, άρκατάς χιλιάδας όπλων, και πληθύν πολυμεροδίων και πρό παντός εκατομμύρια ρουβλίων Ρωσικών. Μετά τήν έδρασίαν του προσωρινού καθεστώτος εκλήθη έν Τυρνόβη ή Έθνοσυνέλευσις, ήτις εξέλεξεν ώς ήγεμόνα τόν 'Αλέξανδρον Βάττεμπεργ.

Τό έργον της Ρωσίας είχε συντελεσθή. Ο Τάσρος ήδύνατο νά καυχάται διά τήν έπιτυχίαν του. 'Αλλ' άκριβώς από της ημέρας καλ' ήν ή Έθνοσυνέλευσις είχε περατώσει τάς έργασίας της. κατ' Απρίλιον του 1879, έσημειώθη ή άφαστηρία του άντιρωσικού κινήματος έν Βουλγαρία.

Πώς οι Βούλγαροι, μέλις αποκτήσαντες Πατριδα ελευθέραν και ήγεμόνα, έστράφησαν άμέσως κατά των εύργετών των, είναι έν από τά χαρακτηριστικώτερα κεφάλαια της νέας τιν ιστορίας, και λέγομαι της νέας, διότι ή παλαιά βριθεί τοιοούτου είδους άχαριστιών και άτιμίων.

Τό γεγονός λοιπόν άπομένει ότι οι Βούλγαροι, έκαξ ίδόντες ότι είναι άσφαλείς, ήθέλησαν μέ κάθε τρόπον ν' απαλλαγώσι των Ρώσων, ών ή έπιτροπή εις τά μέλις άρχίμενα νά εκδηλώνται πολιτικά πράγματα του τόπου ήτο πλέον καταφανής.

Ο πρίγκηψ 'Αλέξανδρος Βάττεμπεργ, όστις ήτο τότε ήλικίας μόλις 22 έτών και είχε τόν βασιμάν ύπολαχαού εις τήν φρουράν του Ιεροβόλου, άμα τή εκλογή του ώς ήγεμόνος μετέβη εις Ρωσίαν και ηργαρίστησε τόν Τάσρον, λαβών και τάς πρώτας δηγίας εν σχέσει μέ τά νέα του καθήκοντα. 'Εξ μέλη του Βουλγαρικής Έθνοσυνελεύσεως μεταβάντα εις Λεβάντιαν του προσέφεραν έπισήμως τό στέμμα, έκείθεν δέ ή νέος ήγεμόν περιήλθε τάς άσίδας της Βιρόπης, μετέβη εις Κωνσταντινούπολιν και παρουσιάσθη ώς ύποπτικώς εις Βάρνα, και τήν 1 'Ιουλίου 1879 άφικνωται εις Τυρνόβον, τότε πρωτεύουσαν της Βουλγαρίας, και είδε τόν νενομισμένον δρομον πρό της Έθνοσυνελεύσεως.

Άμα τή άφίξει του 'Αλεξάνδρου ή έως τότε 'Ανώτατος Ρώσος όργανωτής των κυβερνητικών

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ύπηρεσιών της Βουλγαρίας πρίγκηψ Δουνόβικωφ άπεσώθη εις Κίεβον, ός' ένός μόν ίνα μή διά της παρουσίας του ήνικται άφορητή παραξήγησις και σκανδάλων, ός' έκέρου δέ διότι γνωρίσας τούς Βουλγάρους τούς είχε συζητή εις τοιούτων βασιμάν, ώστε νά μή θέλη πλέον νά ζήση μαζί των. Μαζύ μέ τόν Δουνόβικωφ άπεσώθη και όλος ή Ρωσικός στρατός της κατοχής, άπέμεινε δέ έν Βουλγαρία μόνη ή πολιτοφυλακή μέ δύναμιν ένκατόν χιλιάδων άνέρον, διατελούσα υπό τήν άρχηγίαν Ρώσων αξιωματικών έλλείψει καταλλήλου Βουλγαρικού υλικού.

Ο ήγεμόν 'Αλέξανδρος, άμα αναλαβών τά καθήκοντα του, προσέλαβεν ώς ιδιαίτερον γραμματέα του τόν έν Γερμανία σπουδάζοντα Στωίλωφ και ήρχισε νά μελετή τά πρόσωπα και τά πράγματα του τόπου. Τό πρώτον έργον του ύπήρξεν ή σχηματισμός ένός ύπουργείου ίκανού νά ποδήγη τήν χώραν, εύρισκομένην τότε εις τά πρώτα βήματα της.

Τόσε ή Βάττεμπεργ άντελήρη τήν ύπαρξιν

όσο άντιθέτων κομμάτων, έκτών έκποιον τήν έν αποτελούμενον από τά συντηρητικώτερα στοιχεία, περιλαμβάνον πρόσωπα ώς τόν Μπούριωφ, τόν Γκρόκωφ, τόν Νάτσιβιτς, τό άλλο δέ συνέντερου τούς φιλελευθέρους ώς τόν Τσάγκωφ, τόν Καραβέλωφ, τόν Ραδσλαβόφ, τόν Σταμπούλωφ και άλλους.

Τά δύο ήμωσ κώματα ήδύνατο καλλίτερα νά χωρισθώσιν εις φιλορωσισκόν και άντιρωσισκόν, τών συντηρητικών μή άποκαυπτόντων τάς συμπάθειάς των πρός τήν Ρωσίαν, ής έφρόνον ότι τό Βουλγαρικόν Κράτος θά είχε πάντοτε άνάγκην διά νά ζήση.

Ο Βάττεμπεργ ένόμισεν ότι δέν ήπρετα νά άώρη εις τούς φιλελευθέρους τήν άρχήν, τότευ δ' ένεκα διώρισε τόν Μπούριωφ, Νάτσιβιτς και Γκρόκωφ, όους τό ύπουργείον των Στρατιωτικών εις τόν Ίώσων ύποστράτηγον Παρόντζωφ.

Τό ύπουργείον τούτο δέν έζησε πλέον τόν έολών και άντεράη κατά τήν ημέραν καλ' ήν ή Σοβόρνια είχε κηρύξη τήν έναρξιν των εργασιών αούτης.

Ο Βάττεμπεργ, μή δυνάμενος νά εύρη άπικαταστάτας διά τούς παραιτηθέντας ύπουργούς, διέλυσε τήν Σοβόρνια. Αι νέαι εκλογαί έφεραν εις τά πράγματα τούς φιλελευθέρους Τσάγκωφ και Καραβέλωφ. 'Αλλ' ούτοι έλθόντες εις τά πρώματα καταβέβηξαν τούς προκατήχους των συντηρητικούς κατά τοιούτων τρόπων, ώστε έβλησαν εύθως εξ άρχης τάς άντιπαθείας του Βάττεμπεργ έννοήσαντος ότι δέν είχε νά κώρη μέ άνθρόπους.

Η έσωτερική κατάσταση της Βουλγαρίας ήρξάτο επιδεινούμενη, τά κομματικά πάθη ήγον φθάσι εις τό άπορόγηρον, ή θέσις του ήγεμόνος κατέστη δυσχεραστάτη. Καί αύτω τήν 27 'Απριλίου του 1881 μία ήγεμονική προκήρυξις, τοιχαλληθείσα εις τούς όρόμους της πρωτεύουσης, άνήγγελλεν ότι ή Βάττεμπεργ, κατόπιν διεκοής ύπηρεσίας, άκουθήσας έκ της όλης καταστάσεως, εκήτει τήν σύγκλητον Έθνοσυνελεύσεως, εις ήν νά παραδώσει τό Στέμμα. Ο ήγεμόν έν νόσους προσέθεσεν ότι άν ή Έθνοσυνέλευσις έδόχητο όια τά μέτρα, άτινα θά έπρωτείνοντο πρός καλοδοκίησιν του Κράτους, δέν θά παρητείτο.

Μέ τήν προκήρυξιν αύτην ή Βάττεμπεργ άπέθετε τόν σχηματισμένον προσωρινός Κυβερνήσεως εις τόν Ρώσων ύπουργόν των Στρατιωτικών στρατηγόν 'Βρρενροτ, διαδοχθέντα τόν έκποιον είχε Οί φιλελευθέρου, εις βάρος των έκποιον είχε γελήν τό πραξικόπημα, ύποκτευσαν άμέσως τήν Ρωσίαν και ύποστηρίζομαι υπό της 'Αγγίλιας έστράφησαν έν σίωματι κατά του 'Αλεξάνδρου.

Η ήγεμόν εις τήν περίπτωσιν ταύτην όλιγω δειν έλασε τήν φίλιαν της Ρωσίας, ήτις δέν έπαύθη νά παη άναμιγνυομένη εις τά πράγματα της Βουλγαρίας. Δέν άνυέθη όμως τοιοούτον τι, διότι

ΠΟΙΟΥΣ ΕΤΣΑΚΙΣΑΜΕΝ

οι Ρώσοι Κυβερνήται. πάντοτε υπό καλών διαθέσεων έμπνεόμενοι διά τό δημούργημά των, επί μίαν διετιαν ήγωνίσθησαν μαζί μέ τόν ήγεμόνα και τούς συντηρητικούς όπως έπανασείρον τήν ειρήνην και τήν τάξιν εις τήν παρασασομένην υπό έμφυλιων έρίδων Βουλγαρίαν. Έν μέγα γεγονός έχρησέτο όπως ένώρη τά κώματα, και αυτό ύπήρξεν ή κωμωδία της ένώσεως της 'Ανατολικής Ρωμυλλίας μέ τήν Βουλγαρικήν ήγεμονίαν, έπιτευχθείσα μέ τήν συμπαιγίαν φιλελευθέρων συντηρητικών, Ρώσων και άποού του Βάττεμπεργ.

Τό ιστορικόν τούτο γεγονός έλάμβανε χώραν τήν 6 Σεπτεμβρίου 1884. Ταυτοχρόνως όμως ή Βουλγαρία από του Μαΐου του ίδιου έτους είχε διακακομμένως τάς μετά της Σερβίας σχέσεις, συνεπειά έπισωδίων τινών έκ της μεθοριακής γραμμής του Τιμόζ.

Τήν 1 Νοεμβρίου ή Βασιλεύς Μιλάνος εκήρυττε τόν πόλεμον, έκ του όποιου μετά εικοσιεκά ημέρας ή Σερβία εκήρυξετο ήττημένη. 'Εξ χιλιάδες άνδρες είχαν πέσει άμοιροτέρωθεν κατά τόν πόλεμον, όστις έστοιχίσεν άνω των είκοσι εκατομμυρίων φράγκων.

Κατόπιν ένός πολέμου νικηφόρου ή Βάττεμπεργ έδικαιούτο ποιός τινος συμπάθειας έν μέρος του λαού του, τόν έκποιον είχαν έσυνειδήτως ύπηρετήση. Θέλιον νά συμβέβαιη μέ τούς όρκους του, όστινας τόν έθεώρου Ρωσοόφρονα, ή ήγεμόν 'Αλέξανδρος είχε μεταβάλη πολιτικήν, αλλά δέν κατώρθωσε νά προσικειωθή τάς συμπάθειας του σ π ρ α τ ο υ του. 'Εξ άλλου ή Ρωσία, μή βλέπουσα αύτίν έμμένοντα εις μίαν πολιτικήν, εκήτει ήδη τήν καθάρσιν

του. Έν στρατιωτικόν κίνημα τήν 8 Αύγουστου 1880 άνέτρεπε τόν 'Αλέξανδρον όστις, βία καθαίρεθείς από των Καραβέλωφ, Νικολάρωφ, Τσάγκωφ, άπήλθεν εις Αύστριαν, ειπόν τό περίφημον: «'Από τήν Ρωσίαν ήλθε τό Στέμμα σας και εις εκείνην τό παραδίδο.» Είμαι άληθής ότι ή Σταμπούλωφ και ή Άλλοι έκπαθεί του άντιρωσικού ζήτηματος εκήτησαν άμέσως τήν έπάνοδον του ήγεμόνος, όστις όμως ήσπικιάτατα άπέριψε τήν προσφοράν, νυμφουδεις βραδύτερον μίαν άσίδόν, και άποκλήσας ένα υιόν έν άνόμασεν 'Ασέν.

Τρία έτη μετά τήν έξορίαν του ή 'Αλέξανδρος απέθανεν. Ο υιός του ζή άνόμη' έχει κώμμα και διεκδικεί τόν θρόνον του Φερδινάνδου.

Μέ τήν έξορίαν του Βάττεμπεργ άπόλυτος κήριος των πραγμάτων έν Βουλγαρία έγινετο ή Σταμπούλωφ, όστις διαχειρίζομαι τήν άντιβασι-

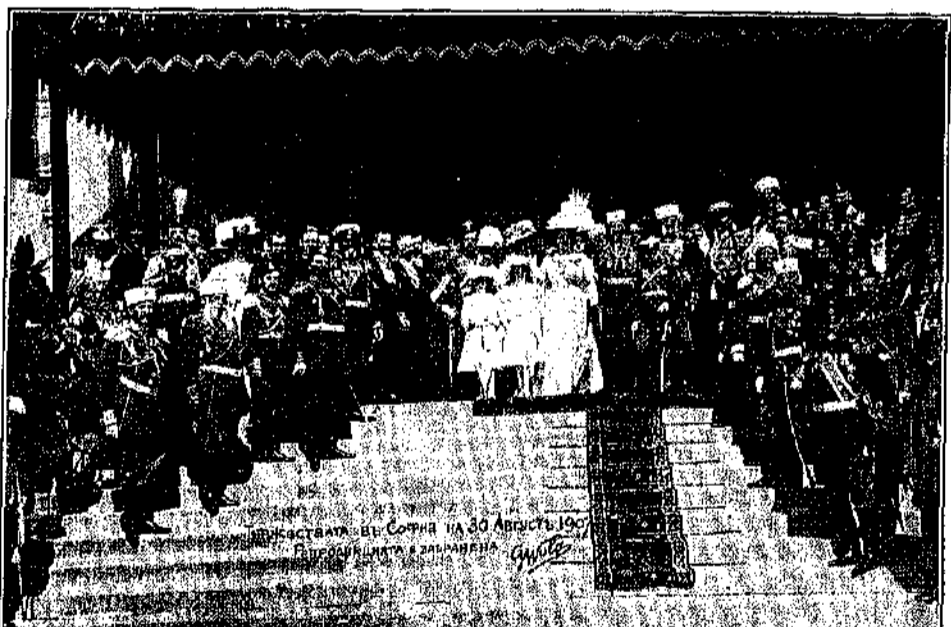
λείαν, έθεσεν ως βάση του προγράμματός του τήν καθάρσιν της Ρωσικής έπιτροπής έν τή ήγεμονία και τήν δημιουργίαν μιας Βουλγαρικής πολιτικής, εκυπηρετούσης μόνον τά συμφέροντα του τόπου και κατά δεύτερον λόγον τά συμφέροντα εκείνου, όστινας θά είχαν διαθέσινα νά άνταρρύνουν τάς Βουλγαρικές όρέξεις.

Ο Σταμπούλωφ ήρχισε τήν εφαρμογήν του προγράμματός του, κηρύξας άγριον διωγμόν κατά πάντων των δεδηλωμένων ρωσοφίλων της ήγεμονίας. Καί τότε ήρχισεν ή τραπεζοκρατία εκείνη, τήν όποιαν άνόμη ή γεροντότεροι των Βουλγάρων μέ τρόπον ένθυμούνται. Αι εκλογαί διά τήν έθνοσυνέλευσιν ήτις έμελλε νά εκλέξη τόν νέον ήγεμόνα έγινοντο υπό τήν προσωπικήν του έποπτείαν μέ άποτέλεσμα ότι επί 522 πληρεξουσίων ή Σταμπούλωφικοί άνήλθον εις 470. Πώς έγινε τούτο;

Απολούσατα. Είς τούς άντιπολιτευομένους άπηγορεύθη νά ύψηλουν διά έβλου και ροτάλου. Είς νωμάρχης φίλος του Σταμπούλωφ έφρονέθη υπό των εκμανέντων άντιπολιτευομένων. Ο Σταμπούλωφ συνέλαβε τ ρ ι ά ν τ α δ κ τ ω ώς συνενήγους διά τόν φόνον, τούς καταδικασεν εις θάνατον και τούς εκρέμασεν όλους. Έγαντίον της άγρίας ταύτης καταστάσεως μερικοί αξιωματικοί, φοβηθέντες ότι ή άντιβασίλεια θά επανέφερε τόν Βάττεμπεργ, τοσούτω μάλλον καλ' έσον ό υπό της Έθνοσυνελεύσεως εκλεγείς Πρίγκηψ Βαλδεμάρ της Δανίας άπέριψε τό Βουλγαρικόν Στέμμα, διαργάνωσαν τό στασιωσικόν κίνημα του Ρουσσουκίου. 'Αλλ' ή σάσις εκείνη δέν διήρκεσε πλέον της μίας ημέρας, και ή Σταμπούλωφ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ

Ο ΦΕΡΑΙΝΑΝΘΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

γενόμενος πάλιν χείρας των πραγμάτων, έστράφη σε δέκα προαίτιους και έφυλάκισαν εκατοντάδας πολιτών πρώην ύπουργών, δημοσιογράφων, δικηγόρων και άλλων, μεταξύ των οποίων και αυτόν των πρώην συνάδελφών του Καραβέλιου, όστις άπαιξ έκαστηγώνη άνθίλωσ εις την φυλακήν υπό του διαδοχού Πανίτσα.

Είς την κατάστασιν αυτήν έδωκεν επί τέλους τέρας ή έλλογή του Φερδινάνδου ως ήγεμόνος της Βουλγαρίας, γενόμενη υπό της Έθνοσωσευτικής την 7 'Ιουλίου 1887.

Ο Πρίγκιψ Μαξιμιλιανός, Κάρολος, Λεοπόλδος Μάριος Φερδινάνδος του Σάξ Κοβούργου Γκόττα, γεννηθείς την 28 Φεβρουαρίου 1861 άνήρχετο εις τόν Θρόνον της Βουλγαρίας εν ήλική είκοσιέξ ετών και άσκηετο εις την ήγεμονίαν διατελούσαν άλλάμη υπό την τρομοκρατίαν του Σταμπούλιου.

Η άνοδος του Φερδινάνδου επί του Βουλγαρικού Θρόνου ήτο νίκη της Δύστροιχής πολιτικής, την έποιαν ο Τσάρος 'Αλέξανδρος Ι΄, έθυσκαλεύθη ν' άνεχθή. Καί έπεχείρησε τότε και ίδίως εις τά 1888 να έξασκήση την έπιτροπήν του όπως έκτοπισή της Βουλγαρίας ή Δύστρογγίλος ήγεμονίδη, αλλά προσέκρουσεν εις την αντίδρασιν των Δυνάμεων, αίτινες ήθελον την νεαράν ήγεμονίαν ανεξάρτητον και έλευθέραν πάσης έμμέσου Ρωσικής έπικυριαρχίας.

Ο Φερδινάνδος τοιουτοτρόπως ήναγκάσθη εκ των πραγμάτων ν' άσπασή την άντιρωσικήν πολιτικήν, προσλάβων σύμβουλον και συνεργόν του τόν Σταμπούλιου. Τότε έρρίθη έξ έλοκλήρου εις τάς άγκάλας της Δύστριας, ήτις και δάναει έβδομήντα πέντε εκατομμυρίων προέχον εις τό νεοσύστατον Κράτος, και εν γένει περιέβαλε διά της ίδιαιτέρας συμπαιθείας και άρωγής της τόν Φερδινάνδον.

Όπως ή τάξις αποκαθίστατο εν Βουλγαρία υπό την διπλήν τρομοκρατίαν ήν έξήσκουν επί των άντιπολιτευομένων ή ήγεμών μετά του Σταμπούλιου. 'Αλλ' ή κοινή γνώμη της Βουλγαρίας έχεν άρχισαι να εξανίσταται κατά του καθεστώτος τούτου. Έντός του 1891 έδολοφονούτο δύο των πιστοτέρων Σταμπούλιωφικών ή Βέλτσερ εν Φιλίππουπόλει και ή Βέλχεβιτς εν Κωνσταντινουπόλει.

Τόν 'Απρίλιον του 1893 ή Φερδινάνδος άπαιξ έτι προκάλων την Ρωσσίαν ένυμφεσέτο την πριγκήπισσαν Μαρίαν Λουίζαν της Πάρμας, και τόν Νοέμβριον του ίδιου έτους μετεκομίσετο έξ Αύ-

Ο ΣΑΝΔΑΣΚΗΣ Ο ΓΚΟΥΑΪΦ Ο ΓΚΡΟΥΪΦ Ο ΔΕΑΤΣΕΦ

Ο ΧΑΣΑΠΤΣΕΦ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΚΗΤΙΨΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ

ΒΟΥΓΑΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΝ ΠΗΡΑΙΪΣ
Ο τέταρτος έξ άριστερών είναι ή λοχαγός του Βουλγαρικού στρατού 'Έλλην 'Ανδρεάδης. Ο προς τά δεξιά θρώσκει άνευ πληρώτου είναι ή άνθυπολοχαγός του παλαιού Σαδάρ.

στρίας εις Σόφιαν ή νεκρός του τότε αποθανόντος πρώτου ήγεμόνος 'Αλεξάνδρου.

Κατά τά έτη έστεινα τό Μακεδονικόν ζήτημα ειχεν άρχισαι ν' άνακινήται. 'Ητο ή έκοχή καθ' ήν ή ήμέτερος Γρικουάης, άπατηθείς από τόν Σταμπούλιου, εις έν ειχε προτείνει 'Ελληνοβουλγαρικήν συμμάχιαν, απέθνησκε χωρίς να ίδω την σύσφιξιν των Τουριστοβουλγαρικών σχέσεων και την έλδοσιν των δύο πρώτων Βουλγαρικών Μητροπολιτικών βαρβατίων διά την Μακεδονίαν.

'Αλλ' ήδη ή ώρα του Σταμπούλιου ειχε σπείνη. Ο άνθρικός έκείνος, νομισας τόν έμπεδόν του άνώτερον πάσης μοιρής, άχρείας δι άν έκ φύσεως, προσέβαλε την συζυγικήν τιμήν του επί των Στρατιωτικών ύπουργού του όστις παρητήθη διακευχθείς ταυτοχρόνως και καταγεμίας τά πάντα εις τόν ήγεμόνα. Τό έκραγόν σκάνδαλον προυκάλεσε μίαν σφοδράν αποδοκιμασίαν του Σταμπούλιου εν μέρους του Φερδινάνδου, πρό της ήποίας ή Πρωθυπουργός υπέβαλε την παραίτησίν του. Ο ήγεμόν την έδέχθη, υπό τάς έπευφημίας έλοκλήρου της Βουλγαρίας, ήτις δέν έκρυψε την χαράν της διά την πτώσιν του τυράννου.

Με την παραίτησιν του Σταμπούλιου και τόν έκακολουθήσαντα θάνατον του Τσάρου 'Αλεξάνδρου αι Ρωσοβουλγαρικές σχέσεις έβελτιώθησαν, όστις του τόν Φερδινάνδον. Την 15 'Ιουλίου 1888 ή Σταμπούλιου έδολοφονήτο από τρεις πολιτικούς του άντιπάλους, όστινες τόν έ τ ε μ ά ζ ι σ α ν κυριολεκτικώς με μαχαίρας και ξίφη! Ο Φερδινάνδος, μαθών τό συμβάν εν Κάρλοβα, έσπευσε να τηλεγραφήση τά συλλυπητήριά του εις τήν χήραν του δικτάτορος, μαζί με ένα στέφανον. 'Αλλ'

Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΤΣΙΜΗΔΑΣ ΠΙΞΟΝ ΕΝ ΚΙΑΚΙΣ

έκείνη έπέστρεψε τό τηλεγράφημα και έξεδίωξεν εκ της οικίας της τόν ύπασπιστήν, τόν κομισάνον τόν ήγεμόνος.

'Εκτοτε αι Ρωσοβουλγαρικές σχέσεις έξηκολούθησαν βελτιούμεναι, μέχρις έσχάτων δέ ήσαν καλαι, ψυχρανωθείαι μόνον έτε μετά τόν πρώτον

ΤΟ ΒΟΥΓΑΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΝ ΤΩ ΟΠΙΩΙ ΗΜΥΝΟΝΤΟ 150 ΒΟΥΓΑΡΟΙ

Βαλκανικόν πόλεμον ή Βουλγαρία εν νέου έρρίθη εις τάς άγκάλας της Δύστριας.

Είδομεν άνωτέρω την έπίσημον έμφάνισιν του Μακεδονικού ζητήματος εν Βουλγαρία επί Σταμπούλιου και κατόπιν επί Πετκόφ. Αι διαβεβήσεις αυτουός Κυβερνήσεις Δάνεφ, Καραβέλιου, Ράτσι, Πέτριου, έπειτα Πετκόφ, Γούδερ, Μαλίνοφ και Γκόσωφ, κατέστησαν τό Μακεδονικόν ζήτημα κυρίαν βάση της πολιτικής των. 'Αλλ' έκτός των έπίσημων ίθυνόντων της πολιτικής τάξεως δέν έβράδυναν να έμφανισθούν εις τό πεδόν της δράσεως οι ήγέται των διαφόρων κομμάτων, Μιχαηλόσκη, Σαράφωφ, Δέλτσερ και κατόπιν ήλιοι οι άλλοι έκείνοι έγγληματίαι και ήρωαι από του Γκρούσεφ και του Σανδάνσκη και του Πανίτσα μέχρη του Μήτσο Βλάχου και του Τσακαλάρωφ.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΙΞΙΚΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΙΞΟΝ ΕΝ ΚΙΑΚΙΣ

Είναι άξιον παρατηρήσεως ότι ή Βουλγαρική Μακεδονική πολιτική δέν έτηρεάσθη διόλου από τάς ύπουργικές μεταβολάς της χώρας. Οι Σταμπούλιωφικοί την ήκολούθηον ως έξυπνηταύσαν τά σχέδια της Μεγάλης Βουλγαρίας. Οι άντιπαλοί των δέν την έγκατέλιπον, διέτι άνισχύοντο υπό της Ρωσσίας.

Τούτο δέν σημαίνει ότι οι Βούλγαροι άνεπανήσαν πάντοτε εις τάς λεπτομερείας της πολιτικής των εκείνης, απόδειξις δέ τούτου τό γεγονός ότι εκτός του Σταμπούλιου, και ή Καραβέλιου, και ή Πετκόφ, και ή Σαράφωφ, και ή Δέλτσερ έπασαν θύματα δολοφόνων εν αυτή τη Σόφια.

Η τελευταία δεκαετία ύπήρξε διά την Βουλγαρίαν ή μεγαλύτερα από άπόθνευσ πολιτικής, στρατιωτικής και δολοφονικής δράσεως.

Πρόγραμμα του Φερδινάνδου ειχε καταστή ή ήγεμονία του Αίμου.

'Από του 1903 και ίδίως του 1908, ότε ή 'Ανατολική Ρωμυλία προσηρτήθη και κατά τύπους εις την Βουλγαρίαν, ή Φερδινάνδος άποσε-

ΑΝΑΡΨΑΣ ΤΖΙΒΑΣ

'Υπολοχαγός του Βου εθλωνικού, τραυματισθείς εις τήν βραχίονα κατά τήν άγρίαν έπιθέσιν του Αλαβάν.

τιλοφορήθη 'Τσάρος», μόνον πρός τόν σκοπόν του να ύποσάξη έλους τούς γειτόνος του της Βαλκανικής Χερσονήσου.

'Αλλ' άπ' έδώ και έμπρός ή Βουλγαρική ιστορία είναι γνωστή. Καί ή 'Αγίος 'Ελληνοβουλγαρικός πόλεμος την συνεχίζει.

ΤΟ ΒΟΥΓΑΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ εις την σελίδα ταύτην δύο φωτογραφία είναι όχι μόνον ανέκδοτοι και μοναδικαί εις τὸ εἶδος των, ἀλλ' ἀκόμη θὰ ἤδυναντο νὰ στοιχίσαι τοῦλάχιστον τὴν ζωὴν εἰς τὴν φωτογραφησάντα, ἂν οὐτος συνέβαινε νὰ ὑπέστη εἰς τὴν ἀντιλήψιν τῶν Βουλγάρων.

Διότι βουλγαρικὰ κλέθ ἀρρογοῦνται οἱ εἰκόνας μας, ἀναγόμεναι εἰς τὴν 8 Ἰουλίου 1906, ἡμέραν κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ σύνθημα τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαγμοῦ ἐβίβητο ἐπὶ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν ἐν Φιλιπποπόλει.

Ἐπεὶ 7η ἐπέρασεν ἀπὸ τότε... Ποῖος θὰ ἤδυναντο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τόσο σύντομα θὰ ἐλάμβανε ἐπέκτασιν διὰ τὰ ὄργανα τῆς Φιλιπποπούλεως, τῆς Στενημάχου, τοῦ Καδουλῆ, τῶν Κορυθῶν, τῆς Σαϊουπόλεως, τῆς Μεσημβρίας, τοῦ Βόσταβοχωρίου, τοῦ Πύργου, τῆς Βάρνας καὶ τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγχαίου;...

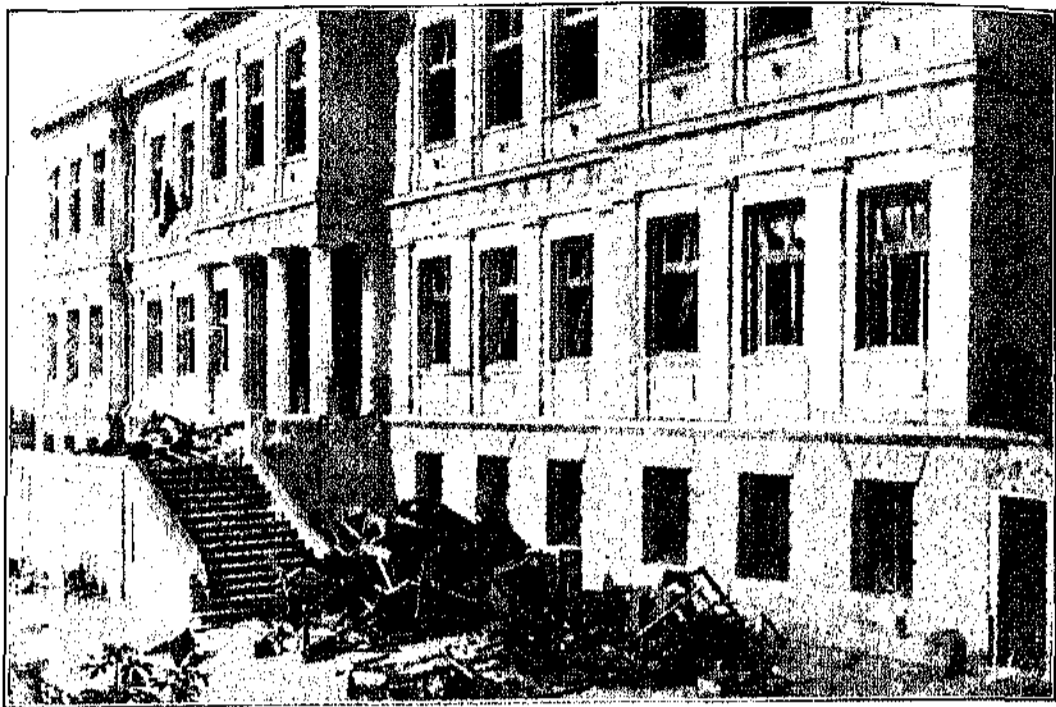
Ἡ Βουλγαρικὴ τρομοκρατία, ἡ ἐγκαινισθεῖσα ἐν Θεσσαλονικίᾳ εἰς τὴν 1908 μὲ τὴν ἀνατίναξιν τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀποστόλου «Γουαλαδακίερ» τοῦ Μεσσαζέρη, καὶ ἐκταθεῖσα κατόπιν κατ' ἄλλην τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην, εὐσέθη ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀντιμέτωπος τῆς Ἑλληνομακεδονικῆς ἀμύνης, εἰς ἣν εἶχε δώσῃ ψυχρὴν ὁ θάνατος τοῦ Παύλου Μελά.

Τὰ σώματα τῶν Κρητῶν, τῶν Πελοποννησίων, τῶν Μακεδόνων, τῶν Θεσσαλῶν καὶ τῶν Ἱππειοτῶν ἐκαθίσταντο μετ' ἄλλων τὴν Μακεδονίαν. Ἦτο ἡ ἐποχὴ τοῦ θριάμβου τοῦ Βάρδα, τοῦ Πετροπουλάκη, τοῦ Κρόμπα, τοῦ Γαρέθη, τοῦ Μπούρα καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἡρώων, τοὺς ὅποιους ποτὲ δὲν θὰ ἠραμνήσθη οὐτε ἡ Μικαδονία οὐτε ἄλλος ὁ Ἑλληνοισμὸς.

Συνεστριμμένοι οἱ Βούλγαροι εἶχον στρατὴν πρὸς τὰ σνόρα των, ἀνίσχυροι πλέον νὰ ἀρτίξουν καὶ νὰ κατοικουνοῦν εἰς μέρη Ἑλληνικά.

Καὶ τότε ἔβη ἡ λύσσα τῶν ἐξέσπασαν ἀγρίως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, τοὺς ὅποιους εἶχον πληθύνει.

Προτεῦσα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνικῆς δράσεως, ἡ Φιλιππούπολις, ἐδοκίμασε τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Ἐκεῖ ἦσαν τὰ Ζαρεβία Διδασκαλεῖα, ἐκεῖ οἱ πλοῦτοι ναοί, ἐκεῖ ἡ ἀνηρηστέρα τῶν ἐν τῇ ἡμερομηνίᾳ κοινοτήτων, ἐκεῖ οἱ Σύλλογοι καὶ αἱ Ἀδελφότητες καὶ οἱ

ΑΝΑΜΟΨΗΒΗΤΗΤΩΝ ΤΥΚΜΗΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΘΕΤΡΩΔΙΑΣ—Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΑΣΑΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ΤΩ 1906

Μουσικαὶ Ὀμιλοὶ, καὶ ἔβη ἐν γένει ἡ βαυμαστὴ ἐκείνη ὀργάνωσις διὰ τὴν ὅποιαν πανταχοῦ τῆς εὐνομένης διακρίνεται, ὅταν εὐδοκίμη, ὁ Ἑλληνοισμὸς.

Ἐἰς τὴν συνεικίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς νεὸς διηγεῖται, ἀντιπροσωπεύουσα διακοσίων χιλιάδων φράγκων ἔθνικὴν δωρεάν, ὑψοῦτο ἡ μέλις ἀρξαμένη τότε νὰ λειτουργῇ Σχολὴ Μαρασλῆ, ἀκριβῆς ἀντιγραφοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις κτισθείσης ὑπὸ τοῦ ἴδιου ἡμογενοῦς. Ἦν λευκὴν μέγαρον ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στόχος τῶν Βουλγάρων. Ἐκεῖ ἔβησαν ὁ ἀγρίως συρφετός τῶν κομιτατζήδων στρατιωτῶν, ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων, ἀέρων καὶ χωρικῶν ἀκόμη, οἵτινες εἶχον συρρεύσει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς Φιλιππούπολιν ἀπὸ τὰ πέριξ, κατόπιν τῆς προσκλήσεως καὶ τῶν ὑποσχέσεων τῶν ἀρχῶν, οἱ θὰ ἐξησφάλιζον πλοῦσι λαφύρα, καταστέροντες τὰς Ἑλληνικὰς περιουσίας. Ἦ ἐπιβί-

σις ἐγένετο ἀφαιρέσις ἀπὸ τὰ ἄγρια ἐκείνη σφῆρα κατὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτηρίου. Ἦν μὲν στιγμὴ οἱ Βούλγαροι θρασσαντες τὰς ὄβρας εἰσέρχοντο εἰς τὰς αἰθούσας διεπιθύνοντες καὶ παραδόντες, εἰς τὸ τελευταίον χηρικὸν ἐργαστήριον καὶ τὴν πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην, ἥτις, ἐκτὸς τῶν τόμων δι' ὧν εἶχε προκίση αὐτῆν ὁ ἀειμνηστὸς Μαρασλῆς, περιελάμβανε ἀκόμη τὰς ἐλλειποτέρας ἰδιωτικὰς συλλογὰς βιβλίων σπανίων, τὰς βραχίαι φιλογενεῖς Φιλιππουπόλεως εἶχον δωρήσῃ εἰς τὸ ἐγκαταθετήριόν των. Ἦλη αὐτὴ ἡ περιουσία κατασφῆξ ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὑπὸ τὰ δόματα τῆς ἐξουσίας. Διότι μόνον κατόπιν τῶν διαμαρτυριῶν τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Προξενίου μας, ὁ Νομάρχης Φιλιππουπόλεως ἔστειλε νὰ στείλῃ φρουρὰν ἐπὶ τόπου.

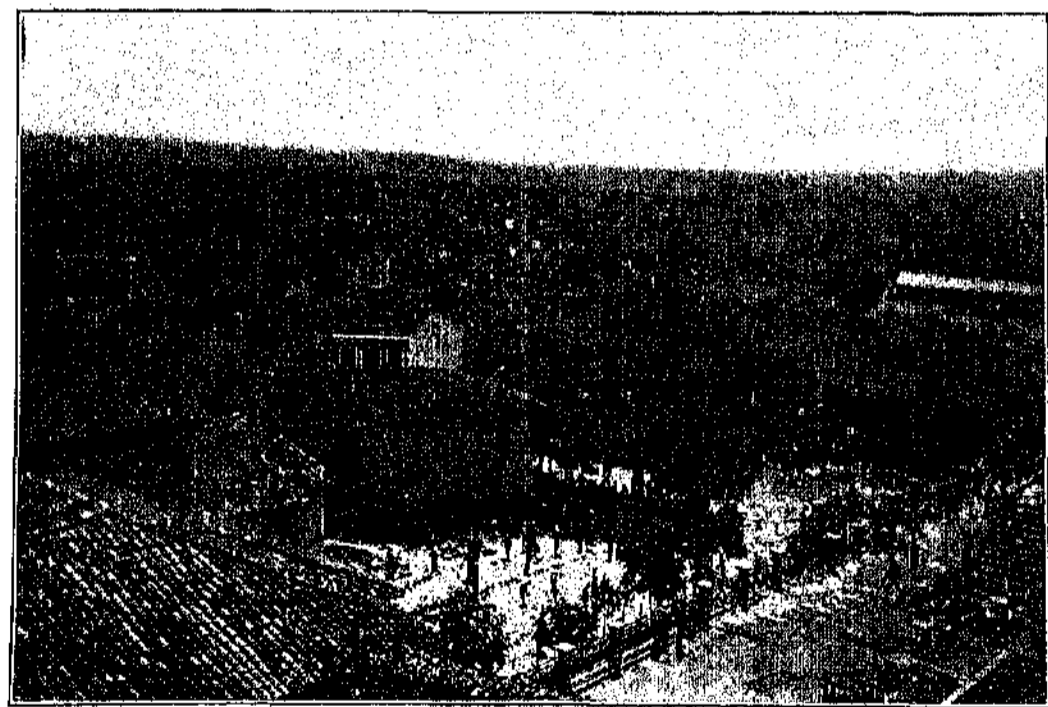
Ἦ ἔταμην ἔμως ἡ φρουρὰ ἐκείνη τὸ βλέπον οἱ ἀγνωστοὶ μας εἰς τὴν δευτέρου φωτογραφίαν: Ἐπιβύσταται ἐσχημάτισε ζώνην περὶ τοῦ Μαρασλείου, ἀρξάμεθα μὲν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ὀργιζόντας κομιτατζήδες, ἐμποδίζουσα δὲ εἰς πάντα νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ αἰσῆσι εἰς τὴν καταστροφῆς ἐκείνης. Τὰ ἐπιπλά τῆς σχολῆς, τὰ ὄργανα τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Χημείας, καὶ τὰ ὄργανα ἐρρηθῆσαν ἀπὸ τὰ παράθυρα. Ὀλόκληρος ἡ βιβλιοθήκη παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας.

Ἦ Βουλγαρικὴ σημαία ὑψοῦτο μετ' ἄλλων ἐπὶ τοῦ λεηλατηθέντος Μαρασλείου, ἀκριβῆς κατ' ἣν στιγμὴν ὁ φωτογράφος μας ἐλάμβανε τὸ ἀπεικονισμα τῶν συντελεσθέντων ὀργίων.

Τὸ σύνθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ διαγμοῦ εἶχε δοθῆ. Ἦ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ἔλαί αἱ Ἑλληνικαὶ Ἑλληνομακεδονικαὶ Φιλιππουπόλεως ὀρίσταντο τὴν ἔβαν τὴν ἡμέραν. Ἦ βίαια κακιστήματα καὶ οἰκταὶ ἐπιβλατούνη μετ' ἄλλων.

Χάριν τῆς ἰστορίας, ἂς ἀπαθανάτισθῃ τὸ ὄνομα ἐνὸς Ἑλλήνου, ὅστις μὲν οὐκ ἐδέξατο ν' ἀντιστῆ εἰς ἐκατοντάδας Βουλγάρων, οἵτινες τὸν εἶχον πολιορκήσῃ. Ἦνομιζέτο Μαλλιάδης. Ἀμυνόμενος ἐτόνευσε μὲ τὰ περιστρεφόμενα τοῦ ὄρου Βουλγάρους, ἀλλ' ἐπορεύθη ἐπὶ τέλους εἰς ὀπάτων ὑπὸ τοῦ λοιποῦ σχολολογίου, γενόμενος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ διαγμοῦ ἐκείνου.

Ἦς σαράντα ἐκατομύρια φράγγων ἀνήλθον αἱ ὕλκαι Ζαρεβία, ἂς ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμίλιᾳ Ἑλληνοισμὸς ὑπέστη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐπέβρασαν ἐκτοτε ἐπὶ ἐπὶ.

ΤΟ ΕΞΕΧΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΤΟΜΩΝ ΤΗΣ ΜΑΡΑΣΑΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΥΠΟ ΤΑ ΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΗΠΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΧΟΡΟΦΥΛΙΑΚΗΣ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΣΕΡΒΟΙ

ΑΠΛῸς ἔτι ἀμειωμένον εἰς τὸν δευτέρου ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον τῆς Βαλκανικῆς ἀδελφομένη μετ' ὧν Ἑλληνικῶν ἡρώων ἡ ἀνδρεία τοῦ συμμάχου Σερβικοῦ ἔθνους, ἀποταλουμένου ἐν τῶν Κρητῶν τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

Τὰ Κότσανα ἐπεσκήσαν τὸ Κουμάνοβον καὶ οἱ νικηταὶ τῶν Βουλγάρων ὑπερέβησαν τοὺς νικητὰς τῶν Τούρκων.

Μήπως δὲν ἦτο ὁ Βουλγαρικὸς ζυγὸς ἀπαισιότερος τοῦ Τουρκικοῦ διὰ τὴν ἐμπνεύσῃ τοὺς ἐλευθερωτὰς μετὰ μεγαλῆτερον πολεμικὸν μένος καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ γενναίους περιφρονητὰς τοῦ θανάτου;

Ἀπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Σερβίας αἱ στρατιαὶ τοῦ Βασιλέως Πέτρου ὤρμησαν ἀνάθεον καὶ ὡς ὀρηκτικὸν χειμῶρον ἀπὸ πλουτῶν βουνῶν καὶ διὰ μέσου τῶν κοιλάδων κατὰ τῶν ἀπαιτων Ταταροσλαβῶν, τῶν ἀνάδρων δολοφῶν καὶ ἐμπρηστῶν τοῦ μικροεφθάλμου Φερδινάνδου, καὶ εἰς διάστημα δύο ἐβδομάδων εὐρίσκοντο μετὰ τῶν νικητῶν στρατιῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Τὸ ποδοπάτημα τῆς ἀητητῆτος Βουλγαρίας τοῦ Δάναρ καὶ τοῦ Σαβῆρ ὑπὸ τῶν συμμάχων Ἑλληνο-Σερβικῶν δυνάμεων ἦτο χαχότερον καὶ ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἑως μοναδικὴν εἰς τὰ χρονικά τῶν πολέμων εἰσοδὸν τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Ἀδοστρίαν. Ἐσθῆς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου οἱ πιστοὶ πρὸς ἀλλήλους σὺμμαχοὶ ἀρπάσαντες ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὸν ἀπιστον Βούλγαρον ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ ἔλεος καὶ εἰρήνην, ἐνῶ δεκάδες γαλιουργαριῶν τοῦ Ναπολέοντος ἐτρέποντο εἰς ἐπικουρίστον φυγὴν πρὸς πύσσας τὰς διευθύνσεις, καὶ οἱ στρατοὶ τὸν ἀπεδεικνύοντο ἀηγιῶς εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ κατεδιώκοντο ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Τὸν πόλεμον ἤρχισαν ἀνηρητῶς καὶ δολίως κατὰ τῶν Σέρβων ὄβρας κατὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ Βούλγαροι, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δεχθῶν τὴν πρότασιν τῆς διατεταίας ἀμα τῇ καταλήψει τῶν περιφερειῶν τὰς ἐπικρατείας, ὅτε ὁ ἀφρητῶς τὸ ἀμακάρει οἱ κρατοῦντες. Μὲ τὴν πρόβαν ταύτην αἱ μεραρχαὶ τοῦ στρατηγοῦ Κοβάτσεφ διέβησαν ἀφαιρέσει τὴν 30 Ἰουλίου τὸν ποτα-

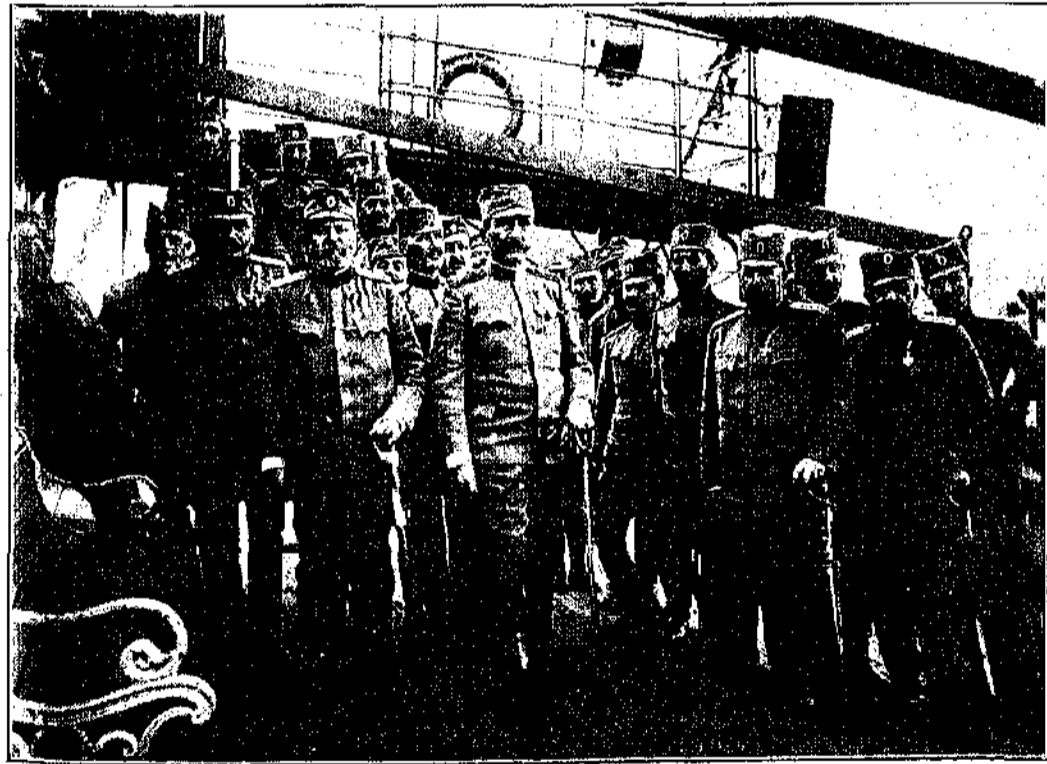

ΣΕΡΒΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΠΑΙΖΟΝΤΕΣ ΟΡΓΑΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

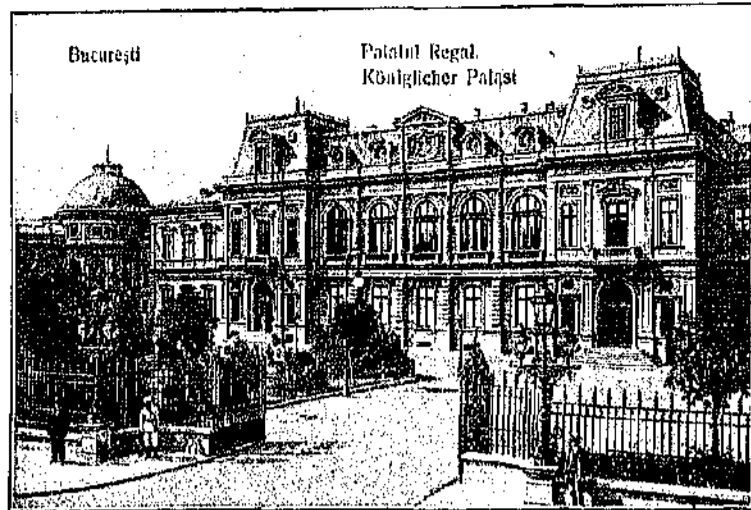
μὸν Ζλέτοβο καὶ προσέβαλον ἀπροειδοποίητος τὰς Σερβικὰς θέσεις. Ταυτοχρόνως τριάνοντα καὶ ἑξήχιλάδες Βουλγάρων ἐπέσταν ἐξ ἀπροόπτου κατὰ τῆς Ρευβελῆς, ἥτις ἦτο τὸ σημεῖον τῆς ἐνώσεως τῶν στρατῶν Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, καὶ κατέλαβον αὐτῆν, ἐκνενοῦσαν ὑπὸ τῆς μικρᾶς Σερβικῆς φρουρᾶς τῆς. Ὁ σκοπὸς τοῦ πρακτικῆς τούτου ἦτο ἡ διάσπασις τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς στρατιωτικῆς ἀνδρείας καὶ ἡ ἀποκοπὴ τῶν συγκοινωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο συμμάχων στρατῶν.

Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς κορείας τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαν-

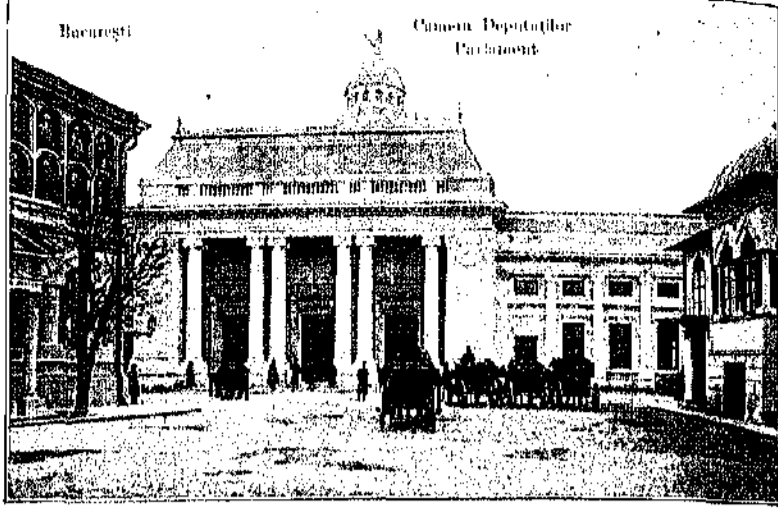
τα τὸν πόλεμον μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας. Αἱ Σερβο-Βουλγαρικαὶ συνθήκαι καὶ συμβάσεις δὲν παρεδόθησαν εἰσὶν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐξ ὅσων ἕως ἐλέγθησαν καὶ ἐγράψανον ἐπίσημως ἡ ἀνεπίσημως συνάγονται τὰ ἀκόλουθα. Ἦν ἀγνοία τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μαυροβουνίου εἶχε συνομολογηθῆ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1912 μυστικὴ συνθήκη συμμαχίας ἀμυντικοῦ χαρακτῆρος, εἰς τὴν ὅποιαν προσέβησαν βραδύτερον στρατιωτικαὶ καὶ ἄλλαι συμβάσεις. Διὰ τῶν προσθηκῶν ταύτων ἡ ἀμυντικὴ συμμαχία ἔλαβεν ἐπιθετικὸν χαρακτῆρα, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πλήρη ἡ μερικὴν διανομὴν τῆς Μακεδονίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Μία ἐκ τῶν προσθηκῶν συμβάσεων καθόρισε τὴν ἐπιθετικὴν. Ἦ Σερβία, ἐν περιπτώσει μερικῆς διανομῆς, θὰ ἐλάμβανε τὴν λεγομένην Πισαίαν Σερβίαν μέχρι γραμμῆς τῆς δυτικῆς τῶν Σκοπελιῶν ἀπολοουθόσης τὸ ὄρος Σκάρδον. Θὰ προσήρα δηλαδὴ τὸ Σαντζακὸν τοῦ Νότιο-Παζάρ καὶ τὸ βλακῆτον τοῦ Κασσοποπέδου. Ἐβαί ἀληθῆς ὅτι αἱ πραγματικαὶ βλάβαι τῆς Σερβίας οὐδέποτε ὑπερέβησαν κατὰ πολλὸν τὰ στενὰ ταῦτα ὄρια εἰς τὴν νέου Ἑθραπακίην Τουρκίαν, λαμβανόμενου ζυγῶν ὑπ' ὄψει τοῦ κλοισσίου μεγέθους τῶν χωρῶν ἂς ἡ Σερβία εἶτε ἀνεγνώριζεν ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκείνῃ ὡς Βουλγαρικὰς εἶτε ἀφηναι σιωπηλῶς ὄβρας προσαρτήσῃ ἡ Βουλγαρία ἐν τῇ μέλλουσι, ἀποβαίνει ἀκατανόητον πῶς πολιτικὸς ἀνηρ τῆς ἀξίας τοῦ π. Πάπας δατέγραφε μίαν τοιαύτην συνθήκην, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὴν θανατικὴν καταδικὴν τῆς πατρίδος του, ὅχι διότι αὐτὴ ἐδικαιοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων νὰ λάβῃ πολὺ περισσότερα, ἀλλὰ διότι δὲν ἔδυναντο νὰ ζήσῃ πλησίον μας Βουλγαρίας λαμβανούσης τόσο πολλὰ. Ἦ Βουλγαρία ἐλάμβανε κατὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην ἔβαν τὴν ἀνατολικῆς τοῦ Ἄξιου Μακεδονίαν καὶ μίαν εὐρείαν ζώνην ἐρχομένην ἀπὸ τοῦ ρηθέντος ποταμοῦ καὶ διήκουσαν μέχρι τῆς Ἀχρίδος, περιλαμβανούσαν δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ Μοναστήριον. Μία ἕλλη ζώνη μεταξὺ τοῦ ὄρους Σκάρδου καὶ τοῦ Ἄξιου ἀφηνετο ἐν τῇ συνθήκῃ ὅπως ὑποβλήθη εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσίας ἂν αἱ δύο χῶραι δὲν καταβρῶνον νὰ ἔλθωσιν, ἄνευ ζήτησιν μεσολαβήσεως, εἰς συνεννόησιν περὶ τῆς εὐχῆς αὐτῆς. Περὶ τῆς Θρά-

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΒΟΖΟΒΙΤΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΤΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

ΕΙΝΑΙ αναμφισβήτητον ότι η εμφάνισις της Ρουμανίας εις τὸ θέατρον τοῦ νέου Βαλκανικοῦ πολέμου δὲν μὲς ἐνεβούλισαν, ὅπως δὲν ἐνεβούλισαν οὐτε τοὺς Σέρβους, διὰ τὴν μὴ ἐπισημὴν τιποτέν των Βουλγάρων.

Ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς ἐκινητοποίησεν τὴν ἐπαύριον τῆς ἀνάγκης τῶν ἐχθροπραξιών μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων. Ταυτοχρόνως ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, διὲθ τὰ σύνορα, κατέλαβεν ἅλην τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ Δουναβίου μέχρι τῆς ὁδοῦ τοῦ Αἰμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐβείνου μέχρι τῆς Σέρβιας, καὶ ἤδη στρατοπεδεύει πρὸς τῆς Σέρβιας, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδὲν ἀνάγκη οὐτε βολὴν τοῦ αἰσίου.

Τί θέλει ἡ Ρουμανία; Κατ' ἀρχάς, ὅπως ἔλοι γνωρίζομεν, ἤθελε τὴν Δέδρουτσαν, τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν παλαιῶν τῆς συνόρου, τῆς Μάδρας Θαλάσσης μέχρι Βαλτσικίου, καὶ τῆς ἐκείθεν μέχρι Τουρτζακῆν ἢ Τουρτουκῆν γραμμῆς.

Ἡ Βουλγαρία δὲν εἶδε τὸ ζητούμενον ἔδαφος. Ἡ διαφορά ἐκάνοισθαι διατηρητικὴς εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι ἔδωκαν τὴν Σιλιστριαν καὶ γλώσσαν ἑδάφους μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σαμψιλᾶ. Ἐπικολοῦθησεν ἕως ἡ Ἑλληνοβουλγαρικῆς πόλεμος καὶ Σερβοβουλγαρικῆς. Καὶ ἡ Ρουμανία, μὴ ἀρκουμένη εἰς τὸ δοθὲν ἔδαφος, ἐξήρτησεν ἐκ νέου ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶχεν ἀξιώσει ἀρχικῶς, κινήσασα καὶ τὰς δυνάμεις τῆς καὶ προελάσασα τὸ κατέλαβεν, ἀντιστάσασα μὴ οὐσης. Ὡς ἐδῶ τὸ πρᾶγμα εἶναι καταληπτὸν, ἀλλὰ παραλείψωμεν...

Οἱ Ρουμᾶνοι εὐδρίζονται πρὸς τῆς Σέρβιας καὶ ἐκ τοῦ πρῶτου μὲ τὸν ὅποιον ἀνεμίζθησαν εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων, Σέρβων καὶ Βουλγάρων δια-

φορᾶς, ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι παύσαν πρῶτον πρὸς τὸν μέλλον τῶν ἐν Σέρβια ἢ ἐχθροῦ.

Μέχρι τῆς ἡμέρας καλ' ἦν ἡ κολοφορῶσιν αἱ γραμμαὶ αὐτῆς ἡ Ρουμανικῆς στάσεως, ὡς ἔχρησας καθορισθῆ. Ἀς ἀφήσομεν συνεπῶς εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον τὴν φροντίδα τῆς παρακολούθησως καὶ τοῦ σχολιασμοῦ τῶν γεγονότων, καὶ ἄς ἴδωμεν τὴν Ρουμανίαν ὑπὸ τῆς ἄλλας τῆς μορφᾶς.

Πρὸς τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱστορίας τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους. Μία τοιαύτη μελέτη ἐμμεῖς μόνον ὅτι ἐσχετίσθη μὲ τὴν σημερινὴν κἀθῶσιν τῶν Ρουμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Σέρβια.

Ὁ κύριος λόγος εἰς τὴν ὅποιον ἡ Βασιλεὺς Κάρολος ἐνεκρίθησεν ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς ἀσκήσεως εὐθὺς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, εἶναι ἔλλος. Καὶ οὗτος δὲν προσταθῆσασιν νὰ ἐξηγήσωμεν.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ Ρουμανία ἐπεδίωξε νὰ κατῆ πρῶτον δυνάμεις Βαλκανικῆς, βλέπουσα δὲ ὅτι τὸ μόνον ἔδαφος εἰς τὸ ὅποιον ἠδύνατο ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐνέργειάν τῆς ἦτο τὸ Μακεδονικόν, συνέστησεν καὶ διὰ βούλας πολλῶν ἐκατομμυρίων διέτηρσεν προπαγάνδαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ἐν μέσῃ Μακεδονίᾳ μιᾶς ἑθνογενεῆς Ρουμανικῆς, περιλαμβανομένης τοῦ Κουτσουλλᾶρου.

Ὁ Rene Pinon, διευθυντῆς τῆς «Γαλλικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων», εἰς τὸ ἔργον τοῦ «L'Europe et l'Empire Ottoman» ἀπέδειξε μὲ ἰσχυρὰ ἀκριβεστάτα καὶ μὲ ἀρκετὸν χιτῶσιν, ὅτι ἡ Ρουμανικὴ αὕτη ἀπόπειρα ἔχει μόνον ματαία ἦσεν, ἀλλὰ καὶ κοινῆ. Μεταξὺ μάλιστα τῶν καιρῶν τῆς προπαγάνδας ἡ Ἑλλάς συνάδελφος ἀνέσταν ὅτι ἡ προπαγάνδα, εἰ ἐξέδωκεν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἠγύρασαν ἐν εὐρύ-

χωρον καὶ πλοῦσιν νεκροταφεῖον ἐν Μοναστηρίῳ, εἰς τὸ ὅποιον ἦμος ἡ μόνος ταφῆς μέχρι τοῦ 1910, ἐλλείπει ἄλλων Ρουμᾶνων, ἦτο δ' Ἀπόστολος Μαρμαρίτης, ἐκ τῶν διαπρεπεσιτέρων προπαγανδιστῶν!

Τὸ Κουτσουλλᾶρικὸν ζήτημα προεκάλεσε τὴν κρήνιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας, ἀλλὰ δὲν καθιέρωσεν νὰ ἐπιζῆσιν αὐτῆς.

Κατὰ συνέπειαν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ρουμανικοῦ συντάγματος, ἡ Ρουμανία, βλέπουσα τὸ μέλλον τῶν ἀγόνων καὶ τῶν θυσιῶν τῆς πρὸς δημιουργίαν Μακεδονικοῦ Ρουμανισμοῦ, παρητήθη τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς τῆς. Ὅτε καὶ Βαλκανικὰ Κράτη ἐμελέτων τὴν ἀπὸ κοινοῦ σφραξίν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἐκ Θράκης καὶ Μακεδονίας. Ἡ Πείρου καὶ Ἀλβανίας, ἡ Ρουμανία, ἦτες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε βολιδοσκοπήσῃ κατακλιθῆσιν, πρὸς τὴν τὴν οὐκίαν ζεὶ δὲν εἶναι Κράτος, ἀλλὰ δυνάμεις Βαλκανικῆς.

Τοιοῦτοτρόπως δὲν μετέσχη τῆς τετραπλῆς Συμμαχίας καὶ δὲν ἔδρασαν εἰμὴ κατῶσιν ἐσφῆς, ὅσα, συνεπείσεως τῆς Τουρκίας, ἐξήρτησε μερλίον ἐκ τῶν Βαλκανικῶν νικητῶν.

Ὅσοι γνωρίζομεν τί ἐγενε κατόπιν. Ἡ Ρουμανία ἐξήρτησε παρὰ τῆς μεγεθυνθείσης Βουλγαρίας τὴν ζώνην τοῦ ἑδάφους τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν παλαιῶν συνόρων τοῦ Εὐβείνου καὶ τῆς γραμμῆς Τουρτζακῆν-Βαλτσικίου. Ἡ Βουλγαρία ἐπαύθη τὴν ἀκαταίτητον ὑπερόχον καὶ τὸ ζήτημα ἐλύθη ἐν Πετρούπολιν διατηρητικῶς.

Ἀλλ' ἐξερράγη ἡ δεύτερος πόλεμος, κατὰ τῆς Βουλγαρίας κατῶσιν τὴν φροντίδα, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Σερβικὰ καὶ Μαυροβουνιωτικὰ στρατεύματα ἄπαξ ἔτι ἀνεδείχθησαν νικητῆρα κατὰ τοῦ νέου ἐχθροῦ.

Ἡ Ρουμανία ἐβιάθησεν τὴν περίστασιν κατῶσιν

ἡ ἄληθινὸν διὰ νὰ ἐκἀνέλθῃ εἰς τὴν παλαιὰν τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς, καὶ ἐσβαλοῦσα εἰς Βουλγαρίαν διέκοψε τὰς μετὰ τῆς Σέρβιας σχέσεις καὶ κατέκλυσε τὴν χώραν μὲ τὰ στρατεύματά τῆς.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου καταστήσασα γνωστὰς τὰς κινήσεις τῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν, Βελγιοῦ καὶ Κιτίντης, εἶπεν εἰς αὐτὰς δὲν ἀπειδέσασιν εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς σύμμαχος τῶν εἰς ἕνα σκοπὸν ἀποδύετοσιν, τὴν μὴ ἐπικρατήσιν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῇ Βαλκανίᾳ. Ἀλλὰ δὲ ἔπει τῆς τῆς ἰδίων φροντίδας εἶχον λάθει πρὸς τῶν Ρουμᾶνων οἱ Ἑλλῆνες καὶ οἱ Σέρβοι, οἵτινες καὶ ἔφεραν τὸ ἔργον τῶν εἰς πέρας λίαν ἐπιτυχῶς.

Τὶ φέλλησεν λοιπὸν ἡ Ρουμανία μὲ τὴν κινήσασιν τοῦ στρατοῦ τῆς, τὴν γενομένην εἰς ἐσπῆχον καλ' ἦν ἡ ἐκ Βουκουρεστίου βοήθεια ἐλευθεροῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Σερβίᾳ καὶ ἐν Μαυροβουνίῳ ὡς αὐτόχρημα περιττῆ...

Αὐτὸ δὲ τὸ μῦθον μὲν ἦτοσιν λίαν προσεχῶς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχομεν δὲ δεδομένον ἐξηκριτικῶσιν καὶ σαφές.

Οἱ Ρουμᾶνοι εἶναι σύμμαχοί μας, ἀφοῦ ἀπὸ κοινοῦ μὲ ἡμᾶς πολεμοῦσιν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ ἐχθροῦ.

Ὅμοιοιγούμεν ὅτι ἡ σύμμαχος αὕτη, ἐν ἦτο εὐκρινῆς, δὲ μὲς ἐνεβουλίσε, διότι Ἑλλῆνες καὶ Ρουμᾶνοι διελέσαν πάντοτε εἰς σχέσεις φιλίας, ἀποδύετοσιν εἰς τὴν ἐξυπαρτέσιν κοινῶν συμφερόσιν, κυρίως ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν.

Ἐν πρὸ ἔργον βλέπωμεν ἐπὶ τῶν στατιστικῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δυνάμεισιν ἐξυπαρτέσιν μὲ τὴν Ρουμανίαν οἰκονομικὰς σχέσεις καλλιστέρας.

Ἡ ὀλιχθῆ ἐξαγωγή αὐτῆς κατὰ τὸ 1908 ἀνήλθεν εἰς 397,950,000 φράγκα.

Τὰ πετρέλαια, τὰ σιτηρά, αἱ ἀνιές καὶ διάφορα ἄλλα προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας τῆς ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔφρουσαν εὐρὸν σάδιον καταναλώσασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτες ἐξ ἄλλου ὅτι ἠδύνατο νὰ προμηθεύῃ εἰς τὴν παραδουναβίαν ἐκείνην χώραν πληθῶσιν προϊόντων παραγομένων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑδάφους. Εἰς ταῦτα δὲν νὰ προστεθῇ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ρουμανία ἔχει ἀνάγκη ἀπέλυτον τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διὰ νὰ ἠμάρχησιν νὰ ἐξαγάγῃ εἰκονομικὰ τὰ προϊόντα τῆς εἰς τὰς ὑπερβαλλοσῶσιν ἀγορὰς τῆς Βερόνης.

Ποίας ὁφρασεῖται τὰ Ἑλληνικὰ ἀτιμῶσιν καὶ ἀλέπια προσέφεραν εἰς τοὺς Ρουμᾶνους ἐμπόρους δημοτικῶν μαρτυροῦν αἱ μέγισται ζήμια, ἀς οὗτοι ὑπέστησαν ἕως ὡς διεκρίθησαν αἱ Ἑλληνορουμανικαὶ σχέσεις.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐν Ρουμανίᾳ ὅπως καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ εἶναι ὅτι εἰς πλείστας κρισίμους περιστάσεις τῶν χωρῶν τούτων τὰ ἔθνη συμπερόντα διεχειρίσθησιν ἐχθρῶσιν οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνήται, ὅσοι οἱ διάφοροι ἀνεύθυνοι ὁροδοσοί, οἵτινες εἰς τὴν Μακεδονικὴν ὑπέθεσαν εὐρον πρᾶξιον σάδιον πρὸς δημοκρατίαν καὶ ἀγρυπολογίαν. Τὸ χειρότερον δὲ ὅπρην ἔτι μεταξὺ τῶν κόκλων τούτων περιελθῆσιν καὶ διάφοροι δημοσιογράφοι, βουλευταὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐπίστευσαν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὰ Ἑλληνομακεδονικὰ σύνορα ἑθνογενεῆς Ρουμανικῆς, δυναμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δέξεται νὰ προστεθῇ καὶ μία ἄλλη γνώμη, καλ' ἦν, ὁλόκληρος ἡ κουτσουλλᾶρικὴ προπαγάνδα δὲν ἀπέβλεψεν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐν Μακεδονίᾳ σαφῆς Ρουμανικῆς ἐπικρατείας, ἦτες, ἐν τῷ πρᾶγμα ἐξελίσσασιν ὡς ἐσκέπτοτο καὶ ἤλπιον οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ, ὅτι ἠδύνατο παρουσιασθῆσιν τοῦ καταλλήλου χρόνου νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἀναλλογῆν τῶν μερῶν τῆς Δεδρουτσίας, ἅτινα σήμερον ἔχει καταλάβῃ ἡ Ρουμανικὸς στρατός.

Τὰ τελευταία γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ρουμανία δὲν εἶχε ἀνάγκη τῆς προπαγάνδας ἐκείνης ὅπως ἐπιτόχη τὴν κἀθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Καὶ ἐνταῦθα ἐρχεται ἡ ἄλλη γνώμη, καλ' ἦν ἡ Ρουμανία δὲν κἀμνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς, ζητούσης πάντοτε νὰ καίη ἐν τῇ Ἑγγυῆ Ἀνατολῇ πρῶτον ἐνεργῶν.

Ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξε ὅτι καὶ ἡ γνώμη αὕτη ὅπρην ἀτυχῆς. Ὅπως ἀπομένει ἀνεῦ οὐδενὸς ἐπιχειρήματος ἐν πρῶτο ἰσχυρῶσιν, οὐκίαν ἢ ἐκαρμιογῆ κατέληξεν εἰς τὸ ν' ἀποκένωσιν τὴν Ρουμανίαν ἔφρουσαν τῶν ἐκ μέρους τῶν γεγενημένων τῆς συμπεριφορῶν.

Ἀν ἡ ἀτυχεσασῆν κουτσουλλᾶρικὴ προπαγάνδα δὲν ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισιν τῆς, καὶ δὲν δὲν εὐδρίζοντο πολιτικῶσιν ὅπως ὁ στρατηγὸς Λαχωιάσιν καὶ ὁ κ. Τάκης Ἰωνάκου καὶ ὁ Παπιδίου, καὶ δημοσιογράφοι ὅπως ὁ Κ. Μίλλας, νὰ πιστεύσασιν εἰς αὐτὴν, αἱ Ἑλληνορουμανικαὶ καὶ σχέσεις διὰ εὐρισκόντοσιν εἰς τὴν ἀσπίδα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος ἑξυπηρετήσιν εἰς τὴν ἐξυπαρτέσιν κοινῶν συμφερόσιν, κυρίως ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν.

Ἐκτοσῆς ἦμος ἐμεσολέθησαν ἀρκετὰ δισέρεσιν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Καὶ ἡ σημερινὴ συμμαχία τῶν Ρουμᾶνων μὲς φαίνεται ἀρκετὰ ὑποπτος πρὸς ὀλίγον εὐκρινῆς.

Εἶθε νὰ ἔχωμεν ἄδικον εἰς τοὺς φέβους μας. Ἀλλὰ κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν ἡ γνώμη μας εἶναι αὕτη.

Καὶ διὰ νὰ εἰμὴτα σαφέστερον, ἰδοὺ πῶς ἐξηγοῦμεν τὴν Ρουμανικὴν ἐπέλασιν εἰς τὸν Αἶμον ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

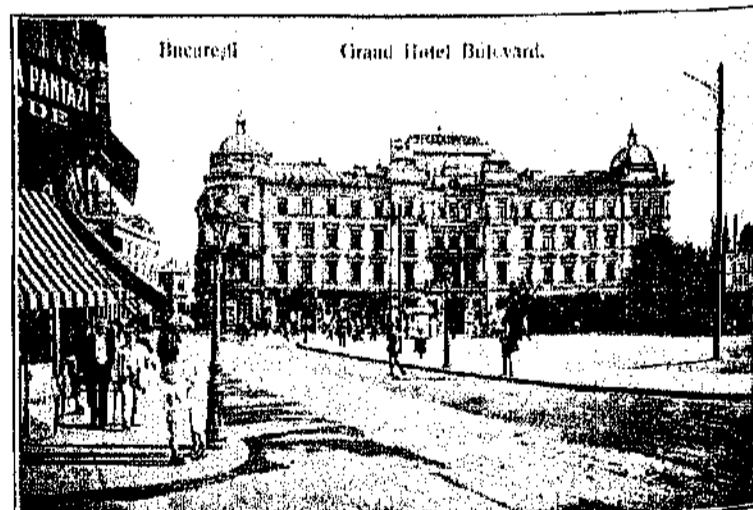
Αἱ Βερόνησιν Δυνάμεις, καὶ ἰδίως οἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν, εἰς αὐτῶν δὲ εἰδικώτερον ἡ Ἀυστρία, δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι μὲ ἐσταυρωμένης τῆς χεῖρας τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν, ἦτες λαμβάνει χώραν εἰς τὸν Αἶμον. Καὶ φανερὰ μὲν αἱ Δυνάμεις αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπιβῶσιν, δίδει καὶ μόνον μόνον μὲς διὰ τῶν ἡγεῖρας φέβους πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ἐν πᾶσι ἐπιθυμοῦν ν' ἀποφύγουν. Κρούσιν λοιπὸν φαίνονται ἀναθέσασιν εἰς τὴν Ρουμανίαν νὰ ριπθῇ εἰς τὸ μέσον μὲ τὸν στρατὸν τῆς καὶ νὰ καίη ρόλον διατηροῦ ἐντολοδόχου τῆς Βερόνης.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐδέχθησαν τὴν ἀποστολήν, μὲ τὴν ὅποιαν ἐξυπηρετοῦν πρῶτιστος τὰ συμφέροντά τῶν. Ἀλλ' οἱ ἐντολοδόχοι τῶν Δυνάμεων, οἱ Ρουμᾶνοι, πᾶν ἄλλο ἠμυροῦν ἐκ μέρους μας νὰ ἔχουν ἢ θερμὰς συμπαθείας.

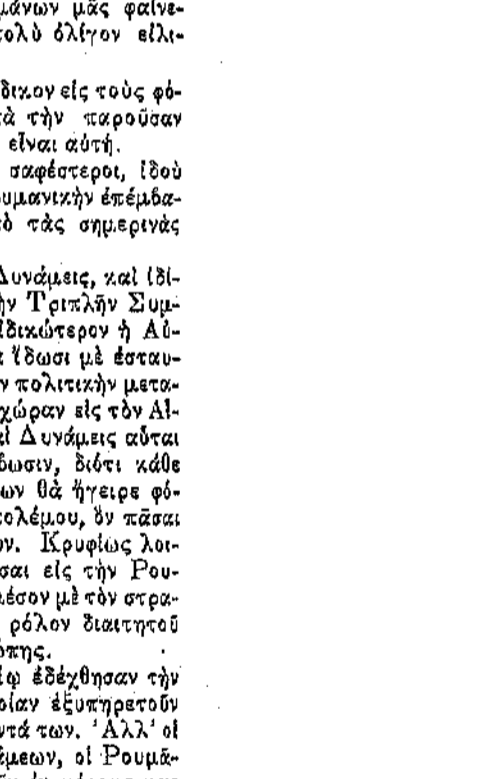
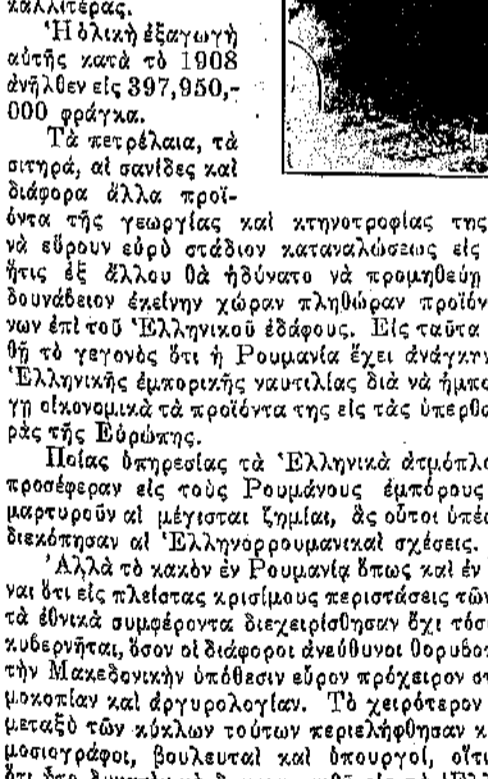
Αὐτὸ εἶναι ὄλον. * * *

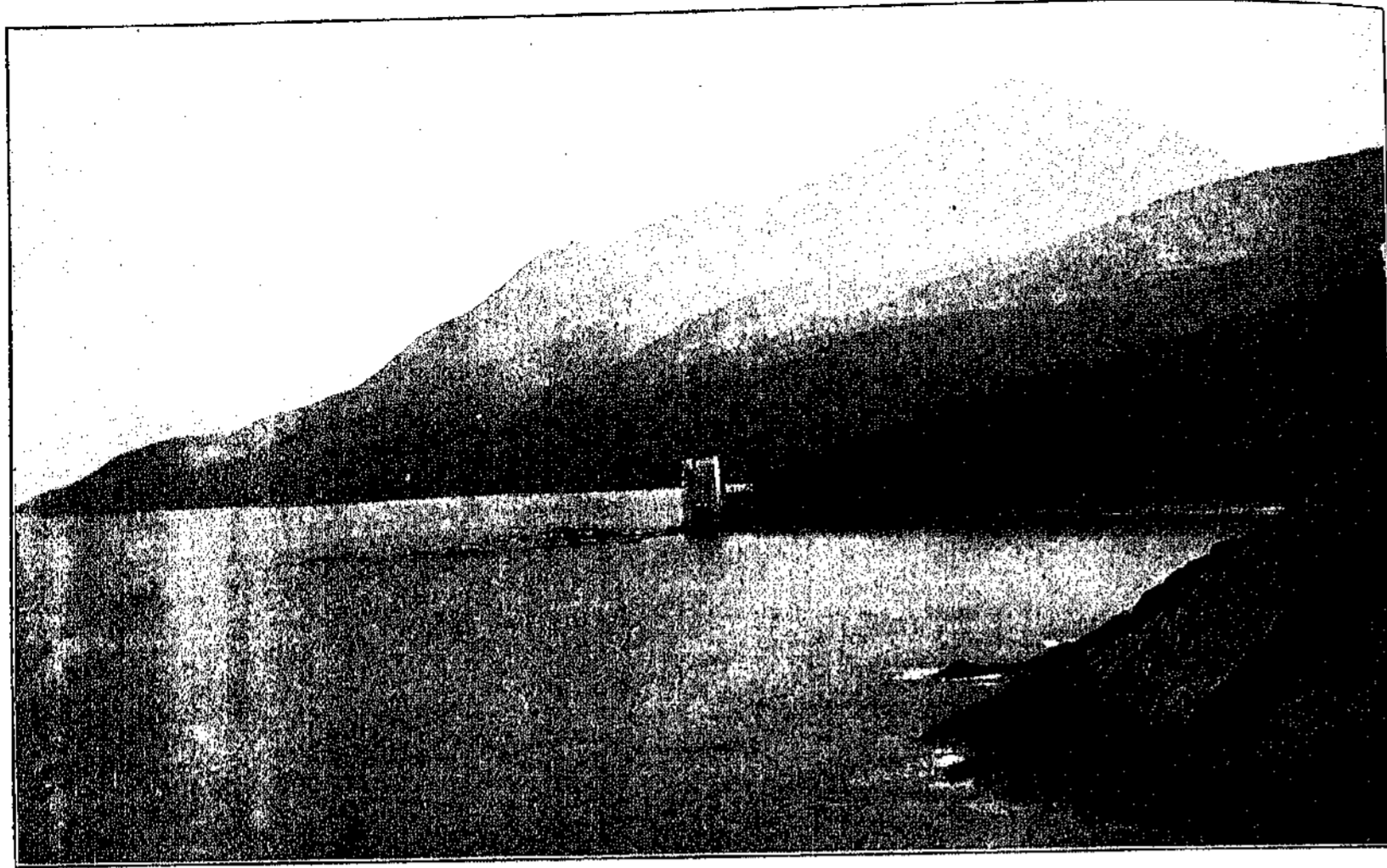
ΜΙΑ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΟΔΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΒΙΟΝ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΛΙΑΓΓΙΑ (Νεώριον Κουτλουμουσίου).

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Β' Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η ΠΡΩΤΗ Χριστιανική εγκατάστασις και η περί τού εν Άθω κηρύγματος της Θεοτόκου παράδοσις.—Ο Μ. Κωνσταντίνος πρώτος Βασιλεύς εν Άγιω Όρει.—Οι αριστοί, οι εικοσήμεροι και οι πρώτοι μοναχικοί συνοικισμοί.—Ο Άγιος Γρηγόριος και η Μονή του Κολοβού.—Βασιλείος δ Μικαέλης, Άγιος δ Σωφός και Γεωργίου δ Λεκαπηνός.—Ο Άγιος Αθανάσιος, Νικηφόρος δ Φωκάς και η ανάστασις της Κρήτης.—Ο πρωτόγονος Άγιος Πνεύματος βίος και η βραχία του Άθω.—Η στροφή των προσκυνητών και η πρώτη εγκατάστασις άλλων μοναχών.—Βουλγαροί, Ρώσοι, Μέρσοι, Ίσραες, Άμελ-σμοί.—Ψαίδια, κρηκεύματα και στραγγιλαί επιδρομαί.—Εκκλησιαστικαί έριδες και επεξεργασίαι.—Αι καταστροφαι και η οικονομική ανόρθωσις.—Η θωακτική εργασία και τα διάφορα τυκτά.—Ο Πρώτος και δ Β΄ βασιλεὺς Ἰερουσόλ.—Η κτίσις της Κωνσταντινουπόλεως και η παραίτησις τήν του Όρους.—Η επί του Ἰλλυρινοῦ στρατοῦ ἀνάστασις της Χαλκιδικῆς και η εν Άθω εγκατάστασις Βασιλικῆ Ἐπιτροπῆς.

Η ΠΡΩΤΗ εν Άθω Χριστιανική εγκατάστασις είναι χρονικῶς κατ' ἀρίθειαν ἀδιόριστος.

Η παράδοσις ἀνάγει αὐτήν εἰς τὸν πρῶτον ἐτι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ αἰῶνα, ἀποδίδουσα τὸ πρῶτον ἐν τῇ Κερσονήσῳ ἐκείνη κηρύγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς αὐτήν τὴν Θεομήτορα, ἥτις, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀνάμνησιν μαρτυρῶν χειρογράφων τῆς Μονῆς τοῦ Παυτοκράτορος, πλέουσα εἰς Κύπρον ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἐπίσημην τοῦ Λαζάρου, ἠναγκάσθη ὑπὸ τρικυμίας νὰ προσομισηθῆ εἰς τὸν Άθω.

Ἐπειὸς μέγας πνεύματι, λέγεται ἐν τῷ εἰρημένῳ χειρογράφῳ διηρομένου κατὰ τὰς ἀσυνταξίας, ἀπῆγαγε τὸ πλοῖον εἰς τὸν Άθω Όρος, εἰς τὸν ἀσπλάγνα, τὸν τοῦ Κλήμεντος λεγόμενον, ἐνθα νῦν ἡ Μονὴ τῶν Ἰσθίων Ἰδρυται· τὸ δὲ ὄρος ἔβλεν κατεβαλὸν ἦν· καὶ γὰρ ἐκεῖσε τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερεῖον Ἰσσοῦ καὶ πανταχόθεν οἱ Ἑλληνας τῆς Οἰκουμένης εἰς τὸ οὗτο τὸ ὄρος συνέτρεχον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον, οἱ μὲν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ διὰ τὰς χρήματα καὶ ἀνιγμὰτα, ἦγον προσήτας καὶ μαγεύματα...

Ἐἴτε τοιγαροῦν ἐκ πάντων τῶν εἰδῶλων κραυγὴ σὺν βοῇ μεγάλη γενομένη τοιαύτη ἤκουστο: «Ἄνδρες οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄκοντες, πορευθέντες εἰς τὸν τοῦ Κλήμεντος λιμένα προσουκνήσατε τὴν μητέρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Μαρίας.» Καὶ πάντες θαυμάζοντες εἰς τὸν λιμένα συνέτρεχον, ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εὐρόντες περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἐκινῶντο, ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εὐρόντες περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἐκινῶντο. Ἡ δὲ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἐπανεμῶσεν αὐτὴν ἀφύβως εἰποῦσα: Ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὴν μετὰ δέους πολλοῦ καὶ σεβασμίου τῆς ἐπισημῆς αὐτὴν λέγοντες: Φράσον ἡμῖν πῶς ἐγέννησας τὸν μέγαν Θεὸν καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν;

«Ἡ δὲ ἀνέξασα τὸ μακρόν αὐτῆς στέμνα ἅπαντα τὰ ἐπ' αὐτῆς γεγενῆσα

δισσάφησε καὶ σημεῖα οὐκ ὀλίγα ἐνώπιον αὐτῶν καὶ θαύματα ἐπεδείξατο· καὶ εὐηγγελίσασα αὐτοὺς ἅπαντας καὶ ἐδάκτισεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτοὺς ποιμένα.

Ἐξάρθη δὲ ἡ ἁγία Θεοτόκος χαρὰν μεγάλην καὶ ἠγαλλιάτο τῷ πνεύματι ἐπὶ πᾶσι τοῖς γινόμενοις καὶ εἶπε: Ἄγρυπτο τὸ ὄρος ἐδόθη μοι εἰς κληρὸν παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ μου καὶ εὐχαριστῶ αὐτῷ ὅτι οὐκ εἴσατο με ἀμαρτορῶν.

Ἡ Προσηύξατο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ κληροῦ αὐτῆς εἰποῦσα: Ἐγὼ μοι καὶ Θεῷ μου, εὐλόγησον τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔκτισε τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτὸν καὶ φύλαξον αὐτὸν μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἐμόν, διὰ μικροῦ κτήου καὶ ἀγῶνος, ἄρες αὐτοῖς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀλλάξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· ἠμπελον αὐτοὺς παντὸς θύλαθου ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἰσὴν αἰῶνων (ὅς αὐτοῖς) ἐν τῷ μέλλοντι καὶ δόξασον τὸν τόπον τοῦτον ὑπὲρ πάντα τόπον· καὶ πλάτυνον τὰ σηγηώματα αὐτῶν ἐν αὐτῷ, ἀπ' ἄρκου ἕως ἄρκου αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ φύσον αὐτὸν ἀπὸ παντὸς περιστεροῦ, ἐκ τῶν δρατῶν καὶ ἀφ' ὧν ἐξυθρῶν.

Τότε, κατὰ τὴν ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐκτιθειμένην παράδοσιν, φωνὴ ὤρασε ἀπεκρίθη τῇ Λειπαρθένῳ: «Ἰσται σοι οὕτως ὡς προσήξω, ἐν τῷ πνεύματι καὶ αὐτὴ τὸν σωτήριον νόμον ρυλάξωσι.» Μισθὸ δὲ ἡ Θεοτόκος, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ ἐπὶ πάντι, ἠλόγησε τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν καὶ ἐπίβασα τοῦ πλοίου ἀπῆλθεν εἰς Κύπρον.

Κατ' ἄλλην παράδοσιν, ἀναγίνσκον εἰς τὰ ἑλληνικά περὶ τοῦ Όρους Ἄθω Ἰστορικῶν τοῦ Θεοδοσιότου, πρώτος ἦγενε χριστιανικός νοσὶς ἐν Άγιω Όρει ὁ Μ. Κωνσταντίνος.

Ἐβρισκόμενος ἐν Ἱερουσόλῃ ἡ πρώτος τῶν Χριστιανῶν Βασιλεὺς καὶ σὺν πτόμενος ἐκεῖ νὰ ἐγείρη βασιλικὴν πύλιν ἀσχετιστὴν μετὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἐπισκόπου Μακαρίου, ἐν αὐτοῦ ἀποθέσει ἠρώτα λατινιστὴ διὰ τοῦ ἐρημίτου ὄντι τῆν ἑλλάδιον φωνὴν (ὁ Μ. Κωνσταντίνος) οὐκ ἐγένισκε. Ὁ Ἐπισκοπος λοιπὸν, πληροφορησάσας αὐτὸν περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ ὄρους Ἄθω, διηγήθη ὅτι ἄητο κληρὸς τῆς Θεοτόκου ἀπὸ πρῶτης ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ὡς ἐκ παράδοσις ἐγγράφου.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ εὐσεβέστατος καὶ θυμηδίας ἀπάτου πληθεύς εἶπεν ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων μεγιστῶν καὶ ἀρχόντων Θεσσαλονικῶν ἐπὶ τὸν ὄντι ἀπὸ θέλου ἐγκλιθεῖσθαι παρὰ τῆς ὑπεραγίας μου Θεοτόκου διὰ τὴν θεῶν δόξην εἰς αὐτὴν ἠγιασμένον κληρὸν, ἀλλ' αὐτοῦμαι τὴν χάριν αὐτῆς καὶ ἀνελθῆναι. Πάραυτα δὲ τοὺς διὰ τὴν ἀνεργίαν τῆς πόλεως προωρισμένους ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἱερεῖς διὰ βασιλικῆς θεσμῆς ἵνα ἀπέλυθον εἰς τὸ Ἄθω κληρὸς καὶ οἰκοδομησάι ναοὺς τρεῖς κατὰ τὸ βασιλικὸν σχέδιον, ὃ καὶ ἐγένετο.

Κατ' ἄλλας παραδόσεις καὶ Μοναὶ μεγάλα ὑπῆρχον ἐν Ἄθω, λαμπρὰ τερατολογικῆς εὐσεβείας καὶ μεγαλοδωρίας ὑπομνήματα, ἀπὸ τῶν χρόνων ἡ τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Θεοδοσίου καὶ ὁ Πουλχερίας.

Ἐν τοῦτοις, εἰ καὶ πιθανὸν φαίνεται ὅτι πράγματι ἀπὸ τῶν πρῶτων αἰῶνων τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰς ἀποστάσεις παράγεται, τοὺς ἠλιότατους βράχους εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν λατρίαν θέλοντες ἢ ἀπερῶσασιν ὑποὺς Χριστιανὸς τῆς καὶ ἡμᾶς Ἄνατολῆς, εἶναι ἀμφίβολον ὅτι οἱ ἀναορρηταί ἐκείνοι τόσο ἐνωρὶς συνηρπίσθησαν εἰς ἐμάδας καὶ ἀργαυοῦνησαν ὅς κοινήν ἐνδιείκησαν καὶ διαβίωσιν.

Ὁ κ. Γεδεὼν τοῦλάχιστον, φρονῶν ὅτι, ἐν ἀπὸ τοῦ Γ' καὶ τοῦ Δ' αἰῶνος ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Κερσονήσου ἐκείνης Μοναί, οἱ ἠγοῦμενοι αὐτῶν καὶ οἱ ἐγγρηπότεροι τῶν μοναχῶν θὰ ἐκαλοῦντο ὄπως παρακλήθωσιν εἰς τὰς ἐπὶ τῷ ὄρει οἰκουμένικας συνόδους, ὅπως οὐδαμῶ ἱστορεῖται, ἀπὸ τοῦ Θ' μολὶς αἰῶνος καὶ μετὰ τὴν Ζ' οἰκουμένικὴν σύνοδον χρονολογεῖ τοὺς ἐν Ἄθω μοναχικοὺς συνοικισμοὺς, ὡς ἀπειλομένους εἰς τοὺς διωγμοὺς τῶν εἰκονομαχῶν.

«Ὅτε, λέγει, παρ' ἀσεβῶν καταδικάζονται βασιλεῖν εἰκονοφίλοι μοναχοί Ἰρευγον τὴν τυραννίαν καὶ τὰς βασάνους αὐτῶν, συναποκομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν ἱερὰ σκῆθὴ καὶ λείψανα καὶ βιβλία, ἅτινα κατέκειον οἱ τῆς εἰκονομαχικῆς δρῆς σηματοφόροι, τότε πιθανῶς καὶ τὸν ἀπροσπέλαστον ἐκείνων βράχον ἔβρισαν κατέλληλον πρὸς κατοικίαν αὐτῶν, εἰ καὶ πρότερον ἄγνωστον ἐστὶν ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν ὄρον ἠγοῦμενοι καὶ πνευματικὴν Ἄρχὴν.»

Ἡ ἱστορικῶς πιστευομένη ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἁγιογραφῶν μετέσχον ἐπίσημους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου κατὰ τὴν τῷ 841 συνελευθῶσαν ἐπὶ τῇ ἀνασκηλώσει τῶν εἰδῶλων, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἐρρήθη, ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον. Οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες, μετὰ καὶ ἄλλων ἀθεοφρόνων ἀνδρῶν παρακαλήσαντες εἰς τὴν σύνοδον ἐκείνην, κατὰ Ἰωσήφ τὸν Γενέσιον, «περιφρόνησιν τὴν Ὀρθοδοξίαν κηρύξαντες, βασιλικὰς τε διαποιεῖσθαι καὶ σεβασμίας αἰσῶσας ἱκανοθέντες πρὸς τὰς ἰδίας Μονὰς ὑπεχώρησαν.»

Καὶ πρότερον, ἀπὸ τοῦ Η' αἰῶνος, ὑπῆρχον βεδαιαὶ οἱ ἐν Ἄθω ἀσκοῦμενοι, ἀλλ' ἔξω μωμωνωμένοι καὶ διεσκαρμένοι εἰς καλύδας καὶ σήλεια· διετέλουν δὲ ὑπὸ τὴν παρὰ τὴν Ἱερουσόλῃν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβού, ἧς οἱ μοναχοὶ ἐπέβησαν αὐτοῖς. Τοῦτου ἕνεκα Βασιλεὺς ὁ Μικαέλης δι' αὐτοκρατορικῶν διατάγματος ἀπηγόρευσε πάντα τῶν εἰρημῶν ἀσκητῶν ἐπηρεασμένον, τὸ πρῶτον θεσπίσας τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, τὴν πληρῆ ἀσδοσίαν καὶ τὸ ἐν γένει ἀνεπηρέαστον τῶν ἐλλομένων τὸν ἐρημικὸν βίον καὶ τὰς κατὰ μόνος διατριβὰς ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ἀσκοῦμένῳ βίῳ καὶ τὰς εὐτελεῖς σκητὰς ἐκεῖ πηξαμένους.

Βασιλεὺς ὁ Λέοντος τοῦ Σωφοῦ, υἱοῦ τοῦ ρηθέντος Βασιλεῖου, οἱ τοῦ Κολοβού μοναχοὶ κατάρθωσαν τὴν ἐκδοσὴν ἐτέρου βασιλικῶ-σιγίλιου, ἀναγορίζοντες αὐτοῖς κυριότητα ἐπὶ τοῦ Ἄθω καὶ ἄλλων τινῶν χωρίων. Ἄλλ' οἱ Ἄθωται ἀσκηταί, περιελθόντες πάλιν ὑπὸ τὰς πίσεις τῆς εἰρημῆς Μονῆς, ἐπέμφαν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Πρῶτον αὐτῶν, ταῖς ἐνεργείαις τοῦ ὄκου περὶ τὸ 911 ἀπελύθη νῦν σιγίλιον τοῦ Λέοντος, ἀπεκαθίστων τὰς ἀρχαίας τῶν Ἀθωτῶν προνομίας καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μονῆς τοῦ Κολοβού περὶ ὅσα εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Ἱερουσόλῃ, ἔξω δηλαδὴ τῆς Κερσονήσου τοῦ Ἄθω.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ αὐτοκρατορικῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρονται Μοναὶ Μουστακίανος, Καρδιογῶστος, Ἀθανάσιος καὶ Λουκά· ἀλλ' αὐταὶ ὑποβενταὶ κελιά ἀπαρχόντα ἐν Ἄθω, ὡς εἶπεν ἡδὴ καὶ τὴν λεγομένην γερωνίαν καὶ ἄλλους, ἧς ἔτι εἰς τὰ βραδύτερον κληθέντα Πυργόδια.

Ρωμαῖος ὁ Λεκαπηνός ἐπίσης διὰ χρυσοδόλλου αὐτοῦ ἐπεκράσασ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου σιγίλιου Λέοντος τοῦ Σωφοῦ, θεσπίσας αἴτια ἢ ἀρ-

χαία τῶν γερόντων καθέδρα ἀκατανόητος διατηρήσει ἀπὸ πάσης ἐπηρείας, ἀγγαρείας καὶ ζημίας παρὰ τε ἐπισκόπων καὶ ἀρχόντων καὶ ἄλλου παντός.

Σαφέστερα θεωρεῖται περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἁγίου Όρους γινώσκωμεν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Γ' αἰῶνος, ὅτε τῆς ἱερᾶς κερσονήσου ἐπέβη ὁ βίος Ἀθανάσιος, ὅστις ἐγένετο καὶ ὁ κύριος ἀργαυοῦνης τοῦ ἀγιορειτικοῦ βίου. Τραπέζοντιος τὴν πατρίδα καὶ Ἀδράμιος κατὰ κόρον ὀνομαζόμενος, ἀποφραυθὴς δὲ ἐν ἡλικίᾳ βραχυκί, ἀνετάρθη ὑπὸ πλουσίας μοναχῆς, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὁποίας ἐπιστάτης παρελήθη ὑπὸ ἐπισήμου τινὸς ἀρχόντος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς σύζυγος ἀνωτέρου ἐξιοματικοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, πρὸς ἦν διὰ συγγενείας συνδέετο.

Ἐδοκιμήσας εἰς τὰς σπουδὰς τοῦ διωρίσει εἰς διδασκαλικὴν ὁσάν· ἀλλ' ἄλλην ἀισθάνμενος τὴν ἐαυτοῦ κλῆσιν, προσήλθεν εἰς τὸν ἐν τῆς Βιθυνίας βουρῆ ἀσκοῦμενον διάσμον μοναχῶν Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον, ὅστις συνέτασσε τὸν Ἀδράμιον, ἦδη Ἀθανάσιον μετονομασθέντα, εἰς τὸν τότε μὲν στρατηγόν, εἶτα δὲ αὐτοκράτορα Νικηφόρον Φωκά, ἀνεψιὸν ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ Μαλεῖνου.

Ἐδοκιμήσας καὶ παρὰ τῷ ὄρει ἐκείνῳ, παρ' ᾧ διετρέψεν ἐν τῇ τέχνῃ τῆς καλλιγραφίας τῶν χειρογράφων, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἄθω, ἐν αὐτῶν πρόσφορον διὰ τὰς μοναχικὰς ἀσκήσεις εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀνακαινώσει εἰς τὴν Νικηφόρον τὴν πρόβαν αὐτοῦ νὰ ἐγκαταστή ἐκεῖ.

Ὁ Νικηφόρος, ἀποσταλὴς στρατηγὸς εἰς Κρήτην πρὸς ἀνάγκην τῆς ἡσού ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν, συμπαραλαβὼν δὲ καὶ τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον, εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ ὄκου ἀπέδωκε τὴν αἰσῶν ἔκδοσιν τῆς ἐκστρατείας, ἐχρησθήσασ αὐτῷ εὐδὺς ἱκανὰ χρήματα, δι' ὧν ὁ Ἀθανάσιος ἐπὶ τῷ 961 ἤρξατο οἰκοδομῶν τὴν Μονὴν τῆς Λαύρας, παρὰ τὴν ὁποίαν τέως, ἐν τῷ πνεύματι καλουμένη Μελανά, εἶχε τὸ ἀσκητήριον αὐτοῦ.

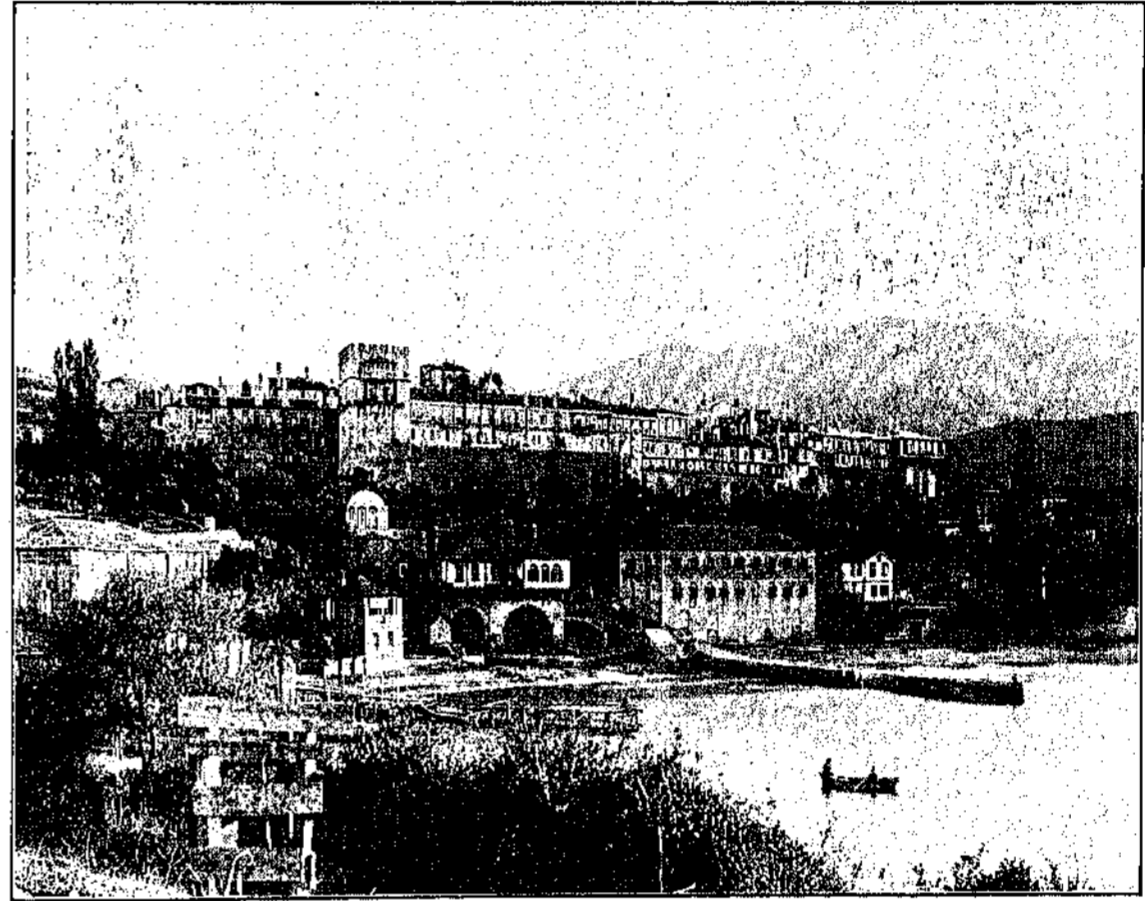
Ὅσοιον εὖρε τὴν ἀγιορειτικὸν βίον ὁ Ἀθανάσιος κατὰ τὴν ἐν Ἄθω ἐγκαταστάσιν αὐτοῦ ἐκδηλοῦσιν ἐν τῇ βιογραφίᾳ του.

«Ὡς οὖν ἐπέβη τοῦ ὄρους, λέγεται ἐν αὐτῷ, περινοσσεῖ με ἐν αὐτῷ, περινοσσεῖ δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ, οὐ πολλοὺς βντας τότε τοὺς ἀσκοῦμένους καὶ τότε τὴν τραχυτάτην ἀργίην. ἀνεγέσασ καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἀπαρμόνον βίον, ἐθαύμαζέ τε καὶ ἤδετο τοῦτους... Οὐ γὰρ γῆν ἦρουν, οὐκ αὐλάκα ἐτεμον, οὐ βοὸν εἶχον, οὐκ ὑποβάθιον, οὐκ ἄλλο τι τῶν ἀχθεσίων ζωῶν, οὐ κυνάρια, οὐ κύνια· ἀλλὰ καλύδας ἐκ μικρῶν πετρώματων ζυλῶν καὶ ὀροφῆς αὐταῖς ἐκ χόρτου συμμορηθείσαν ἐπισχεδίσαντες, οὕτως ἐν θέσει, οὕτως ἐν χειμῶνι διεκατέρευον. Εἰ δὲ ποτε καὶ γένοιτό τις χρεῖα μεταποιήσαι τι τῶν παρ' αὐτοῖς, αὐτοὶ δι' ἐαυτῶν τὴν τῶν κωσφῶρων ζωῶν χρεῖαν ἐπλήρουν ἐπιστάματα γὰρ τινα οἷα τὰ τῶν ἡμῶν τῶς ἐαυτῶν ἐπιβέντες νῆτοις, οὕτως ἐν αὐτοῖς τὰ ἀχθῆ μετέφερον.

Τραπὴ δὲ αὐτοῖς μετὰ τὴν πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀσκησιν πάσα καὶ ἀπείρητος καὶ τὸ ἔλον βραχίος· τῶν γὰρ ἀγρίων δένδρων συλλέγοντες τοὺς καρποὺς αὐτοσχέδιον αὐτοῖς παρετίθουν τὴν τράπεζαν, πλην εἰ μήποτα πλοίου ποδῶν ἀποκαίαντος, εὐχῆς χάριν παρελθόν τινες· τοῦτο γὰρ εἰθιστόπιον ἐκ πολλοῦ εἰς καὶ τῶν ἐξ ἔθους ἐπικεικόμενων μεταδίδοντες, οἷον οἷον ἡ κέρρον, εἰ τύχῃ, ἢ εἰ τινος ἄλλου τῶν σπερμάτων, τῶν παρ' ἐκείνοις ἀνελάμβανον ὀπωρῶν.»

Καὶ Βασιλεὺς δὲ ὁ Θεσσαλονικῆς ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἁγίου Ἐδουμίου γράφει ὅτι πρὸ τοῦ Ἀθανασίου μόνιμοι μοναχικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν Ἄθω δὲν ὑπῆρχον. Προσῆρχοντο μὲν ἐκεῖσε μοναχοί, ἀλλὰ μὴ καλλιτεργόντες τὴν γῆν πρὸς συντήρησιν καὶ ζωοτροφίαν αὐτῶν οὐχὶ σπανίως ἐν περιπτώσει δεινοῦ χειμῶνος ἐκινδύνοον ἢ ἀποθάνουσι τῆς πείνης. Καὶ ἡ ἐμάρτυσις δὲ πειρασῶν ἠγάλασεν αὐτοὺς νὰ φεύωσιν (820—830).

Τὸν τοιοῦτον βίον ὁ Ἀθανάσιος σπουδάζας ἐβελτίεσε καὶ ἐκαίνευσεν, ὡς δηλοῦται εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τῷ 960 ἐκπονηθὲν καὶ ἀρμοδίως κυρωθὲν πνευματικῶν.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

κ. δ. ν. (Κωνσταντίνος), αναγεγραμμένος εν τῷ ὄπ' ἀριθ. ΣΚΗ' ἱερατικῆς κώδικος καὶ ἐκδοθὲν ἐν τῷ 1811. Ἐπιγράφει δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Καρυαίς ναοῦ τοῦ Πρωτάτου καὶ συνετέλεσαν ὅστε αἱ τέσσαρες Ἰσραὶλ χριστοῦ, τὰς ὁποίας δ' αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ἐβάρησε πρὸς πανηγυρικὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἐργῶν τοῦ ῥηθέντος ναοῦ, ἢ ἀνέστησαν εἰς ἐπέτα ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Τοιμισαί.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὅρει παρούσα τοῦ Ἀθανασίου, ἠμισυβέντος διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ παιδείαν αὐτοῦ, προσέλιπον εἰς τὸν Ἄθων πλείστους εὐλαβεῖς προσκυνητὰς, εἰς τρισχιλίους ἀριθμομένους καὶ εἰς διάφορα ὀρθόδοξα Ἔθνη ἀνήγοντας, οἵτινες, διδάσκοντες κατ' αὐτοῦ τὰ τοῦ μοναστικοῦ βίου καὶ ἐγκαθιστόμενοι ἐκεῖ κατ' ἴσους, ἐγένοντο καὶ Ἰεραταὶ Μονῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐπιστημώτερον ἐν τῶν τοιοῦτων προσκυνητῶν ἀναφέρονται Νικόλαος δ' Χρυσόβουτος, κληθεὶς ἔπειτα εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἕθρονον, ὁ σοφὸς ἀσκητὴς Ἀνδρέας ὁ Χρυσοπολίτης, ὁ πρότερον ἐν Καλαβρίᾳ ἀσκούμενος μακαριώτατος Νικηφόρος κλπ. Ἐκ τῶν τότε δὲ ὑπὸ ἄλλοθεν ἐκείνων Ἰδρυθεῶν Ἰσων εἶναι ἢ τῶν Ἰβήρων καὶ τῶν Ἀμαλγόνων. Βραδύτερον, μεσούσης τοῦ 18 αἰῶνος, Ρώσοι καὶ Βούλγαροι μοναχοὶ προσήλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὅρει. τότε δὲ προσελθὼν εἰς Ἄθων ἐπέκρημοναρχεῖ καὶ ἔκειθεν ἐπὶ τινι χρόνῳ ἀσκούμενος ἐν τοῖς ἑσπέραις τῆς Μονῆς τοῦ Βασιγμένου ὁ Ρώσος Ἀντώνιος Πετσέφκι (τοῦ Σπηλαίου), ὁ Ἰδρυτὴς τῆς φερωνύμου τοῦ Κιέβου Μονῆς, ἐξ ἧς, κατὰ τὴν ὑπὸ Θ. Βαλλιάνου ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ μεταπερασμένη ἱστορίαν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐξέτάθη πανταχοῦ ἡ εὐλογία τοῦ Ἄθωνος. Ὁ Σέρβοι κατήλθον εἰς τὸ Ὅρος ἔνο αἰῶνα μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν τῶν Ρώσων· ἀλλὰ καὶ αὐτῶν καὶ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἰβήρων ἡ συμβολὴ εἰς τὴν δίκην εὐφημίαν τῶν μοναστηρίων ἦτο οὐκ ἐλάχιστη ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μεγάλας εἰς ἀναθήματα καὶ χρῆματα δωρεὰς τῶν Ρώσων, ὅς καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας.

Ἡ Ἐκκλησια Κωνσταντινουπόλεως ὡσαύτως, μέγιστα κατὰ τοὺς μετὰ τὴν Ἄθων διευχεῖς χρόνους, πᾶν ἕτι ἤδυνετο ἐνήργει πρὸς οικονομικὴν ἐπιουσίαν τοῦ Ὅρους.

Ἐκ τῶν προσημένων ἀλλοθενῶν μοναχῶν, τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὅρει Ἰδρυθέντων Μονῶν, αἱ Ἀμαλγόναι ἐξέλιπον ταχέως, οἱ Βούλγαροι καὶ Σέρβοι περὶ τὰ μέσα τοῦ 18 αἰῶνος ἀπέστησαν ἀπὸ κοινοῦ τὰς Μονὰς Ζωγράφου, Φιλιθέου, Σπονδύλιου καὶ Ἀγίου Παύλου, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 17 αἰῶνος οἱ Βούλγαροι περιωρίσθησαν εἰς τὴν τοῦ Ζωγράφου, ἐν ᾧ οἱ Σέρβοι κατέχουσι καὶ σήμερον τὴν τοῦ Χιλανδαρίου, οἱ Ἰβήρες κελλίον τι τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, οἱ δὲ Ρώσοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 18 αἰῶνος τὴν τοῦ Σουλουργοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ 1169 τὴν τοῦ Θεσσαλονικέως μετὰ τῆς περιουχίας αὐτῆς, ἡ ἁπλοῦς εἶναι ἡ σημερινὴ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Παντελεήμιου περιουχίας.

Ἐπιδημία βροταλοῖα, πειραστῶν καὶ Φοργῶν ἐπιδρομαί, ἕριδες καὶ διαμάχαι ἐκκλησιαστικαὶ διατάραξαν πολλὰκις τὴν γαλήνην τοῦ ἁγιορειτικοῦ βίου.

Πρὸ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ ναοῦ Ἀθανασίου εἶχε ἐναχθεῖ εἰς τὸ Ὅρος ἡ πανώλης, ἧτις καὶ μετὰ ταῦτα ἐδεκάτισε τοὺς ἐν Ἀθῶ ἀσκούμενους, τῷ 1330 δὲ μικροῦ δεῖν ἐβίβρισε πάντας τοὺς μοναχοὺς τῆς Λαύρας.

Αἱ πειραστικαὶ ἐπιδρομαὶ ἦσαν συχνόταται, μέγιστα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς 18 αἰῶνος ἐκατονταετηρίδος, ὅτε κατεστράφη καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Μονὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ἐξ ἀσομῆς δὲ τοιαύτης ἐπιδρομῆς, καὶ βραδύτερον γενουμένης, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Κομνηνὸς ἐξέβηκε πιστάκιον πικρῶν τοῦς μοναχοὺς νὰ μὴ ἀμελοῦσι τῆς χρήσεως τῶν ὄπλων τῆς εὐσεβείας κατὰ τῶν θεοσυγῶν ἐπιδρομῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς τρομοκρατίας καὶ ἀπογοῆσεως, ἧτις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐβλήθη ἐνεκα τῶν πειραστῶν ἐπεκράτει ἐν τῇ βυζαντινῇ αὐτοκρατορίᾳ, φαίνεται ἐπαρκῶς ἐν τοῦ βασιλικοῦ τούτου ἐγγράφου, τοῦ ὁποῦ τοῦ τέλος εἶχε ὡς

εἶπε: «Καὶ γινώσκετε, ἄγιοι μου γέροντες, ὅτι ἴσως τοῦ Διαβόλου ἤλθοσαν... καὶ μαστίζονται πόλεις καὶ γῆραι ἐν ἑνα ἄνθρωπον ἀμαρτανῶν, ὅστις εἶπὲ ἐν ἑνὶ ἄλλῃ ὁ θεὸς ἐξέλεται τῆς ἀνεπίσεως ταύτης ἀνάγκης εὐχαιεῖ ὡς ὡς ἀγαπᾷ.»

Ἀπὸ τῶν Σπαιοφώρων καὶ τῶν Φοργῶν ἐν γένει ἐπιδρομαί καὶ θησάσις ὑπῆρξαν ἄλλαι μεγάλαι κατῶν πηγαί εἰς τὸ Ὅρος.

Ἡ τετάρτη Σπαιοφωρία εἰς τοιαύτην ἀμαρτανῶν περιήγαγε τοὺς Ἀγιορεῖτας, ὅστε ἠγαγόντων τῶν ἐν τῷ πᾶσι πρεσβείαν πρὸς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον τὸν 11 ἔπικαλοῦσαν τὴν προστασίαν τοῦ. Ἀπὸ τῆς παρεούσης τῆς 1214, ἀλλ' ἀπὸ πρῶτον ὁ Λατίνος ἐπίσκοπος Σιβεσσάς καὶ οἱ ἐν Θεσσαλονικῇ βασιλεῖς ἀπεργάσαντες τὰς Μονὰς ἀπὸ παντὸς πολυτῆος, τῶν μοναχῶν δὲ ἄλλοι μὲν ἐφυγόν, ἄλλοι δὲ ἐβουλήθησαν.

Τῷ 1259 Φοργῶν ἀσπασίας ἐπιδρομαίς ἐβύλησαν τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων.

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξουσίαν τῶν Λατίνων τῷ 1261 οἱ Ἕλληνας αὐτοκράτορες ἐπρωστάσαν τὸ Ὅρος, εἰς αὐτὸν ἔλαβον ἑνὶ τῷ πρῶτῳ τῶν ἐργῶν τούτων ποῖα ἐκεῖ διεπραξίσθησαν σήμερ καὶ ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου, θελοῦντες μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου Βένκου καὶ ὑποστήτη τὴν Ἀνατολικὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄλλῃ ἐκκλησιαστικῇ ἑριδι ἐτάραξε τὸν Ἄθων ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ περὶ συνεχῆς μεταλήψεως, ἐναντίον τῆς ὁποίας καὶ συνοδικῶν τόμων ἐξέδωκεν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος δ' Β'.

Ἐκτότε τὸ Ἀγιόμονον Ὅρος δὲν ἐταράχθη ὑπὸ διενέξεων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καὶ ἐπεροδισαλικῶν.

Μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἔταραξε τοὺς Ρώσους ἐκεῖ μοναχοὺς ἀρετικῆς τῆς διδακτικῆς περὶ θεοῦ τῶν ἐν ὁμοίᾳ τοῦ Σπαιοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμιου, οὐδεμίαν εἶχε γενναίω τῆρα ἐπὶ τῆς Ἀθωτικῆς Πολιτείας ἐπίστασιν. Ἰσοῦ ἐν συντόμῳ καὶ τῆς ἐν Ἀθῶ γενναίουργηθείσης αἰρέσεως ταύτης ἡ ιστορία:

Ρώσος τις ἀξιωματικὸς, παρατηρητὴς τὸ ἱεροποικτικὸν στάδιον, προσήλθεν εἰς Ἄθων καὶ καταλέξας αὐτῶν ἐν τοῖς μοναχοῖς τοῦ Σπαιοῦ, Σκήτηος Ρωσικῆς, ἀπαγορεύσει εἰς τὴν Μονὴν Βατοπεδίου, ἐκεῖ ἐνεργήσῃ τὴν αἰρεσίαν, καθ' ἣν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Σπαιοῦ εἶναι θεός, τῆς τῶν ὁμοίων εἰς τὴν ἀρεσίαν τοῦ Ἁγίου Τριῖδος, κεκτρημένων δαυματουργικῆν δύναμιν.

Καταρθείσας νὰ ποσοληψίη Ρώσους τινὰς μοναχοὺς εἰς τὴν ἀρεσίαν τοῦ, ἐκεῖσε τοὺς ἐν Ἀθῶ ὁπαδοὺς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἱερομόναχον αὐτοῦ ὡς ὑπαρχόντων καὶ ἀπήλθεν εἰς Ρωσίαν, ὅπου ἡ διδασκαλία του δὲν ἔκειθεν ἄνευτος.

Τῆς αἰρέσεως αὐτῆς προσληψίασθεῖς διασείσασαι, ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπηυθύνθη εἰς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπως ληφθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὸ κανοῦ μέτρα.

Ἐμελετώθη ἔτι Ἐβραϊκῆ εἰς τὸ Ὅρος ἀποστολῆ, προηροῦ ἔνου εἰς τούτο τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας, εἰδημονος τῆς Ρωσικῆς γλώσσας καὶ τῶν Ἀγιορειτικῶν πραγμάτων ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς Πατριστασίας, θέλουσα ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ ἡ ἀποκρίση τὸ καλόν, ὑπερ ἤρξατο ἐξελουόμενος ἐν Ρωσίᾳ, ἀπερρίσσει καὶ αὐτὴν ἢ ἀποστείλη εἰς τὸ Ὅρος Ρώσων ἀρχιεπισκόπου, ὅστις θὰ συνομιλήσει μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημόνος ἀρχιεπίσκοπος θὰ μετέβαινε εἰς Ἄθων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐκδράμῃ ἐκεῖσε εἰς τὸν ὕπαλκην τοῦ Ρωσικοῦ ὄπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικὴ προεδρία προέτινεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅπως τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπιβῆ καὶ ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας.

Ἄλλ' ἡ ἀπακολουθήσασα πρόεδρος τοῦ Ἱεραρχοῦ τούτου ὡς Συνοδικοῦ ἐματάσσει τὴν ἀποστολήν, ἧτις οὐδὲ φαίνεται πλέον ἀναγκαία· διότι ἐν

ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀγρίων Καταλωνῶν, ὅτε, κατὰ Θεόδουλον τὸν Μάγιστρον, «καὶ φροντιστήρια καὶ σχολαὶ καὶ νεὸ καὶ καλὸν καὶ σωτήριον διαίτα γάρτων ἐμπλεῖα καὶ ὑπερβολὴν πλούθειαν ἀνυθύντα, ἀβήρον ἀπέστη καθάπερ ρεῦσαντα, τῶν ἐνοικοῦντων δίκην ἱερῶν ἀπαυθῶν ἀνηρημένων.»

Ἦσαν ἦδη ὅτι καὶ αἱ διενέξεις—ἀπὸ τῶν ἐπιληρῶν ἔγχεται τῆ φύσει τοῦ Ἐλληνοῦ—ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς δεινά τοῦ Ἀγίου Ὅρους πληγαί. Ὅντας, πλὴν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἀναφερομένων, περὶ ὧν περαιτέρω γυνήσεται ὁ προσῆκων λόγος, ἤρξατο πρὸ τῶν μέσων τοῦ 18 αἰῶνος.

Μόλις ὁ Ἄθως εἶχε ἀναλύσει ἀπὸ τῶν πρειρημένων ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν συμφορῶν, ὅτε ἐταράχθη ὑπὸ τῶν ἐπεροδισαλικῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀλινόου, ἀποκηρυχθέντων ὑπὸ τοπικῶν συνελουομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄλλος παραβίος μοναχὸς ὑπῆρξε Ἡρόδοτος ὁ Κυζωνίτης, ἀναστασίως ἰδίως τὴν Λαύραν, ἐν ἐπίσης σύνοδος τοπικῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1368 κατεδίκασε.

Κατὰ τὰς ἕριδας ταύτας ἐκινδύνευον ὁ ἱερομόναχος Νήφων, τὸν κατὰ τοῦ ὁποῦ πόλεμον ἐξήγησαν οἱ Σέρβοι τοῦ Χιλανδαρίου, ὅστις δὲ ἠθωθῆ συνοδικῶς ἐπὶ Πατριάρχου Καλλιόστου.

Περὶ τῶν αὐτῶν χρόνων διήρουν τοὺς Ἀγιορεῖτας εἰς δύο μερίδας καὶ ἄλλαι ἐκκλησιαστικαὶ ἕριδες: ἡ τῶν Μοσαλιανῶν, ἰσχυρισθέντων ὅτι μόνη ἀρμόζουσα τοῖς Χριστιανικοῖς προσευχῇ εἶναι ἡ Κυριακῆ, καθ' ἣς δὲ ἡγυιασθῆ Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, καὶ ἡ περὶ νεορᾶς προσευχῆς, εἰσαχθεῖσα πτωχῶς ὑπὸ τῶν μοναχῶν Ἰσαΐα, Κορηλίου καὶ Μακαρίου, τῆς ὁποίας δὲ ὑπερήμαχος ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἦτο ὁ Μητροπολίτης Φιλαδέλφειας Φιλῶδδης.

Ληγοῦσες τῆς 17 ἐκατονταετηρίδος ἕλλη ἀνάκηψεν εἰς τὸ Ὅρος ἐκκλησιαστικὴ διχοστασία, ἡ περὶ τῆς θέσεως τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἱερῶν Προνομίῶν. Ἡ ἕρις αὕτη προσέλασε τῷ 1807 συνοδικῶν ἐγγράφων τοῦ Πατριάρχου Παρθένου Δ' τοῦ Μογιλάου, προεπιπόντος τοὺς Ἀγιορεῖτας εἰς ἀσπασίαν ἀγάπην καὶ πνευματικὴν διάθεσιν.

Ἐπερμεσοῦσες τῆς 18 ἐκατονταετηρίδος ἄλλη ἕρις, ἡ περὶ μνημασίων καὶ καλῶν, ἤρξατο λυμωμένη τὴν ἀθωτικὴν Πολιτείαν. Τὰ κατὰ τὴν ἐπὶ οὐράτας διαστάσεις λαβοῦσαν διενέξιν ταύτην ἔχουσιν ὡς ἐν ὀλίγοις:

Οἱ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀγίας Ἄννης μοναχοὶ τῷ 1754 ἐπέδωσαν εἰς τὴν διὰ συνδρομῶν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Κυριακοῦ ναοῦ αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπείσε καὶ ταλινῶν μνημασίων ὑπὲρ τῶν ἐκατονταετηρίων τῶν συνδραμόντων, ἐν ἧτι δὲ δυνατὴ ἡ τέλεισι αὐτῶν μόνον κατὰ τὰ Σάββατα, διότι τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ μοναχοὶ εἰργάζοντο εἰς τὴν οἰκοδομήν, ἐσχηχῆ ἡ κατὰ τὰς Κυριακάς τέλεισι τῶν ἐπιμημασίων τούτων ἱεροουργία.

Κατὰ τῆς μεταθέσεως λοιπὸν ταύτης ἐξηγήσθη ἰσχυρὰ μερίς, οὕτω δὲ τὸ Ὅρος διέστη καὶ ἐπὶ καιροὺς ἔμεινε θρηνημένον εἰς δύο σφοδρὰς ἀνεκαλοῦντα ἕλληλα στρατοπέδα, τῶν μὲν Σαββατῶν ἰσχυρισθέντων ἐπὶ κερδοσύνῃ ἡ κατὰ τὰς Κυριακάς τέλεισι μνημασίων, τῶν δὲ Κολοβῶν ἰσχυρισθέντων ἐπὶ ἀντιληγόντων ἐπὶ τῆς Κυριακῆς ἡτο προσφορικῶς, καθὼς ὁ ἱσων ἐκωμικήθη προσδοκῶν ἀνάστασιν, ἐν Κυριακῇ δὲ ὁ Κύριος ἀνάστη.

Δύο Πατριάρχαι, Θεόδωρος Β' δὲ ἀπὸ Θεσσαλονικῆς τῷ 1772 καὶ μετὰ ἐν ἑσας Σαμουὴλ ὁ Χαντζερῆς, ἐπέχειρησαν διὰ συνοδικῶν γραμμῶν νὰ καταπέσει τὴν δεινὴν ἐκείνην φλόγα τῆς διχοστασίας, ἀπορριπόμενοι κατὰ τρέπον δυνάμειον νὰ ἱκανοποιήσῃ οὐσιωδῶς ἀπορρίπτει τὰς μερίδας· ἀλλὰ τούτο καταρῶθῃ μόλις ἐπὶ Γρηγόριου τοῦ Β', ἀπορημασίου συνοδικῶς κατ' Ἀγιοσπον τοῦ 1807 «ἵνα τὰ συμβαίνοντα μνημασίων τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων ἐπιτελῶνται ἀπαρτηρήτως καὶ ἐν Κυριακῇ καὶ ἐν Σάββατον, ὡς καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος, πρὸς τέλος ἐξέλθειν τῆς πάλης ποτὲ ἀναφεύσῃς ἐκείνης διενέξεως.»

Ἄλλῃ ἐκκλησιαστικῇ ἑριδι ἐτάραξε τὸν Ἄθων ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ περὶ συνεχῆς μεταλήψεως, ἐναντίον τῆς ὁποίας καὶ συνοδικῶν τόμων ἐξέδωκεν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος δ' Β'.

Ἐκτότε τὸ Ἀγιόμονον Ὅρος δὲν ἐταράχθη ὑπὸ διενέξεων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καὶ ἐπεροδισαλικῶν.

Μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἔταραξε τοὺς Ρώσους ἐκεῖ μοναχοὺς ἀρετικῆς τῆς διδακτικῆς περὶ θεοῦ τῶν ἐν ὁμοίᾳ τοῦ Σπαιοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμιου, οὐδεμίαν εἶχε γενναίω τῆρα ἐπὶ τῆς Ἀθωτικῆς Πολιτείας ἐπίστασιν. Ἰσοῦ ἐν συντόμῳ καὶ τῆς ἐν Ἀθῶ γενναίουργηθείσης αἰρέσεως ταύτης ἡ ιστορία:

Ρώσος τις ἀξιωματικὸς, παρατηρητὴς τὸ ἱεροποικτικὸν στάδιον, προσήλθεν εἰς Ἄθων καὶ καταλέξας αὐτῶν ἐν τοῖς μοναχοῖς τοῦ Σπαιοῦ, Σκήτηος Ρωσικῆς, ἀπαγορεύσει εἰς τὴν Μονὴν Βατοπεδίου, ἐκεῖ ἐνεργήσῃ τὴν αἰρεσίαν, καθ' ἣν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Σπαιοῦ εἶναι θεός, τῆς τῶν ὁμοίων εἰς τὴν ἀρεσίαν τοῦ Ἁγίου Τριῖδος, κεκτρημένων δαυματουργικῆν δύναμιν.

Καταρθείσας νὰ ποσοληψίη Ρώσους τινὰς μοναχοὺς εἰς τὴν ἀρεσίαν τοῦ, ἐκεῖσε τοὺς ἐν Ἀθῶ ὁπαδοὺς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἱερομόναχον αὐτοῦ ὡς ὑπαρχόντων καὶ ἀπήλθεν εἰς Ρωσίαν, ὅπου ἡ διδασκαλία του δὲν ἔκειθεν ἄνευτος.

Τῆς αἰρέσεως αὐτῆς προσληψίασθεῖς διασείσασαι, ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπηυθύνθη εἰς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπως ληφθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὸ κανοῦ μέτρα.

Ἐμελετώθη ἔτι Ἐβραϊκῆ εἰς τὸ Ὅρος ἀποστολῆ, προηροῦ ἔνου εἰς τούτο τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας, εἰδημονος τῆς Ρωσικῆς γλώσσας καὶ τῶν Ἀγιορειτικῶν πραγμάτων ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς Πατριστασίας, θέλουσα ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ ἡ ἀποκρίση τὸ καλόν, ὑπερ ἤρξατο ἐξελουόμενος ἐν Ρωσίᾳ, ἀπερρίσσει καὶ αὐτὴν ἢ ἀποστείλη εἰς τὸ Ὅρος Ρώσων ἀρχιεπισκόπου, ὅστις θὰ συνομιλήσει μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημόνος ἀρχιεπίσκοπος θὰ μετέβαινε εἰς Ἄθων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐκδράμῃ ἐκεῖσε εἰς τὸν ὕπαλκην τοῦ Ρωσικοῦ ὄπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικὴ προεδρία προέτινεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅπως τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπιβῆ καὶ ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας.

Ἄλλ' ἡ ἀπακολουθήσασα πρόεδρος τοῦ Ἱεραρχοῦ τούτου ὡς Συνοδικοῦ ἐματάσσει τὴν ἀποστολήν, ἧτις οὐδὲ φαίνεται πλέον ἀναγκαία· διότι ἐν

ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀγρίων Καταλωνῶν, ὅτε, κατὰ Θεόδουλον τὸν Μάγιστρον, «καὶ φροντιστήρια καὶ σχολαὶ καὶ νεὸ καὶ καλὸν καὶ σωτήριον διαίτα γάρτων ἐμπλεῖα καὶ ὑπερβολὴν πλούθειαν ἀνυθύντα, ἀβήρον ἀπέστη καθάπερ ρεῦσαντα, τῶν ἐνοικοῦντων δίκην ἱερῶν ἀπαυθῶν ἀνηρημένων.»

Ἦσαν ἦδη ὅτι καὶ αἱ διενέξεις—ἀπὸ τῶν ἐπιληρῶν ἔγχεται τῆ φύσει τοῦ Ἐλληνοῦ—ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς δεινά τοῦ Ἀγίου Ὅρους πληγαί. Ὅντας, πλὴν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἀναφερομένων, περὶ ὧν περαιτέρω γυνήσεται ὁ προσῆκων λόγος, ἤρξατο πρὸ τῶν μέσων τοῦ 18 αἰῶνος.

Μόλις ὁ Ἄθως εἶχε ἀναλύσει ἀπὸ τῶν πρειρημένων ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν συμφορῶν, ὅτε ἐταράχθη ὑπὸ τῶν ἐπεροδισαλικῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀλινόου, ἀποκηρυχθέντων ὑπὸ τοπικῶν συνελουομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄλλος παραβίος μοναχὸς ὑπῆρξε Ἡρόδοτος ὁ Κυζωνίτης, ἀναστασίως ἰδίως τὴν Λαύραν, ἐν ἐπίσης σύνοδος τοπικῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1368 κατεδίκασε.

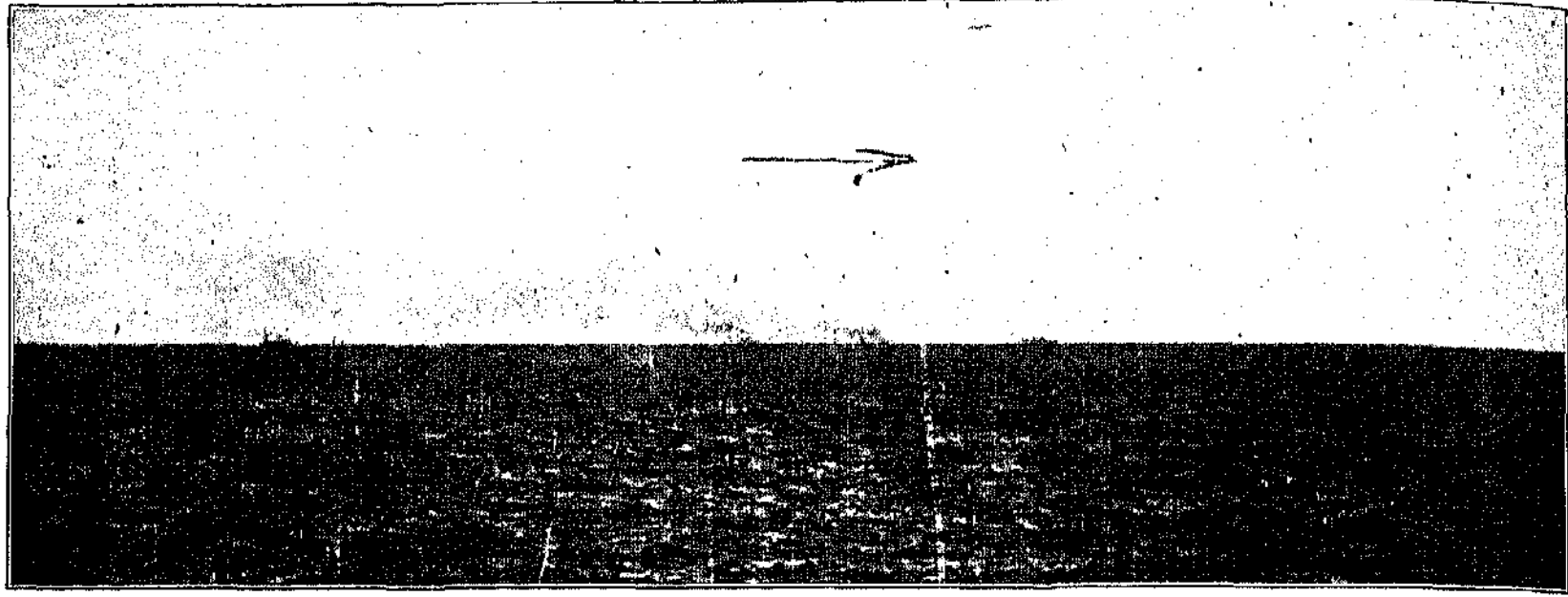
Κατὰ τὰς ἕριδας ταύτας ἐκινδύνευον ὁ ἱερομόναχος Νήφων, τὸν κατὰ τοῦ ὁποῦ πόλεμον ἐξήγησαν οἱ Σέρβοι τοῦ Χιλανδαρίου, ὅστις δὲ ἠθωθῆ συνοδικῶς ἐπὶ Πατριάρχου Καλλιόστου.

Περὶ τῶν αὐτῶν χρόνων διήρουν τοὺς Ἀγιορεῖτας εἰς δύο μερίδας καὶ ἄλλαι ἐκκλησιαστικαὶ ἕριδες: ἡ τῶν Μοσαλιανῶν, ἰσχυρισθέντων ὅτι μόνη ἀρμόζουσα τοῖς Χριστιανικοῖς προσευχῇ εἶναι ἡ Κυριακῆ, καθ' ἣς δὲ ἡγυιασθῆ Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, καὶ ἡ περὶ νεορᾶς προσευχῆς, εἰσαχθεῖσα πτωχῶς ὑπὸ τῶν μοναχῶν Ἰσαΐα, Κορηλίου καὶ Μακαρίου, τῆς ὁποίας δὲ ὑπερήμαχος ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἦτο ὁ Μητροπολίτης Φιλαδέλφειας Φιλῶδδης.

Ληγοῦσες τῆς 17 ἐκατονταετηρίδος ἕλλη ἀνάκηψεν εἰς τὸ Ὅρος ἐκκλησιαστικὴ διχοστασία, ἡ περὶ τῆς θέσεως τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἱερῶν Προνομίῶν. Ἡ ἕρις αὕτη προσέλασε τῷ 1807 συνοδικῶν ἐγγράφων τοῦ Πατριάρχου Παρθένου Δ' τοῦ Μογιλάου, προεπιπόντος τοὺς Ἀγιορεῖτας εἰς ἀσπασίαν ἀγάπην καὶ πνευματικὴν διάθεσιν.

Ἐπερμεσοῦσες τῆς 18 ἐκατονταετηρίδος ἄλλη ἕρις, ἡ περὶ μνημασίων καὶ καλῶν, ἤρξατο λυμωμένη τὴν ἀθωτικὴν Πολιτείαν. Τὰ κατὰ τὴν ἐπὶ οὐράτας διαστάσεις λαβοῦσαν διενέξιν ταύτην ἔχουσιν ὡς ἐν ὀλίγοις:

τῷ μεταξὺ, ἔλθον εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὁ

1) Οι πρώτοι στίγματα της ναυμαχίας της 5 Ιανουαρίου 1913, νοτίως της Λήμνου. Τα μέλη της ομάδας «Α 6 ε ρ ω φ» και «Σ π ε τ ο α» βλέπουν κατά το επί κεφαλής πλοίο του εχθρού, τα δέ «Γ 3 ρ α» και «Ψ α ρ α» κατά του Μεσοουδίου. Η επίτυχής ρύθμιση των πυρών των Έλληνικών πυροβόλων διαφέρει καταστρεφώς εις τον εχθρόν, πρόξενει πυρκαϊές και σύγχυτον παρατάξεως και τέλος τρέσει το «Μισσηγιέ» κατά του 83 Ανωτοριπλικών ελαφρού στόλου πύργου τὰ στενά.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΟΞΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1913

ΜΙΑ ΤΥΧΗ όλος εξαιρετική έφεραν εις χειρας της «Βίβλον» γραμμής «Ατλαντίδος» τας μάλλον ενδιαφερομένας φωτογραφίας, τας σχετιζόμενας με την νικηφόρον δράσιν του δημοσίου στόλου μας.

Αι φωτογραφία αύται, μοναδικαί εις τὸ είδος των, περιελάμβανον την ναυμαχίαν της 5 Ιανουαρίου 1913, κατά την οποίαν βριστικώς και άμετακλήτως αι ναυτικά της Τουρκίας δυνάμεις έτέθησαν εκτός μάχης επί δόκλων τον κατόπιον διάστημα του Βαλκανικού πολέμου.

Ός γνωρίζουν όλοι, ή μόνη από της έναρξεως των εχθροπραξιών έπιθυμία του στόλου μας ήτο να έλθη εις σύγκρουσιν με τας πολεμικάς κατά θάλασσαν δυνάμεις της Τουρκίας. Άλλα δια τὸν ένα ή τον άλλον λόγον τὰ Τουρκικά σκάφη δέν ειχον επιχειρήσει άποφασιστικήν έξοδον εκ των Δαρδανελίων μέχρι της 5 Ιανουαρίου.

Αι προηγούμενα δύο έξοδοι των ειχον γείνη με σκοπούς άνηγενετικούς μάλλον ή πολεμικούς, δια τούτο δέ και αι μετά των ημετέρων συγχρόνους δέν ειχον λάβη σπουδαίον τινα και άποφασιστικήν χαρακτήρα.

Άλλ' ή ναυμαχία τοῦ Ιανουαρίου ήτο προεδιασμένη εκ Κωνσταντινουπόλεως όπως πάλη πραγματικόν πολεμικόν ρόλον και δείξη εις τὸν

κόσμον ότι και ισχυρός και αξιόμαχος και αξιοπρὸς έπέλεσιν μεγάλων έργων ήτο ὁ Τουρκικός στόλος.

Η Πύλη δέν ειχε καταλήξη εις την άπόφασιν έκείνην εκ μόνης της ίδιας της πρωτοβουλίας.

Οι Τούρκοι αξιωματικοί του Ναυτικού, οτινες από της εποχής του Γαλλοτουρκικού πολέμου ειχον άποκλεισθή εντός της Προποντιδός, περιελάμβανον από του έρωτος του Ναγαρά άδρανείς μάρτυρες των ήττών της Πατριδος των, ειχον άρχισα ν' άπαιτούν παρά της Κυβερνήσεως των όπως δράσουσιν κατά της Ελλάδος. Και ή άπάτησις των αύτη συνοδεύετο με την άπειλήν ότι, αν ή Κωνσταντινούπολις δέν έδιδε διαταγήν προς έξοδον της άρμάδας εν Δαρδανελίω, τότε τὸσον οί αξιωματικοί θεσον και τὰ πλήρώματα θα έφερον τὰ πλοιά των εις τὸν Πόσπορον πρό των Σουλτανικών άνακτόρων.

Γνώπιον τοιαύτης άπειλής και αύτὸς ὁ σύγρον Κωμὴλ πασάς ήνωγάσθη να ενδώση και ούτως ή διαταγή της έξόδου έδόθη εις τὸν Ναγαράν.

Όξ έβαν έδημοσιεύθησαν εις διαφόρους εφημερίδας, Έλληνικάς και ξένας, έν σχέσει με την έπακλουθήσαν ναυμαχίαν, έζήγουμεν ότι ὁ σκοπὸς του Τουρκικού επιχειρηματός ήτο να προβή

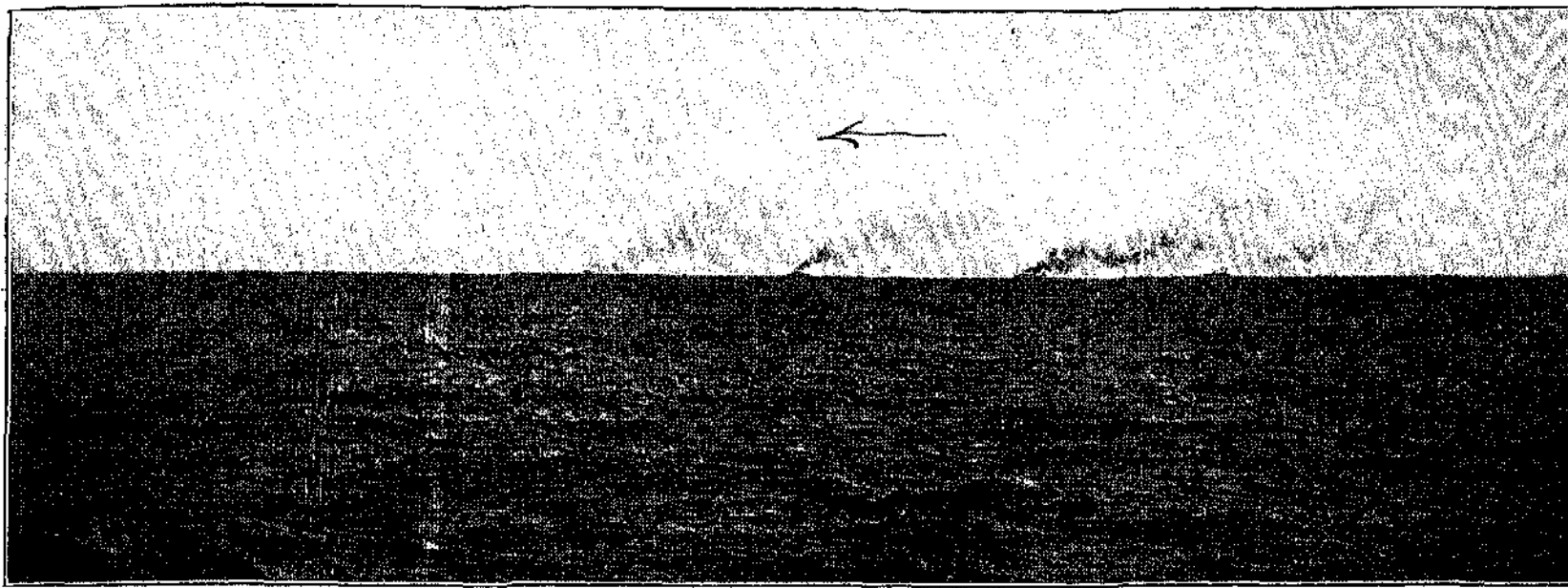
ή άρμάδα εις αφηνδιασμόν άπέναντι του στόλου μας και, διασπῶσα τὰς γραμμάς του άποκλεισμού, να έξέλθη εις τὸ Αιγαίον, εκείθεν δέ χωριστικῶς εις μικράς μοίρας να τραπή εις τὸν βομβαρδισμὸν διαφόρων Έλληνικών παραλιών.

Τούλάχιστον αύτὸ τὸ πρόγραμμα έγήρμεσον εν και μόνον Τουρκικόν σκάφος, τὸ «Χαμηδέ» ούτινος τὰς περιπέτειας δέν πρόκειται ένταύθα ν' άφηγηθῶμεν.

Ο Έλληνικός στόλος, ὁ ναυλογὸν έξω του Έλληνιστίου, δέν κατελήφθη έξαπίνης από την αφρικτιαν ήρηνισιν της άρμάδας, ως άνέμενον οί Τούρκοι κυβερνήται.

Με ταχύτητα κινήσεων, δια την οποίαν τὸ Έλληνικὸν Ναυτικὸν από των άρχαιοτάτων χρόνων διεκρίθη, τὰ πλοιά μας έκλεισαν όλην την πρό των Δαρδανελίων θάλασσαν, άναμένοντα την προσέγγισιν του εχθρικού στόλου.

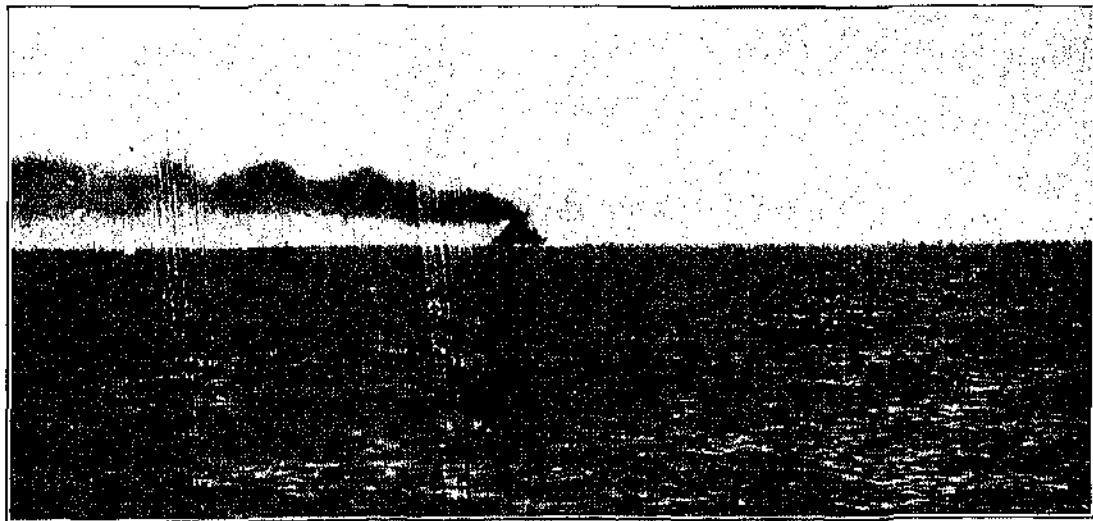
Εκ της μελέτης των διαφόρων περιγραφῶν της ναυμαχίας της 5 Ιανουαρίου, συμπεραίνουμεν ότι τὸ σχέδιον του τότε ύποναύαρχου κ. Π. Κωνσταντινου ήτο να προκαλέση τὸν Τουρκικὸν στόλον εις τ' άνοιχτά μέχρι του σημείου να τὸ στερήσιν την προστασίαν των έπακτιών φρουριών Σινταουλ - Μπάχρ και Κοθύμ - Καλή των Δαρδανελίων. Ταυτοχρόνως όμως ὁ Έλλην Ναύαρχος

3) Την στιγμή του «Μισσοουδίου» κατά του ελαφρού στόλου και του «Μισσηγιέ» κατά την κρίσιμον στιγμήν της Ναυμαχίας της 5ης Ιανουαρίου ακολουθεῖται καὶ τὸ δύο Γερμανικὸν τύπου εχθρικὸν θεωρητικὸν και ούτως δόλοκληρὸς ὁ Τουρκικὸς στόλος σπεύδει να σωθῆ εντός των στενῶν.

ος δέν ήθελε να παρασύρη και εις πολλὸ άνασπαταμένην θάλασσαν τὸν εχθρόν, λογικώτατα σκεφθεὶς ότι εν τοιαύτῃ περιπέσει θα ήτο εύκολον εις μερικὰ των Τουρκικῶν σκαφῶν να διαφύγῃσι δια των γραμμῶν του στόλου μας, οστις θα ήσχολείτο εις καταναυμάχησιν των δύο κυριώτερων μονάδων

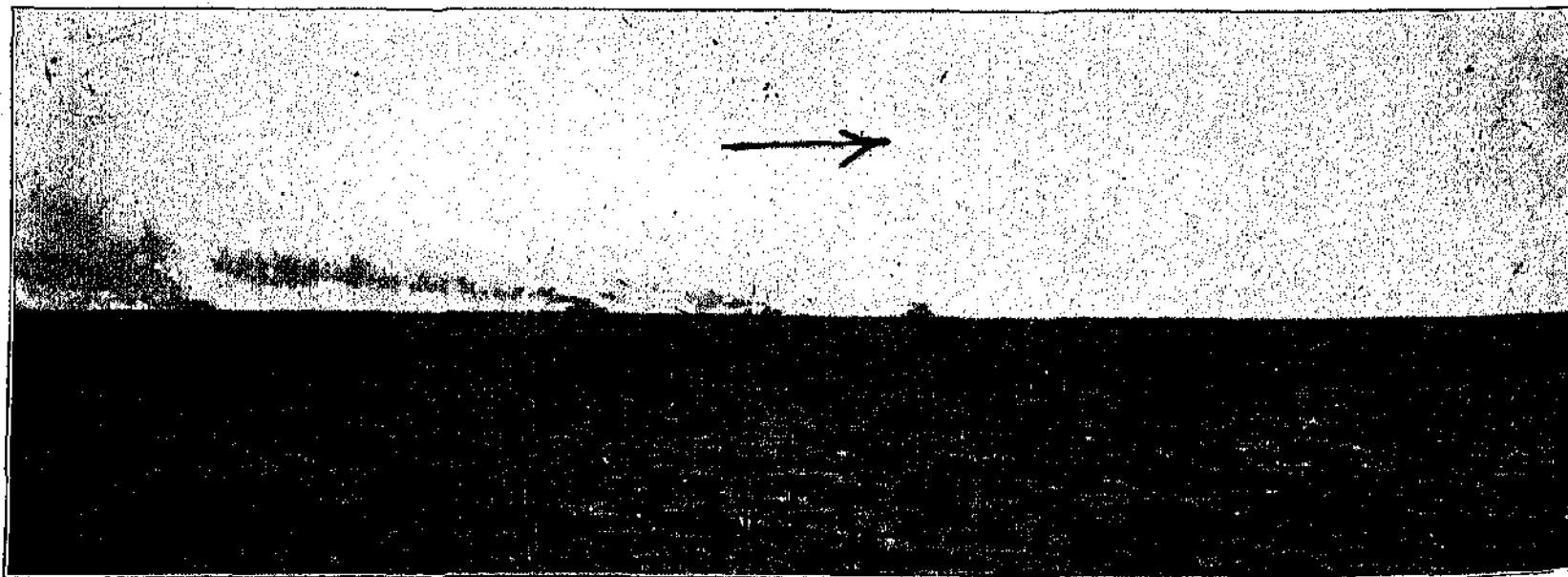
άντελήφθη τὸν «Αδέρωφ», εσχέθη άμέσως ότι ειχε καθήκον να ύποχωρήσῃ. Φαντασθεὶς όμως πρὸς στιγμήν ότι μία έπιθετικὴ κίνησις του θα ήδύνατο ίσως να πτοήσῃ τὸν Έλληνικὸν στόλον, έκαμμε πρὸς τὰ έμπρός, έξελθὼν λεύκας τινὰς εκ της άκτίας βολῆς των έπακτιών πυροβολείων.

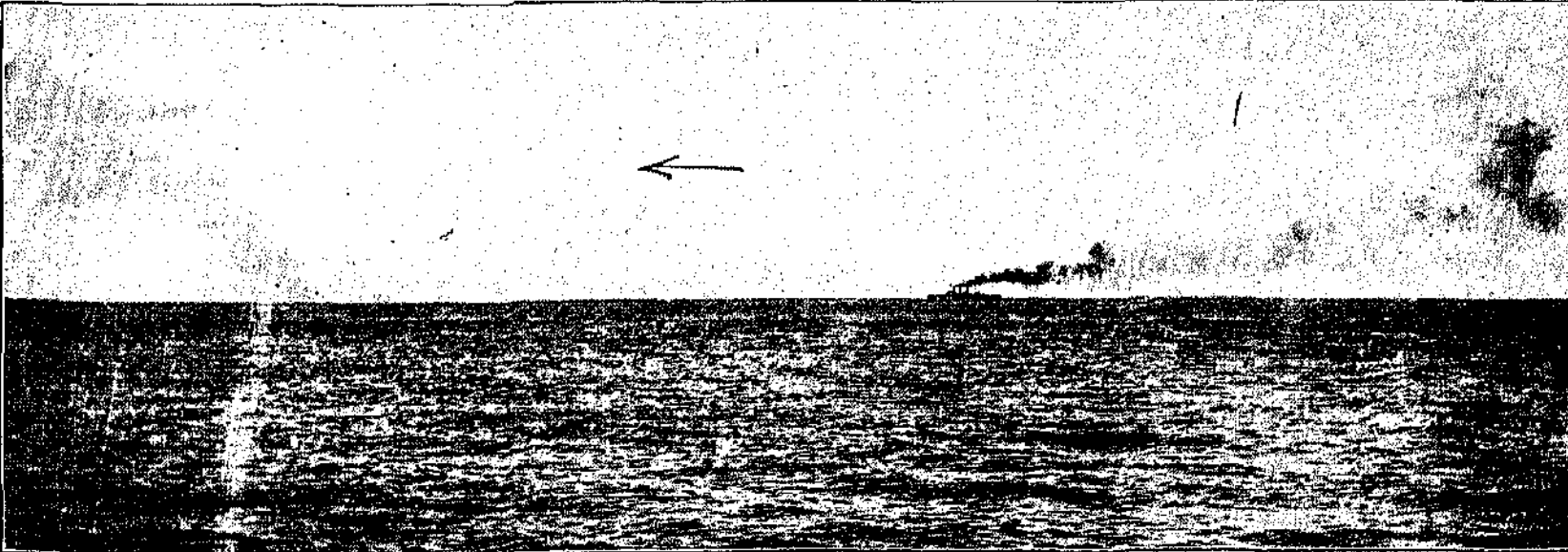
4) Τὸ θεωρητικὸν «Α 6 ε ρ ω φ», καταδιώκον τον φεύγοντα πρὸς τὰ στενά των Δαρδανελίων εχθρικὸν στόλον, στεφανοῦται από ύδατιν σπηλιῶν των τείρει αὐτὸν έρηγνυομένων εχθρικῶν όβόλων εκ τε του στόλου και των φρουριών.

Άλλ' ὁ Ναύαρχος δέν ήκατήθη, άφήνωσιν τὸ «Χαμηδέ» άνενώγηται και έπιστῶν όλην του την προσοχήν επί των μεγάλων σκαφῶν του Τουρκικου στόλου. Απέδειξε τούτου ότι ὁ εχθρὸς έξήλθε των στενῶν με δλα του τὰ πλοία και έπλευσε πρὸς την Λήμνον με την έλπίδα ότι δέν θα εύρισκον άντιμέτωπον την Έλληνικὴν ναυαρχίδα. Ότε ὁ Τούρκος ναύαρχος

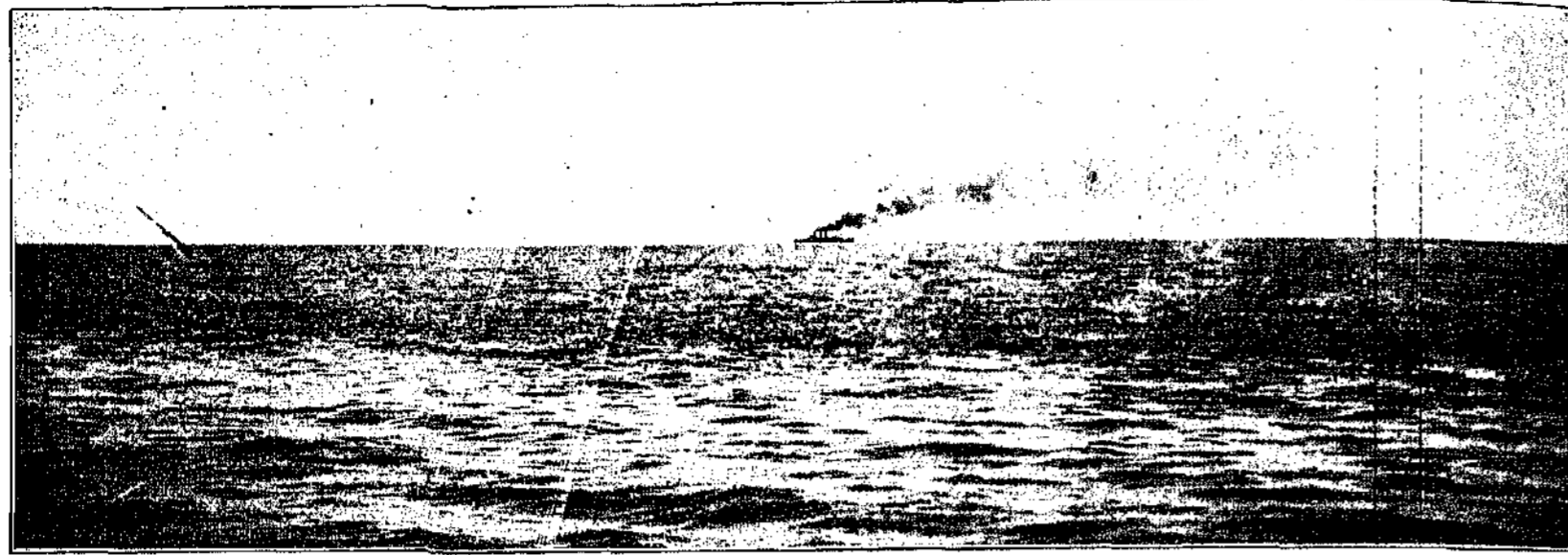
Έλληνικὸν στόλου, κέρων στόλον έχοντας τὸν «Αδέρωφ». Η ναυαρχίς μας άπήνησεν εις την πρόκλησιν, και ταυτοχρόνως άλλαζασα πορείαν έστράφη και έτέθη ύλοταχώς επί την καταδίωξιν του εχθρού. Και τότε έλαβον χώραν σιγητι, τὰς ύποίας παρουσιάζουν αι άνέχδοτοι φωτο-

2) Τὰ πύργα των θεωρητικῶν μας «Γ 3 ρ α» και «Ψ α ρ α» καταστῶν εντός 20 λεπτῶν τὰ περισσότερα κυρτέλλα του «Μεσοουδίου», επί των πυροβόλων του εκείνου άναβράσκουσιν καπνοί, και τὸ όποιον τέλος στρέφεται πρὸς τὰ στενά, ενῶ ὁ Έλληνικὸς στόλος έξακολουθεῖ ναυμαχίαν πρὸς τὰ «Χαϊρεδίν-Μπαρπαρσά» και «Τουργούτ Ρεϊς».

5) Ο εχθρικὸς στόλος καταπορευθεὶς φεύγει δλοσχερῶς πρὸς τὰ στενά των Δαρδανελίων την 5ην Ιανουαρίου 1913, του «Α 6 ε ρ ω φ» διώκοντες αὐτὸν δεξιὰ ενῶ «Γ 3 ρ α», «Σ π ε τ ο α» και «Ψ α ρ α» άριστερά.

6) Καταδίωξη ελλοκλήρου του Τουρκικού στόλου την 6 Ιανουαρίου 1913, φεύγοντος ελκταχώς προς τα στενά των Δαρδανελίων, υπό μήνου του «Α 6 ε ρ ω ρ» βάλλοντος δι' ημετεριών επιτυχών βολών και διαπραγματεύσεως δεξιά του έλκτου, ενώ τα βαρρικά «Υ 3 ρ α», «Σ π ε ς α ι ι» και «Μ' α ρ α» καταδιώκοντι και ταύτα μέχρι των στενών των έλκτων ζοιμα δια πάσαν άντιστάσιν.

γραφία μας, ληφθείσαι κατά την στιγμήν της ναυμαχίας υπό φλου αξιωματικού του επίτελειου της «Υ 3 ρ α», και δοθείσαι προς αποκλειστικήν δημοσίευσιν εις την «Μηνιαίαν Είκονον» γραφημένην 'Ασλαντίδα.

Με τας πρώτας βολάς του «Α 6 ε ρ ω ρ» και των λοιπών στόλου μας λαμβάνοντα επιθετικήν στάσιν, ο Τούρκος ναύαρχος διέταξε γενικήν υποχώρησιν του υπό αὐτὸν στόλου, ὅστις, ἀνακρούσας πρῶτον, ἐστράφη ελκταχῶς πρὸς τὴν εἰσοδὸν τῶν Δαρδανελίων. Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καταδίωξις ἐγενεῖτο. Βροχὴ βόλων ἐκ τοῦ «Α 6 ε ρ ω ρ», τῆς «Υ 3 ρ α», τῶν «Υ 4 ρ α» καὶ τῶν «Σπερσῶν» ἐρίφη κατά τοῦ «Πουργούτ-Ρεῖς», τοῦ «Μπαρκαρούσσου» καὶ «Μεσσουδιά», τοῦ «Μετζίτιέ» καὶ τῶν ἄλλων Τουρκικῶν πλοίων, ἅτινα, φεύγοντα, ἐπυροδόλουν ἐλκτόν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Μετ' ἄλλοι γεν σφαῖρα Ἑλληνικῆς πρσοῦσα ἐπὶ τοῦ «Μεσσουδιά» ἐσημαίωθη μετ' ἐπιτυχίαν καταπύ, ἀποδεικνύουσαν ὅτι εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ ἐλκτικού σκάφους εἶχαν ἐκτραπῆ πύραυλά.

Σφαῖρα τοῦ «Α 6 ε ρ ω ρ» κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐβροῦσα τὸν «Πουργούτ-Ρεῖς» προσέκλυσε τοιοῦτον ρήγμα εἰς τὰ δεξιὰ τὸ μέρη, ὅστε τὸ Τουρκικὸν βαρρικόν ἐθεάθη νὰ κλίη πρὸς τὴν μίαν πλευράν. Ἡ καταδίωξις ἐξηκολούθησε κωσματοῦς μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Τουρκικὴ ἀρμάδα εὐρέθη πάλιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν πυροβόλων τοῦ Σιντ-Οὐλ-Μπάχρ καὶ τοῦ Κιλιντ-Οὐλ-Μπάχρ. Κατὰ τὴν ἑκείνην στιγμήν ἡ ἀποτέλεση τῶν μεγαλύτερων θριάμβων, μετ' ὅσον

περιεβλήθη κατὰ τὸν πόλεμον ἡ Ἑλληνικὴ ναυαρχία.

Ἀποσπασθεὶς τοῦ λοιποῦ στόλου, ὑπολειπομένου κατὰ τὴν κατ' ἄρχην, ὁ «Α 6 ε ρ ω ρ» ἐστράφη μόνος ἐπὶ τὴν καταδίωξιν ελλοκλήρου τοῦ στόλου τοῦ ἐλκτου!

Ἀφῆρῶν τὸ πῦρ ελλοκλήρου τῆς ἀρμάδας καὶ τῶν ἐπακτίων πυροβολίων τοῦ Ἑλληνιστοῦ τὸ βαρρικόν μας δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, εἰμὴ ἀπὸ ἐδεδωκότων ἐπιτυχῶν τῶν ἐλκτου δυνάμεως εἰς συντριβή. Καὶ τοῦτο ἦτο πρῶτον τὸ γεγονός.

Ἡ νίκη εἶχεν ἐξασφαλισθῆ. Ὁ στόλος μας, διαρυστοφῆς καὶ φέρων τὰ ἴχνη ἅτινα εἶχον ἐπὶ τοῦ «Α 6 ε ρ ω ρ» ἀφήσει αἱ ἐλκτικαὶ βόλαις, ἐπίστρεψεν εἰς τὸ ἀρμητήριο τῆς Ἀθήνου σημασιολόστως καὶ πανηγυρίζον.

Ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος δ' κ. Κουντουριώτης διαβίβαζε διὰ τοῦ ἀστυρμάτου τὸ χαρμῆσον ἀγγελίμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν, ὅστις ἐτηλεγράφη τὴν νίκην εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μπιζανίου.

Μετ' ἄλλοις ὅρας ὁ Ἑλληνικὸς ναυτικὸς θριάμβος ἀνηγγέλλετο εἰς ἐλλοκλήρον τὸν κόσμον, χωρὶς κανεὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τὸν ἀμφισβητήσῃ. Οἱ ἔνοιο εἰδικοί, ὅστινες ἐκριναν τὴν ναυμαχίαν τῆς 6 Ιανουαρίου, δι' ἂν μόνον ἐμέμφθησαν τὸν ναύαρχον Κουντουριώτην. Καὶ αὐτὸ ἦτο ἡ μεγάλην του τύχη, μετ' ὅσον κατεδίωξε τὸν ἐλκτόν μέχρι τῶν στενῶν τοῦ ὄχιωρμένου του καταφυγίου. Τὰ πυροβόλαια τοῦ Σιντ-Οὐλ-Μπάχρ καὶ τοῦ

Κοδμ-Καλέ, ἀνέκαθεν ἐθειωρήθησαν ὡς τὰ ἰσχυρότερα τῆς Τουρκίας. Ἡ ἀδυναμία τῶν ἔργων, ἐσχάτως κατὰσκαυσθέντα καὶ ἐνισχυθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, εἶνα τέλεια. Ἡ πυροβολικὴ τὸν, συνιστάμενον ἐκ τοπομαχικῶν μεγάλων δυνάμεως, ἐθειωρήθη τοιοῦτον ὥστε ὁ Ἰταλικὸς στόλος καθ' ἑλὴν τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν ἐτάλμησε νὰ πλησιάσῃ ἐντὸς τῆς ἀκτίνας τῆς ἐνεργείας του.

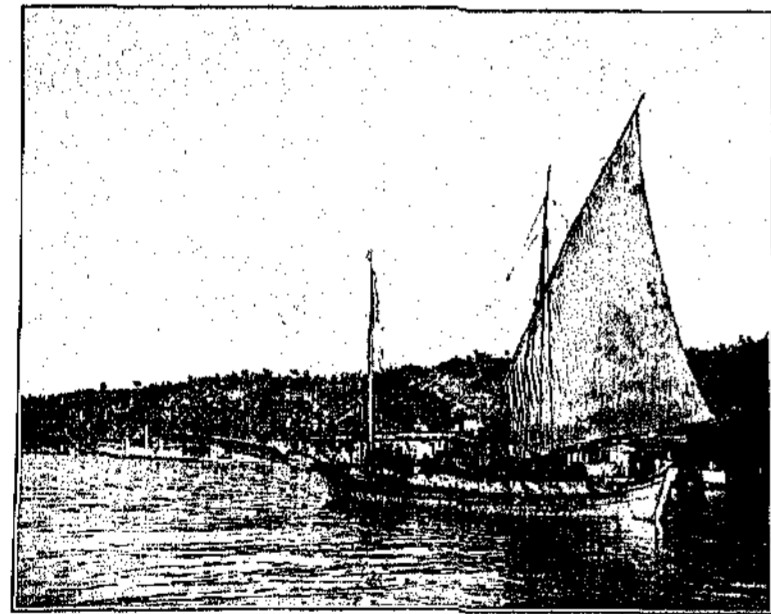
Ὁ Τούρκικος στόλος μας δὲν ἐπτοήθη ἀπὸ τὰς ἐξωτερικὰς δυνάμεις.

Ἐμνησθῆν ἀνάγκη, περιφρονησὰς ἐλλοκλήρον τὸν ἐλκτικὸν στόλον, ὅλα τὰ ἐπάκτια πυροβόλαια, καὶ ἐκείδισα νίκην πλήρη, καὶ ἀπορρασιτικήν διὰ τὴν ἑλκτικὴν ἐκδοσιν τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀτίμητοι Βούλγαροι ἠναγασθήσαν νὰ δημολογήσουν.

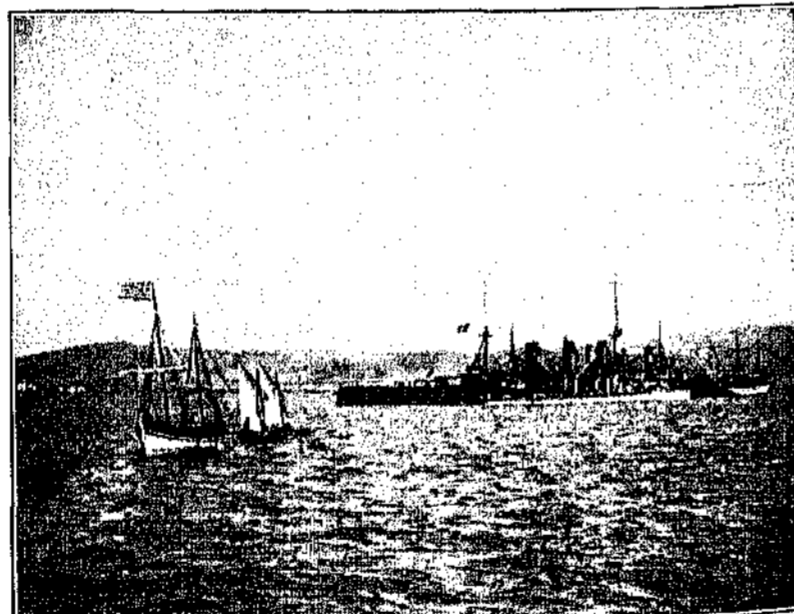
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν τοῦτοις ὑπῆρχον ἀκόμη οἱ δυσπιστοῦντες πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ θριάμβου, θεωροῦντες ὑπεράνθρωπα τὰ τελεσθέντα. Δὲν ἐπερίμειναν πολὺ διὰ νὰ βεβαιωθῶν περὶ τῆς πραγματικότητος.

Ὅλγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ ἀεροπόρος Μουτούσης, κακοπεύσας διὰ τοῦ ὄχιωρμένου του τὸν ναύσταθμον τοῦ Ναυμῦ, εἶδε τὴν ἀρμάδα ναυγλομένην, ἀνίκανον πρὸς μάχην καὶ πρὸς πλοῦν.

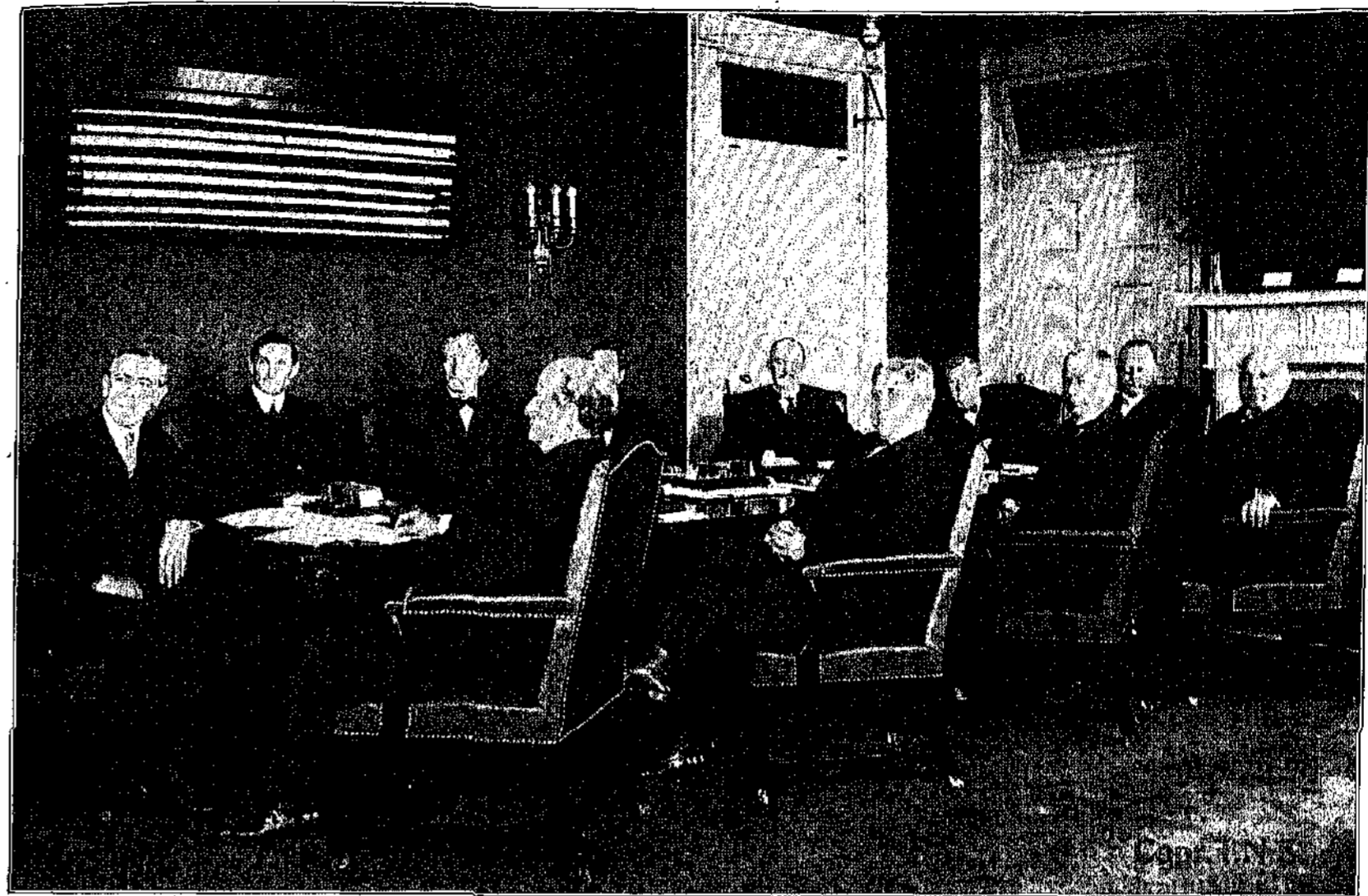
Ἡ ναυτικὴ δυνάμις τῆς Τουρκίας δὲν ὑπῆρχε πλέον. Τὸ Κράτος τῆς βαλκάνου ἀνίηεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πολεμικὸν Ναυτικόν.

Ἰστορικόρον πλῆρες ὄχιωρ ἐπιταχθέντων ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, κατασθέντων ἐν τῇ ἑμῇ Παναγίᾳ τῆς Θέσσας, κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν κατελήθη ἡ νίκη (18 Δεκεμβρίου 1912) ὑπὸ τοῦ στόλου.

Ἐσπευμένη ἀνδράκευσις τοῦ «Α 5 ε ρ ω ρ», εἰς ἐκδοσὴν πλευρῶν τοῦ ὄχιωρ φερόντων ἀνδρακευσὰ πλοία καὶ παρ' αὐτὰ τορπιλλόβλα καὶ ροτηγίδες. Ἡ ἀποστὸς τοῦ βαρρικοῦ «Υ 3 ρ α» ἐπιταχούσα ρυμουλκῆ ἱστορικόρον.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ: Ἐξ ἄριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Wilson, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μελλις, ὁ ὑπουργὸς τῆς Διακοσμήσεως McReynolds, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Bryan, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Daniels (ὁ κ. Bryan ἀποσπασθεὶς ἐκ μέρους τῶν κ. Daniels), ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Houston, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Garrison, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Wilson, ὁ Γενικὸς Διευθυντὸς τῶν Ταχυδρομικῶν κ. Burleson, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Rodfield καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Lane.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΕΙΝΑΙ προτιμότερον νὰ εἶναι τις Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν παρά Κυβερνήτης τῆς μικρᾶς Πολιτείας τῆς Νέας Υόρκης. Τοῦλάχιστον εἶναι εὐκολώτερον, ὡς τὸ εἶπε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Woodrow Wilson πρὸς τὴν δημοσιογραφὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὸν ὄλιγον τι μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν του ἐν τῇ Λευκῇ Οἴκῳ.

Ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ἀκριβεία ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ὡς καὶ ἐν ὄχιω τῇ βίῳ του, εἶναι τὰ δύο πράγματα, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν Δημοκρατικὸν Πρόεδρον τῆς μεγάλης Δημοκρατίας. Ὅτε δ' ἐν λόγῳ δημοσιογράφος εἰσήλθεν εἰς τὸ ἀρτίως ἐπιτιμωμένον γραφεῖον, δὲν εἶχον ἀνηρτηθῆ ἑτεῖ εἰκόνας ἐπὶ τῶν τοίχων, ἐπὶ δὲ τῆς πρὸ τοῦ νέου Προέδρου τραπέζης ἐκ μανιτοῦ ξύλου, ἐξαιρέσει μικροῦ ἀνοδοχείου καὶ γραφικῆς ἑλῆς, δὲν ὑπῆρχον ἢ τρία μόνον βιβλία. Ὁ ἐπισκέπτης εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντελαμβάνετο ὅτι δὲ πρὸ τῆς τραπέζης αὐτῆς καθήμενος εἶχε τῶσον πολλὰ ἐντὸς τοῦ ἐγκρατοῦ του, ὅστε δὲν ἐχρεώζετο βιβλίον ἢ ἄλλα βοηθήματα πρὸς ἐπέλασιν τῶν ὑψηλῶν καθήκοντων του.

— Κύριε Πρόεδρε, ἐπεθύμουν νὰ μάθω πῶς ἐργάζεσθε, τὸν ἠρώτησε.

— Τὸ κυριώτερον πρᾶγμα, ὑπερ ἀπαρρηκτικῶς τηρῶ, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, εἶναι ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ὁρῶν τῶν συνευθέσεων. Ταῦτην θεωρῶ ἐξ ἴσου χρήσιμον, προκειμένου περὶ Προεδρτικῆς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἐργασίας.

Ἐὰν ἔχω ὄριση ὅπως δεχθῶ εἰς ἀπόκρισιν ἀνθρωπῶν τινῶν εἰς τὰς 2.20, ὅτ' ἐν δευτέρῳ εἰς τὰς 2.20, καὶ ἕτερον πρόκεινται νὰ μετ' ἴδῃ εἰς τὰς 2.26, ὅτ' μετ' ἴδῃ εἰς τὰς 2.26.

Ἡ σαφῆτητα, μετ' ἣς ἐλάλησεν, ἐξήγηε τῶρα

δημηγῆσις τινὰς κυκλοφορούσας ἐν Washington, τὸ συμπέρασμα τῶν ὁποίων ἦτο ὅτι ὁ κ. Wilson ἐκράτει τοὺς συνομιλητὰς του ἐντὸς τῶν ἐκ τῶν προτέρων διαγραφέντων ὁρίων τῆς διαρκείας τῶν συνευθέσεων του. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν του, ἢ ἐπισκεψθεὶς τῶν ὁποίων εἶχον ὀρίσθῃ ἐν τῇ προγράμματι τῆς ἡμέρας ὡς μέλλουσα νὰ διαρκῆσῃ ὅσα λεπτὰ τῆς ὥρας, μετ' ἐπιβλήσαντο τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα εἰς τὴν συζήτησιν ἰδιαιτέρως τινὲς τοσικοῦ ἐπισκοπίου, μετ' ὃ προσέθετον:

— Ἀληθῶς, κ. Πρόεδρε, ἤθελα νὰ εἶς ὁμιλήσω καὶ διὰ μίαν ἄλλην ὑπόθεσιν, πολλὴ σπουδαιοτέρην ταύτης...

— Δυστυχῶς ἡ ὄρα σας παρήλλα. Λυκοῦμαι πολὺ... Πρέπει νὰ ἴδω κάποιον ἄλλον κύριον, ὅστις περιμένει ἐξωθεν... Καὶ ταῦτα λέγων, ἐβρίπτεν ἀνήσυχτα βλέμματα ἐπὶ τοῦ ὁρολογίου του, σημαίνον δι' αὐτὸ ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἐπίσημος ἐπισκέπτης.

Τὸ τοιοῦτον βεβαίως ἠνόητοι ἐκείνου, οἱ ὅποιοι ἤθελον νὰ παρατείνωσι τὴν συνομιλίαν του, μεταβάλλοντες αὐτὴν εἰς ἀπογευματινὴν συναστροφῆν, ἢ ἐνόητοι ὅπως ἐξηφανίζετο ὁπότεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἀνελογίζετο ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ γείνη δεκτὸς ἐκ νέου ἐν τῇ Λευκῇ Οἴκῳ ὅπως ἴδῃ τὸν κ. Wilson, δὲ εἰσῆγετο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτου ἀκριβῶς εἰς τὸ λεπτὸν τῆς προαναγγελθείσης συνευθέσεως.

Καὶ ὅστις ὁ κ. Wilson τηρεῖ τὰς συνευθέσεις του εἰς τὸ λεπτὸν. Μετὰ τῶσιν δὲ ἀκριβείας ἐργάζετα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον, ὅστε ὅτε ἔθραυσεν ἐν προηγούμενον ἴσχυρον ἦδη ἐπὶ πλεόν τῶν ἐκατῶν ἑτῶν καὶ ἀνέγνωσεν αὐτοπροσώπως τὸ πρῶτον διάγγελμά του ἐνώπιον τῶν ἠνωμένων νομοθετικῶν

σωμάτων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐχρεώσθησαν εἰς αὐτὸν μόνον 85 λεπτὰ τῆς ὥρας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Καπιτώλιον, ν' ἀναγνώσῃ τὸ διάγγελμα καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον.

— Πῶς εὐρίσκατε τὴν νέαν ἐργασίαν σας συγκριτικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν θέσιν ὁμῶν ὡς Κυβερνήτου τῆς Νέας Ἰερσῆς; ἦτο ἡ δευτέρα ἐρώτησις.

— Ὡ, ἡ ἐξὼ ἐργασία μου εἶναι πολλὴ εὐκολωτέρα, ἀνήγγισεν ὁ Πρόεδρος. Βλέπετε, ἐν Νέῃ Ἰερσῇ ὁ καθεὶς ἤρχετο μετὰ τῆσιν ἐλευθερίας εἰς τὸ γραφεῖόν μου, μετ' ὅσιν ὅσα ἐλάλησεν καὶ εἰς τὸν δημόσιον μέρος, καὶ ἤμην εὐθὺς προσιτὸς πρὸς πάντας καὶ ἐν πάσῃ ὄρῳ ἐρ' οὐδὲ ὅποτε ζητήματος ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτός. Ἐνταῦθα, γνωρίζετε, εἶναι ἀδύνατον καὶ ἀδυσχελεῖς δι' ἐμὲ νὰ δεχθῶ εἰς ἐπίσκεψιν ἐλλοκλήρον τὸ κράτος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὸ δὲ ἔργον καταπέμψεται καὶ συστηματικῶς εἰς τὸν τρόπον ὅστε νὰ βλεπῶ ἐκείνα μόνον τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔχουσι νὰ διαπραγματευθῶσι πραγματικῶς ἐπιθέσεις μετ' ἐμοῦ, ὡς Προέδρου.

Ἐἰς ταῦτα βεβαίως δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ὑποδοχαί, ἀφίνας γίνονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς διαφόρους τάξεις ἐπισκεπτῶν ἢ πρὸς σωματεία. Φυσικῶς τῷ λόγῳ, τὰ ζητήματα, ἅτινα ἔχουσι νὰ ἀντιμετωπισθῶν ἐν τῇ προεδρείᾳ, εἶναι πολλὴ κατωκλιώτερα ἐκείνων, ἅτινα μετ' ἀποσχέλου ὡς Κυβερνήτην τῆς Νέας Ἰερσῆς. Τὰ καθήκοντά μου ἡμῶν ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὅτε τῶσον ἐπαχθῆ ὅσον ἦσαν ἐν Νέῃ Ἰερσῇ. Ἄγχι εἶναι τὰ ζητήματα εἶναι ποικιλώτερα ἄλλᾳ, προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φυσικῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐροδίων, τῶν ἀπαιτούμενων παρ' ἐνὸς ἀνθρώπου, εἶναι εὐ-

κολώτερον να είναι τις Πρόεδρος παρά Κυβερνήτης εν Νέα Ήερσκη. *) πδ αυτήν την έποψιν τδ έργον τούτο είναι πολύ εδολώτερον.

— Έργάζεσθε ταχέως·
— Νομίζω ότι έργάζομαι λίαν ταχέως. Ουδέποτε άπαντώ δυσκολίας τδ να διεξέρχωμαι την έπί της τραπέζης μου έργασίαν εντός των έργασίμων ώρων. Ουδέμην δέ εύρισκα δυσκολίαν εις τδ να είμαι έτήμερος έφ' έλκων τών ζήτημάτων της ήμέρας. Τάς έσπίρας συνήθως άσπείρω εις την ανάγνωσιν και εις την μελέτην.

"Όσα ειπεν, άτελή μόνον ίδίαν διδουσι περί της θαυμασίας ταχύτητος μεθ' ης έντως διεκπεραιού την έργασίαν του, ή ταχύτης δέ αυτή άφελεται εις την μεθοδικότητα της έργασίας και τού βίου του εν γένει. Προγεγραμμένα εις τας 8.15, άντι τών 8.45 τού κ. Τηλ. Γνωματίζει εις την 1 μ. μ., ένφ δ κ. Τάξτ έγευματίζει εις την 1.30. Δειπνεί εις τας 7, ένφ δ κ. Τηλ. έδειπνεί εις τας 8. Καθ' δ κ. Ρούσβελτ, κατά τόν καιρόν της Προεδρείας του, ήτο έπίσης άτακτος ως προς την ώραν του δείπνου του, συχνάκις δέ συνήθιζεν, καθώς και εις τόν κ. Τηλ, να έπιτραδύνη την ώραν τών συνεντεύξεών του.

Ο κ. Wilson, έξ άναίτιας πολλών περατώνει την έργασίαν του και τας συνεντεύξεις του άριστα ένωρίς, ώστε να έξέρχεται εις μακρόν περίωστον δι' αυτόνητόν κατά την 3.30 ή την 4 μ. μ. Ένώστε άπαντα ή έργασία του είναι τελειωμένη έντός της ήμισείας μόνον ήμέρας. Κατά τας πρώτας ήμέρας της Προεδρείας του, άλήγη και εις τόν καιρόν καθ' έν Γερουσιασταί και Βουλευταί συνδιελθόντες μετ' αυτού κατ' επανάληψιν έπί τού ζήτηματος τού Τελωνιακού Δασμολογίου, εύρισκεν άρκετόν χρόνον όπως έπισκεπτόνται δημόσιόν τι οικωδόμημα και έπιθεωρή αυτό σκεδόν έν ασταρόν άπόγευμα. "Ήθάλε να έξαιτιωθώ, τδσον αύτός, έσον και ή κ. Wilson, ήτις τόν συνάδευε κατά τας περισσότεράς έν τών έπισκεψέων του αύτών, μεθ' έλκων τών συναιών φάσεων της Ομοσπονδιακής Κν. βερνήσεως. Έξαιρέσει της σειράς του ως Κυβερνήτου της Νέας Ήερσέης, ούτος έχει διέλλω τδ πλείστον τού βίου του έντός τών σχολείων και ουδέποτε σκεδόν έλαβε την ευκαιρίαν να μείη τι περί της Washington και τού βίου αύτής. "Ήτο χαρακτηριστικόν δι' αύτν ότι άφειλε ν' άρχίση από τδ άλλα της νέας καταστάσεως τών πραγμάτων και να σπουδάση τόν τ ρ ο ο ν καθ' έν ήσαν τοποθετημένα και έλειτούργουν τδ διαρκεια κυβερνητικά γραφεία. Συνάμα δ κ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΗΩΑΤΕΙΩΝ WOODROW WILSON

Wilson άγαπή μεγάλη τας αιμαρνώδεις άσκήσεις. Άνομιώς προς τόν κ. Τηλ, αύτος δέν περιορίζεται μόνον εις περιπάτους δι' αυτόνητόν, Συχνάκις περπατά. "Όμοίως όμως τού κ. Τηλ εις τούτο μόνον, ότι παύει γαλήρ. Μέχρι δέ της ήμέρας αύτης ουδέ ειδεν αυτόν επάβαινοντα τωδηλάτου έν Washington, ως έπαρταν έν Bernuda κατά τόν παρελθόντα χειμώνα.

"Όταν έγειρωμαι την πρώτην, έξηκολούθησεν, έγω πλήρη γνώσιν περί τού είδους και τού ποσού της έργασίας, ήτις με άναμίει. Έν τούτοις, έν ήσκει ως ή ιδιότη μου, καθημερινώς συμβαίνουσι πράγματα, τδ όποία πρέπει να τυγχάνουσι της δούσης προσοχής. "Όσοδήποτε κατορθώνω να κίμνω τούτο, χωρίς να παραμελώ τας συνεντεύξεις, αι όποίας, βεβαίως, έν τή μεταξύ έχουσι άριστην δι' έμέ, ή ύπ' έμού, έν της προηγουμένης ήμέρας ή πρό πολλών τούτων.

"Όσο συνοψίζει τόν τρόπον μεθ' ου έργάζεται ρυθμικώς και μετ' ιασηνικής άνριθείας, ως είναι ή τού άερολογίου. "Εργαζόμενος μεθοδικώς, έξτελει άπιστευτον ποσόν έργασίας έν βραχεί χρονική διαστήματι. Είς τιννας περιστάσεις προέβη την έντύπωσιν ότι ήδη έχει μελετήσει βαθύς και σταθμισή πέν τοπικόν ζήτημα, έπί τού όποιου δύναται να προκληθώ ή προσοχή του. "Ή τοιούτον έξηγείται έν τού έτι δ κ. Wilson είναι βαθύς μελετητής και συνεπώς γνώστης πάντων σχεδόν τών ζητημάτων.

"Ότερος χαρακτηρισμός τού κ. Wilson είναι ή διπλωματικότης εις τας άπαντήσεις του, διά της όποιας κατορθώνει να μη διδω ουδέμην όρσισην πληροφορίαν εις τόν ανωικητήν του. Μίαν έξομολόγησιν πρό της απήκλήσεως τού Κογκρέσου εις έπαυκτον σύνεδρον διά την συζήτησιν τού νέου Τελωνιακού Δασμολογίου, έδωχθ ή καυτοχρόνως έδωκ μήντα πέντε δημοσιογράφους, έκατοστόν όποίων έζηται η μέθη έσον τδ δυνατόν περισσότερας πληροφορίας αναφορικάς τού σχετικού νομοσχεδίου και τών επιφερομένων τροποποιήσεων έπί τών διαφόρων κεφαλαίων και άρθρων τού παλαιού Δασμολογίου. "Ενωείται ότι αι έρωτήσεις τών δημοσιογράφων ήσαν άπειροι. Καί όμως κατόρθωσε να συνδιαλεχθώ μετ' αυτών χωρίς ούτω να περδίσωσι τίποτε έν της μετ' αυτού συνομιλίας, έντός τού έτι έννοήσαν την εθρυσίαν και ταχύτητα μεθ' ης έργάζεσται τδ πνεύμα αύτού, ως και την χάριν μεθ' ης διμικεί ούτος.

"Ιστάμενος έπιθελαν της τραπέζης του, με τας χείρας σπηρομόνας έπί τού έρεισινώτου τού καθήματός του, δ κ. Wilson έδιδε τας άπαντήσεις του μίαν κατόπιν της άλλης, εις τας έρωτήσεις τών πρό αύτού και έν σχήματι ημικυκλίου ιστάμενον δημοσιογράφον.

— Κύριε Πρόεδρε, λέγει εις, αι έφημερίδες γράφουσι πλείον έσα περί της σέσεώς σας έπί τού Δασμολογίου έσον άφορά την έκπτώσιν τών προϊόντων και, ως φαίνεται, τά γραφόμενα τυγχάνουσι της ύμετέρας έπιδοκιμασίας.

— Καί έγώ ό ίδιος, άπήντησε μειδιών, έκπληχτομαι τά μέγιστα έν τών καθήμερινών δημοσιευμάτων τών έφημερίδων.

— Κύριε Πρόεδρε, ειπε προχωρών προς τδ άμπρός έτερος, δύνασθε να μάς ειπήτε μετά θετικότητος, ώστε να δύναμεθα να τδ δημοσιεύσωμεν, ποία είναι ή γνώμη σας περί τού δασμού τού μαλλιού;

"Ερχιστε να γελώ.—Ός προς αύτά, ειπεν, ένθυμοίμαι πάντοτε την συμβουλήν τού πατρός μου ήσαν ήμην μικρόν παιδίον,—να πίνω τδ άπύλον έν εκ τού μαλλιού.

Ούδεις εκ τών παρισταμένων έγνώριζε την έννοιαν τού ρητού περί τού άπύλου και τού μαλλιού αύτου, έπειδή όμως έκείνος έγέλα, άπαντες έξερράγησαν εις γέλωτας, και αύτό ήτο τδ τέλος της συζήτησεως περί τού μαλλιού.

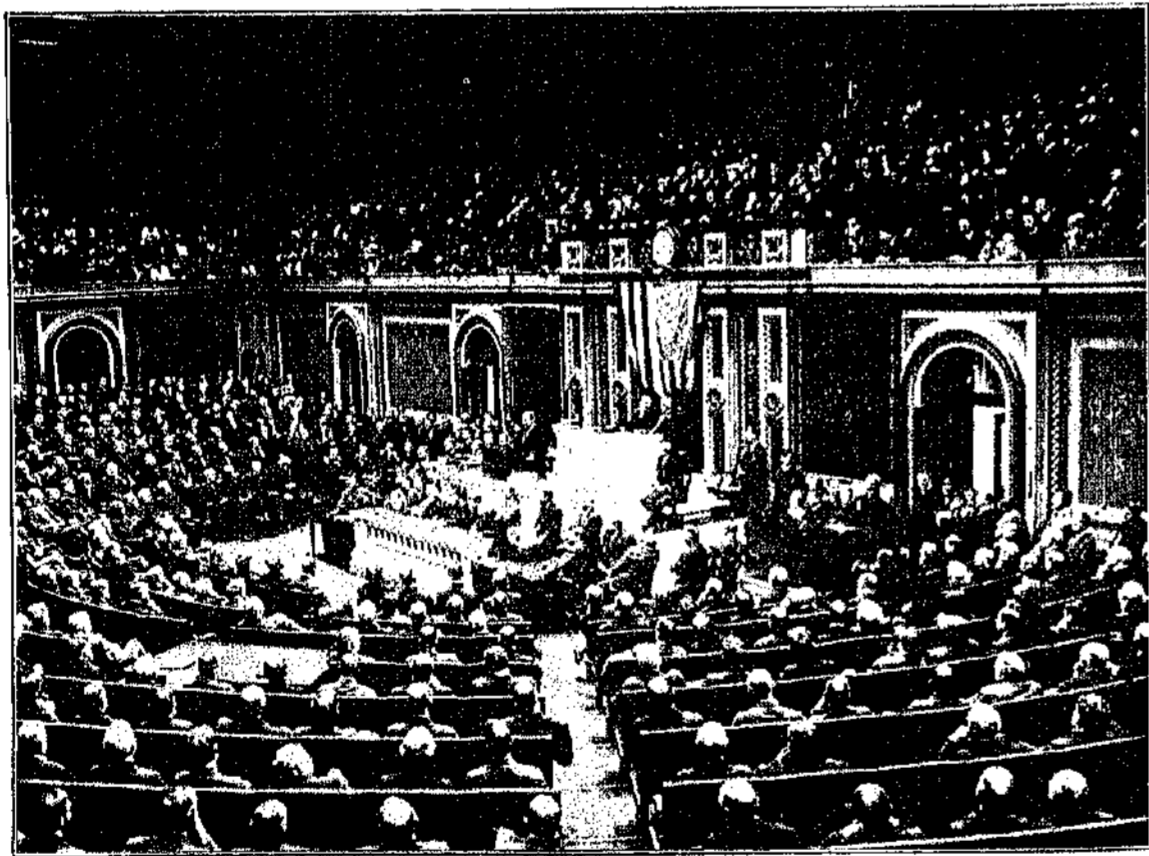
— Κύριε Πρόεδρε, προέβαλεν έτερος, έφ' έσον αι συνεννοήσεις αύται μετ' ου κ. Underwood και τών άλλων κυρίων έξακολουθούσι, δύνασθε να μάς ειπήτε εάν έκλείσατε την γνώμη σας έπί όρισμένου τινός ζήτηματος αναφορικάς τού Δασμολογίου;

— Δύνασθε να την θεωρήτε ως κλεισμένη, όχι ήμως και κλειδωμένη.

— Είπατέ μάς τι περί της βαθμιαίας προαγωγής της φορολογίας έπί τού εισοδήματος έν σχέσει προς τδ Δασμολόγιον, ήτοιούθη νέα τις έπανηροφάντησις.

"Εγέλασε κάλιν.

— Άς προαθώ και θς λάθω και τόν πρώτον βαθμόν, ειπε, προσέθετο προς μεγάλην θυμείαν τών άκροατών του:—Δέν πρέπει να παύρηται ένα διδάσκαλον, όποτείνοντες προς αύτόν φράσεις τού σχολείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ WILSON ΕΚΦΩΝΩΝ ΤΟΝ ΕΝΑΡΧΗΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ 63ου ΚΟΙΝΕΣΣΟΥ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

son έδιδε τας άπαντήσεις του μίαν κατόπιν της άλλης, εις τας έρωτήσεις τών πρό αύτού και έν σχήματι ημικυκλίου ιστάμενον δημοσιογράφον.

— Κύριε Πρόεδρε, λέγει εις, αι έφημερίδες γράφουσι πλείον έσα περί της σέσεώς σας έπί τού Δασμολογίου έσον άφορά την έκπτώσιν τών προϊόντων και, ως φαίνεται, τά γραφόμενα τυγχάνουσι της ύμετέρας έπιδοκιμασίας.

— Καί έγώ ό ίδιος, άπήντησε μειδιών, έκπληχτομαι τά μέγιστα έν τών καθήμερινών δημοσιευμάτων τών έφημερίδων.

— Κύριε Πρόεδρε, ειπε προχωρών προς τδ άμπρός έτερος, δύνασθε να μάς ειπήτε μετά θετικότητος, ώστε να δύναμεθα να τδ δημοσιεύσωμεν, ποία είναι ή γνώμη σας περί τού δασμού τού μαλλιού;

"Ερχιστε να γελώ.—Ός προς αύτά, ειπεν, ένθυμοίμαι πάντοτε την συμβουλήν τού πατρός μου ήσαν ήμην μικρόν παιδίον,—να πίνω τδ άπύλον έν εκ τού μαλλιού.

Ούδεις εκ τών παρισταμένων έγνώριζε την έννοιαν τού ρητού περί τού άπύλου και τού μαλλιού αύτου, έπειδή όμως έκείνος έγέλα, άπαντες έξερράγησαν εις γέλωτας, και αύτό ήτο τδ τέλος της συζήτησεως περί τού μαλλιού.

— Κύριε Πρόεδρε, προέβαλεν έτερος, έφ' έσον αι συνεννοήσεις αύται μετ' ου κ. Underwood και τών άλλων κυρίων έξακολουθούσι, δύνασθε να μάς ειπήτε εάν έκλείσατε την γνώμη σας έπί όρισμένου τινός ζήτηματος αναφορικάς τού Δασμολογίου;

— Δύνασθε να την θεωρήτε ως κλεισμένη, όχι ήμως και κλειδωμένη.

— Είπατέ μάς τι περί της βαθμιαίας προαγωγής της φορολογίας έπί τού εισοδήματος έν σχέσει προς τδ Δασμολόγιον, ήτοιούθη νέα τις έπανηροφάντησις.

"Εγέλασε κάλιν.

— Άς προαθώ και θς λάθω και τόν πρώτον βαθμόν, ειπε, προσέθετο προς μεγάλην θυμείαν τών άκροατών του:—Δέν πρέπει να παύρηται ένα διδάσκαλον, όποτείνοντες προς αύτόν φράσεις τού σχολείου.

Και έτε πλείον οι δημοσιογράφοι ήρχισαν να έννοήσιν ότι έματαιπύνησαν έπιχειρήσαντες να μάθωσι τας ιδιαιτέρας εκθέσεις και γνώμας τού Προέδρου έπί ένός τών σπουδαίων ζήτηματος, ως είναι ή μεταβολή τού Τελωνιακού Δασμολογίου της Χώρας, ό κ. Wilson λαδών ύφες άκρίως σοβαρότερον, ειπε προς αυτούς:

— Δέν θέλω να κίμνω προς σας την έντύπωσιν ότι άποκρούω τας γνώμας μου έπί τού ζήτηματος τούτου άνευ σπουδαίου λόγου. "Άλλ' εάν έπρόκειτο να διδώ εις τας έφημερίδας καθημερινώς τας γνώμας μου έπί των διαφόρων άρθρων τού ύπδ συζήτησιν νομοσχεδίου, δά ήρχοντο προς έμέ έπιτροπαί έξ έλκων τών μερών τού Κράτους, έγώ δέ δέν θα έχον πλείον καιρόν να πράττω άλλο τι έπί της γής παρά να γένω έν δικαίως γραφείον πληροφοριών. Τούτο δά ήτο κατι χειρότερον τού άνωρελούς. Θά με ήμπεδίσαν από πάσης άλλης έργασίας μου και συνάμα θά παρέβλαπτε τας μελέτας, τας όποιας ήδη είμαι εις θέσιν να κίμνω έπί τού Δασμολογίου. "Επαός τούτου, πάντα τά ζήτήματα, έσα σχετίζονται μετ' ου Δασμολογίου, κατετέθησαν πρό της εκ Βουλευτών Οίκονομικής Έπιτροπής, και έπομένως άπαντα είναι κανονικώς καταχωρημένα, τούτο δά άρχει.

Και έπειδή κατά την αύτην έποχήν έγένετο λόγος περί άποστολής Αμερικανικών στρατευμάτων εις τδ Μεξικόν, εις έν τών δημοσιογράφων έκαμα ταλαυταίν έρώτησιν:

— Κύριε Πρόεδρε, έτόλμησε να ειπή, ούδέμια έξέλιξις έγένετο, ούτε θφ' έμών ούτε υπό τού ύπουργού τών Στρατιωτικών, έπί τού ζήτηματος τού Μεξικού.

— Πίθανώς, ειπε μελιχρως, έπειδή είμαθα και οι δύο συντοί άνθρωποι.

Μέχρι τούδε ύπήρχεν άπόφθεγμα τι μεταξδ τού δημοσιογραφικού κόσμου ότι δέν ύπαρχει πληροφορία την όποίαν να μη δύνησθ να λάθω παρ' άνθρωπόν ό έπιτίθιος πεσώτερος, άρχει να άποκείνη πολλάς και έπαπειλημένους έρωτήσεις. "Όταν οι 75 δημοσιογράφοι την ήμέραν έκείνην άκαχερίσασαν τόν κ. Wilson, ένόησαν ότι τδ παλαιόν άπόφθεγμα δέν ειχε πλείον ουδέμην θέσιν.

Μεθ' έλας τας έρωτήσεις τών άπήρχοντο χωρίς να μάθωσι τίποτε νεώτερον.

Θαυμάζεται ή ψυχραιμία και ή άδιαφορία τού κ. Wilson, όπόταν εύρισκται άπέναντι άκροατήριου. "Η έμφάνισις του πρό άμφοτέρων τών μεγάλων νομοκρατικών σωμάτων τών "Ηνωμένων Πολιτειών, και ή άνάγκησιν όλοκληρου τού διαγέλατος αύτου, άποδεικνύουσι ότι ό νέος Πρόεδρος έχει τελείαν πείραν ως δημόσιος άγορητής, κατορθώνων ν' άραραπήη τδ άκροατήριόν του διά της εύγλωττίας και τών βαθών νοημάτων τού λόγου του. "Βλακίζόμενος πρό της μεγάλης έκείνης ήμνηύσεως, πρώτος μετ' έν πρό εκατονταετίας Πρόεδρον τών Ην. Πολιτειών Thomas Jefferson, έδήλωσεν ότι έπαύμαι να συνεργασθώ και αύτός, ως άνθρωπίνη ύπαρξις, μετ' τών λοιπών ανθρώπων ύπαρξεων, τών Γερουσιαστών και Βουλευτών, έν τη κοινή ύπηρεσία, ούτω δέ έλιγυσε την συμπάθειαν και έκείνων έτι, οι όποιοι δέν ένέκριναν μέχρι της στιγμής έκείνης την δημοσίαν αύτην εμφάνισιν του.

Αυτή είναι ή κλεις τού χαρακτήρος και τού έργου τού Wilson. Είναι άνθρωπίνη ύπαρξις με ιδιαιτέρας ιδέας και θεωρίας και με την άπαιτούμένην ισχύν όπως ύποστηρίξη αύτάς. Ούδέμιας άρέσκειται εις την ιδέαν ότι ό Πρόεδρος τών "Ηνωμένων Πολιτειών είναι άπύλον τμήμα της Κυβερνήσεως, προεργάμενος έν τινος μακαρισμένης νήσου έπιπέδωσιν δύναμειος. "Επιθυμεί να είναι έγγύς—άνθρωπίνως έγγύς—προς πάντα τά άτομα τδ άπαρτίζοντα την Κυβέρνησιν.

"Όταν σχηματίζη μίαν γνώμη, κατόπιν βαθείας μελέτης και σκέψεως, έπιμεινει εις αύτην. Είναι όμως εις άκρον λογικός και μετρίφρων, δάσκις θεωρεί αναγκαιόν να συλλέξη πληροφορίας, να κίμνη έρώνας και να προβάλλη έρωτήσεις. Τδ τελειωσίον τούτου, λέγουσιν, είναι ιδίωμα τών παιδίων και τών μεγάλων άνδρών, και, καθώς ό κ. Wilson δέν είναι παιδίον, πώς τις έννοεί ότι όπως ούτος είναι μέγας άνήρ. "Ο κ. Wilson όρνεύει ότι ή θέσις του είναι ύψηλότερα και ύπεράνω της τού χαρηγητού τών κυβερνητικών θέσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ WILSON ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΙΑΝΟΥ ΝΑΟΥ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ ΕΝ ΚΟΡΜΙΣΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΓ'ΡΑΙΟΥ, ΔΕΣΧΟΛΟΥΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ ΤΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΟΥΡΜΑΘΩΝ

Η ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ καπνοπαράγωγος χώρα του κόσμου εις την εξαγωγήν καπνού προς κατασκευήν «Σιγαρέτων» είναι η Τουρκία, ητις φημιζέται διά τήν λεπτοφυή και άρωματώδη καπνή της.

Ο καπνός εν Τουρκία εισήχθη πρό πολλών ετών ή καλλιέργεια του φυτού τούτου κατ' αρχάς ήτο περιορισμένη ένεκα της μιν ράς καταναλώσεως, ή δέ παραγόμενος καπνός έπωλείτο έλευθέρως ύποβαλλόμενος μέχρι του 1873 μόνον εις διαπύλους φέρονς.

Από της 1 Μαρτίου του 1874 έπεδλήθη τό φορολογικόν σύστημα της ταινίας, τό όποιον έζηκολούθησεν μέχρι του 1888. Κατά την έποχην έκείνην ή Τουρκική Κυβέρνησις, αναγκασθεύσα δι' οικονομικούς λόγους νά συνάψη δάνειον, παρεχώρησεν ως έγγυθιον αυτού τās προσόδους του μονοπωλίου των καπνών.

Εις ιδιαίτερον άρθρον έπιφυλασσόμεθα νά ενδέσωμεν λεπτομερώς την δράσιν και τὰ αποτελέσματα, ότινα έπέφερε τό Μονοπόλιον εις τε την καλλιέργειαν και τό έμπόριον των καπνών.

Ο καπνός εν Τουρκία εύδοκίμασι εις πολλά μέρη, ή παραγωγή όμως δέν είναι παντού ή ίδια, και μάλιστα υπό ήποιον ποιότητος διαφέρει πολύ.

Τά κυριώτερα καπνοπαράγωγά κέντρα είναι τὰ εξής:

1) Τό διαμέρισμα της Άδριανοπούλεως.

Η καλλιέργειαν εις την περιφέρειαν αυτήν είναι άρκετά διαδεδομένη και ή παραγωγή είναι μεγάλη, ή ποιότητις όμως δέν είναι τόσο καλή, και ή εξαγωγή είναι σχετικώς μικρά. Εις τινα μέρη, ως εις τό Βαδά'Βοσι και εις τās 40 Ένωχλάσις, οι χωρικοί, καλλιεργήσαντες τόν σπόρον Ξάνθης και έπεξεργασθέντες τὰ καπνά κατά τό

σύστημα της περιφέρειας εκείνης, κατώρθωσαν νά καλλιτερεύσωσιν έπισημηώς την ποιότητα.

2) Τό διαμέρισμα της Ξάνθης.

Η περιφέρεια αυτή κατέχει την πρώτην θέσιν εν τή παραγωγή ή καπνός είναι λεπτομερέστατος και παρά πολύ άρωματώδης, διακρινόμενος διά την γλυκείαν γεύσιν του ως και την διαρκή καυσιν. Τά φύλλα του είναι άσειδή και άμισγα, είναι δέ γνωστές εις τό έμπόριον υπό τό όνομα «Μπασμά», μεταξύ των όποιων την πρώτην θέση κατέχουν τὰ Δουβέκλια. Εις την περιφέρειαν Ξάνθης υπάρχουν και τὰ διαμερίσματα της Γκιουμουλτζίνης, Σαρλσάδαν, Μαρωσίας και τινα άλλα, των όποιων ή καπνός ημιάζει με τόν της Ξάνθης. Εις τό διαμέρισμα της Ξάνθης διακρίνεται έπίσης ή παραγωγή καπνών κάμπου, ή καπνός όμως αυτός έχει κατωτέραν αξίαν, ως και ή παραγωγή καπνών προ-

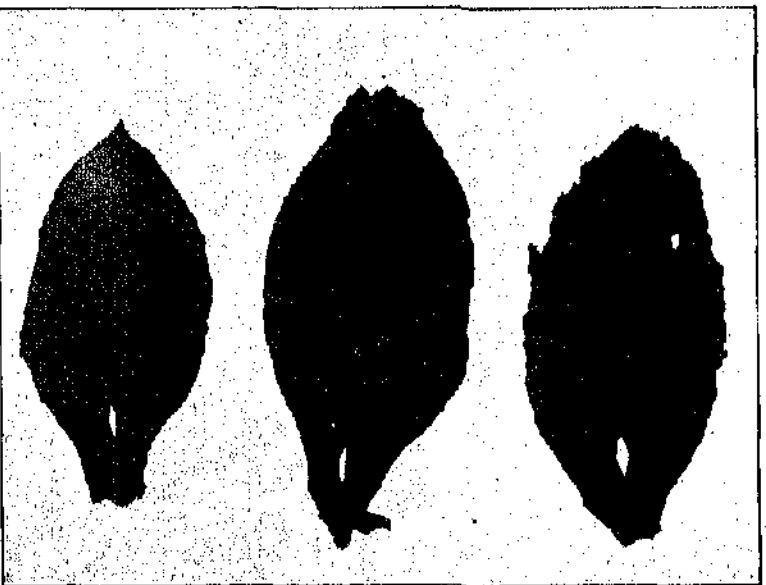
ερχομένων από τās φυτείας, ατινες καλλιεργούνται εις τās κλιτύς των λόφων. Τὰ καπνά δέ τούτα είναι και τὰ καλλίτερα.

3) Τά διαμερίσματα Καβάλλας, Δράμας και Ξερρών.

Ταύτα παράγουσι καπνά έφάμιλλα σχεδόν προς τὰ της Ξάνθης, και πρό πάντων αι περιφέρειαι 'Εβερνεζιελισου, Ταστάλτζας, Δοζότου, Κυριών, ή του Παγγαίου 'Όρου, ή των Δαφνοκητριών και εν μέρει ή της Νιγρίτης. Τό καλλιέργημα είναι είδος και εις τās περιφέρειας ταύτας είναι τό άσειδέσ, φέρονσι δέ εις τό έμπόριον και τὰ καπνά ταύτα τό όνομα «Μπασμάδες», μαζί όμως με τό όνομα της προελεύσεως, δηλαδή του τόπου. Έκτός τούτων εις τὰ μέρη ταύτα καλλιεργείται και έτερον είδος, τό «Μπασί-Βαλι» λεγόμενον, πρό πάντος εις την περιφέρειαν της Προσοτσάνης και εις τινα χωρία του Παγγαίου. Ο καπνός ούτος διαφέρει πολύ από τούς «Μπασμάδες» είναι μεγαλύτερος, χονδροειδέστερος, μισχωτός και ή τροπός της δεματοποιήσεως και της έπεξεργασίας είναι διάφορος του «Μπασμά». Ονομάζεται δέ Μπασί-Βαλι, διότι 25—30 φύλλα ήμου αποτελούσιν εν μικρην δέμα και συγκροτούνται δεδεμένα από τούς μίσχους. Και τό είδος τούτο του καπνού είναι άρκετά γνωστόν εις τās ξένας αγοράς, μεγάλη δέ γίνεται κατ' έτος εξαγωγή από διαφόρους λιμένας του Κράτους.

4) Τό διαμέρισμα της Θεσσαλονίκης.

Η περιφέρεια αυτή είναι άσάφως καπνοπαράγωγος. Τη «Μπασί-Βαλι» ενταύθα καλλιεργείται εις μεγαλύτεραν έκταση από τούς «Μπασμάδες», ή παραγωγή είναι μεγάλη άρκετή δέ ποσότης εξαγεται εις τό έξωτερικόν. Πολλά καπνά της περιφέρειας ταύτης χρησιμοποιούνται διά

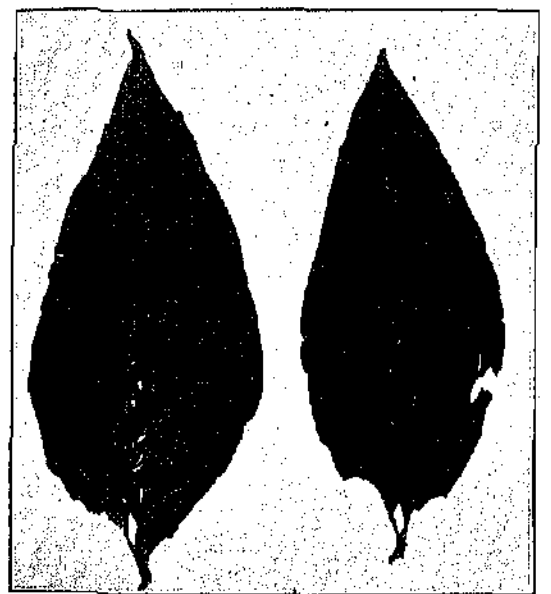

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΠΝΟΥ ΞΑΝΘΗΣ

την έγχώριον και νάλωσιν. Κατά τὰ τελευταία ταύτα έτη εις πολλά τμήματα της περιφέρειας Θεσσαλονίκης και ιδίως εις την Χαλκιδικήν Χερσονήσον εισήχθη τό σύστημα της καλλιέργειας του καπνού Ξάνθης, και τ' αποτελέσματα ύπήρξεν εύχρηστα. Εις όλα δέ τὰ μέρη της περιφέρειας ταύτης, εις τὰ όποια καταβάλλεται προσοχία προς άρωμαγήν του ερούτου της καλλιέργειας και της έπεξεργασίας των καπνών Ξάνθης, τ' αποτελέσματα είναι ικανοποιητικώτατα.

5) Τά διαμερίσματα Σικοπειών, Μιρσρόβιτας, Κοιμανόβου και Περλεσά.

Τά καπνά των περιφερειών τούτων γενικώς σχεδόν είναι μισχωτά, χρώματος άνοιχτού κοκκίνου, τὰ φύλλα σχετικώς μεγάλα, ή δέ έπεξεργασία γίνεται μάλλον κατά τό σύστημα Μπασί-Βαλι. Η άρχική καλλιέργεια, ή γινομένη διά των γεωργών, είναι άτελειστάτη, και εις πολλά χωρία ή παραγόμενος καπνός εν και είναι καταλληλότατος διά την εξαγωγή, δέν αγοράζεται από τούς έμπόρους, διότι παρουσιάζει πολλās δυσκολίας εις την έπεξεργασίαν και έπομένως κατείζει πολύ άκριβά. Τό Μονοπόλιον όμως αγοράζει τὰ καπνά ταύτα διά

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΠΝΟΥ ΣΑΜΦΟΥΝΤΟΣ

την έπιτόκιον κατανάλωσιν. Μεγάλη ποσότης των παραγόμενων εις τās περιφέρειας ταύτας καπνών διατίθεται χάριν του λαθρεμπορίου, τό όποιον εν Τουρκία εύρίσκεται εις την ήμερσίαν διάστασιν.

6) Τά διαμερίσματα Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Σαρλ-Γιάλ κτλ.

Τά καπνά των περιφερειών τούτων δέν έχουν μεγάλην αξίαν, διότι τὰ περισσότερα είναι ποτιστικά. Κατόπιν όμως πολλών πειραμάτων, γινόμενων υπό ίδιων εις την Σιάτσια, Κοζάνη, Σέλεσιαν, Σέρβια, και εν γένει εις την Νότιον Μακεδονίαν, ή παραγωγή ύπήρξεν άνευλόπως λαμπρά υπό έποψιν ποιότητος. Τό τοιούτον ένεβάρυνε τούς γεωργούς, οι όποιοι έπεδόθησαν μετά μεγάλου ζήλου εις την καλλιέργειαν του καπνού εις τὰ μέρη εκείνα, δυστυχώς όμως δέν εύρίσκουσι καλās τιμάς, διότι άκόμη δέν έξετεμήθησαν δέντιως υπό των έμπόρων.

Έδου εν άλίγοις τὰ περι της παραγωγής των καπνών εις την νέως Εύρωπαϊκήν Τουρκίαν, των όποιων ή φήμη είναι παγκόσμιος. Όλοι όμως αι ειρημέται καπνοπαράγωγοι έπαρχια άπεσπασθησαν από της Τουρκίας κατά τόν παρόντα πόλεμον υπό των συμμάχων Βαλκανικών Κρατών, τοιοιτοτρόπως δέ ή Τουρκία, ήμου μετά άπαρχίας, χάνει διά παντός και την φήμη, την όποιαν έχαιρε προηγουμένως εις τās ξένας αγοράς διά την παραγωγήν πρώτης ποιότητος καπνού προς κατασκευήν σιγαρέτων. Μένουσι όμως εις χείρας της αι εν Μικρά Άσία κήσεις, ατινες άσάφως είναι σπουδαία υπό έποψιν παραγωγής καπνού.

Έδου εν άλίγοις τὰ κυριώτερα καπνοπαράγωγά κέντρα της Μικράς Άσίας:

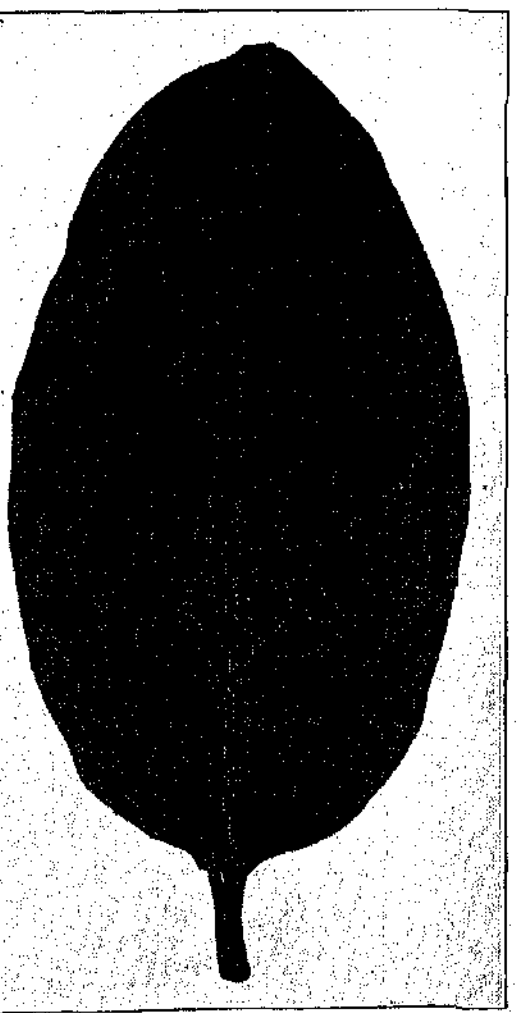
ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

1) Διαμέρισμα Τραπεζούντος και Πλατάνων.

Τά παραγόμενα καπνά είναι μισχωτά, μεγαλύτερα φύλλα, χρώματος άνοιχτού κοκκίνου. Μεγάλη γίνεται εξαγωγή των καπνών τούτων εις πολλά ξένα μέρη, κυρίως όμως εις τόν Αγγκτον.

2) Διαμέρισμα Σαμφούντος.

Τό διαμέρισμα τούτο είναι τό σπουδαιότερον καπνοπαγωγικόν κέντρον της Μ. Άσίας. Τά καπνά ταύτα κατέχουν β' θέση μετά τὰ της Ξάνθης και Καβάλλας. Τό σχήμα των φύλλων των είναι λογχοειδές και λεπτομερέστατον. Τό χρώμα του καπνού είναι κοκκινολιτρινόν, είναι δέ προσέτι άτηλασμένον πάσης γλοιώδους ούσίας ή γευσις των είναι γλυκεία και ή καυσίς κανονική. Διακρίνονται

ΦΥΛΛΟΝ ΚΑΠΝΟΥ ΕΡΜΠΙΑΣ, Μ. ΑΣΙΑΣ

ενταύθα τὰ «Μαδένια» λεγόμενα, από τὰ όποια κατά την έπεξεργασίαν έχουσι άρκετήν άπόδοσιν εις δεύτερον και πολλάκις εις πρώτον. Η παραγωγή είναι σπουδαιότατη και έτη σχεδόν εξαγεται εις τās ξένας αγοράς. Η έπεξεργασία των και ή δεματοποιήσις είναι διάφορος της του «Μπασμά», ημιάζει δέ μάλλον προς τό «Μπασί-Βαλι».

3) Διαμέρισμα Πάρρας και Άλλακζαίου.

Και εις τās περιφέρειας ταύτας άσάφως ή παραγωγή είναι σπουδαία. Η Πάρρα κυρίως είναι πεφημισμένη διά τὰ εύγευστα και άρωματώδη καπνά της. Ο καπνός είναι ής επί τό πλείστον άμισγος, χρώματος όλιγον βασιουκκίνου, τό σχήμα των φύλλων του είναι γλωσσοειδές. Η δεματοποιήσις είναι ή αυτή με τόν των καπνών της Σαμφούντος. Η υπό των έμπόρων γινομένη έπεξεργασία είναι έπιμελεστάτη. Τά καπνά του Άλλακζαίου πλησιάζουν πολύ με τὰ της Πάρρας, και σχεδόν έχουν την ίδίαν αξίαν.

4) Διαμερίσματα Έρμπας, Τοζάτ, Νιζάρ και Ζίλιας.

Τά διαμερίσματα ταύτα παράγουσι μεγάλην ποσότητα καπνών «Μπασί-Βαλι». Τά καπνά ταύτα

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΠΝΟΥ ΠΑΡΡΑΣ

κατά την βλάστησιν ποτίζονται και δι' αυτόν τόν λόγον δέν έχουν και μεγάλην αξίαν. Η έπεξεργασία δίδει μίαν άπόδοσιν ποιότητος ής πένη. Έν τούτοις κατά τὰ τελευταία ταύτα έτη ή ζήτησις των Τουρκικών καπνών ήτο τοιαύτη, όστα και των περιφερειών τούτων ή τιμή σχεδόν έδιπλασιάσθη.

5) Διαμερίσματα Σινώπης, Ίνεσπόλεως, Ζουγουλδάκ και μέρος του βιλαετιου Κασιανής.

Τά διαμερίσματα ταύτα παράγουσι μεγάλας ποσότητας καπνών, ή ποιότητις των όμως δέν δύναται νά συγκριθί με τήν της Πάρρας και Σαμφούντος, μολοντι αι φυτείας εύρίσκονται από τās αυτές σχεδόν κλιματολογικās συνθήκας. Τά καπνά της Σινώπης είναι καλλίτερα και γίνεται άρκετή εξαγωγή εξ αυτών εις τό έξωτερικόν.

6) Διαμέρισμα Νικομηδείας (Ίουή).

Τούτο έντείνεται μέχρι του Άφιν Καρά Χιοσάρ και είναι εν εκ των σπουδαιότερων καπνοπαγωγικών κέντρων της Μ. Άσίας. Μεγάλη γίνεται εξαγωγή εις διαφόρους χώρας. Τά καπνά είναι μεγαλύτερα, ή δέ ποιότητις έχει τόσο καλή. Δυστυχώς μικρά καταβάλλεται προσοχία εν μέρους των γεωργών προς βελτίωσιν της παραγωγής.

7) Διαμερίσματα Πανόρμου, Γιουέν, Βαλοζ Κεσέρ, Κερμασής και Προσής.

Μεγάλη παραγωγή καπνού «Μπασί-Βαλι» γίνεται εις τὰ διαμερίσματα ταύτα. Τά φύλλα είναι μεγάλα, τό χρώμα των κήτρων και κοκκινωπόν, ή δέ καυσίς δέν είναι συνεχής. Αι περισσότεραις φυτεία ενταύθα είναι ποτιστικά. Η μεγαλύτερα παραγωγή γίνεται εις τό Γιουέν, όπου μεγάλα

ποσότητες αγοράζονται παρά διαφόρων εμπόρων εις μικράς τιμὰς σχετικῶς.

8) Διαμέρισμα Σιμόνης, συμπεριλαμβανόν τὸ Ἀδραμέτιον, Σεβείκησι, Ἀγιά-Σουλῶ, Γέροντα κτλ.

Τὰ κατὰ τὸν μαρῶν τοῦτον ἔχουν ἰδιόζουσαν γέυσην καὶ εἶναι περιζήτητα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μπιμάτων (χαρμάνιων). Καλὸν μίγμα διὰ τὰ σιγαρέττα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατασκευασθῆ ἄνευ καπνοῦ περιφερείας Σιμόνης. Ἡ παραγωγή τῶν καπνῶν εἰς τὰς περιφερείας ταύτας εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ἐπιφέρειται δὲ ἐκ τῶν Ἰουρκετῶν Κυβερνήσεων ὑπὸ προσταθῆσιν ὡς ἀναστήρη τὴν καλλιέργειαν εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην διὰ τὴν ἀναστάθμισιν τῆς γημίας, αἰτίας κερδοῦν ἀπὸ τὴν ἀπόλειαν τῶν Ἑυρωπαϊκῶν ἐπαρχιών.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη μεγάλη παρατηρεῖται προσπάθεια διὰ τὴν ἐισαγωγὴν τῆς καλλιέργειας τοῦ γένους τῶν καπνῶν Καβάλλας καὶ Σιμόνης εἰς τὴν Συρίαν. Αἱ δοκιμαίαι, αἱ γενόμεναι εἰς τὸν Ἀλιβαν, εἰδικῶν καλὰ ἀποτελέσματα ἔβη δὲ ἡ παραγωγή τῶν μαρῶν τῆς Συρίας σήμερον ἐξάγεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Οὐδαὶς βέβαιος ἐκ τῶν καπνιστῶν ἠὲ φαντάζεται τὴν μεγάλην ἐργασίαν, ἥτις πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆ τῆς σποράς, μέχρις ἔτου γένειν καπνὸς κατὰλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν «Σιγαρέτων». Ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἐν γένει περιποίησις τοῦ καπνοῦ εἶναι δυσκολωτέρα ἔλαιον τῶν ἄλλων καλλιεργουμένων φυτῶν.

Ἴδου ἐν ἄλλοις ὁ τρόπος τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ.

Κατ' ἀρχὰς σκαίρουσι τὸν σπόρον εἰς σφαιρίαι, ἅτινα περιποιῶνται καλῶς μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ὁπότε ἀρχεται ἡ μεταφύτευσις, ἡ ὅποια ἐσκόλουθαι ἀναλόγως τοῦ καιροῦ μέχρι τέλους τοῦ Μαΐου. Τὰ φυτὰ φυτεύονται εἰς εὐθείας γραμμάς, αἵτινες ἀπέχουσι ἀπ' ἀλλήλων 0,60 τοῦ μέτρου, τὰ δὲ φυτὰ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι 0,20 τοῦ μέτρου. Κατὰ τὴν βλάστησιν τὰ φυτὰ σκαλίζονται διὰ νὰ διατηρησῶσι τὸν ἀέρα καλαρῶν καὶ νὰ ἐμποδίσουσι τὴν ἐξάριστον τῆς ὑγρασίας. Ἢ συγκομιδὴ ἀρχεται κατὰ τὰ τέλη Ἰουνίου καὶ γίνεται μετὰ προσοχῆς καὶ κατὰ διακόρουσ περιόδους, ἐξαρτημένη καὶ ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιδράσεις καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν φύλλων. Ἀρχεται δὲ πάντοτε ἀπὸ τὰ κάτω φύλλα καὶ καταλήγει εἰς τὰ ἄνω, ἅτινα εἶναι τὰ καλλίτερα καὶ τὰ ἔχοντα μεγαλειτέραν ἀξίαν.

ΚΑΤΗΡΓΑΣΙΑ ΚΑΠΝΩΝ ΕΝ ΒΥΡΟΣΤΑΣΙΩ ΣΑΝΘΗΣ

Μετὰ τὴν συγκομιδὴν τὰ φύλλα διαπερνῶνται εἰς νήματα καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸ ὑπαίθριον διὰ νὰ ἀποξηρανθῶσι. Μετὰ 20-25 ἡμέρας φέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐνθα μένουσι μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπεξεργασίας. Ἀὕτη γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου χωρικοῦ καὶ ἀρχεται κατὰ τὸν Νοεμβρίον, περατοῦται δὲ ἀναλόγως τῆς ποσότητος. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ δεματοποίησις, ἥτις διαφέρει κατὰ τόπους ὡς ἐκ τοῦ διαφόρου εἶδους τοῦ καπνοῦ. Δυστυχῶς οἱ χωρικοὶ κατὰ τὴν δεματοποίησιν μικρὰν ἰδέουσι προσοχὴν, πολλὰκις ἐξ ἀγνοίας, κυρίως ὅμως διότι θέλουσι ὡς ἀπατήσουσι τὸν πραγματογνώμονα κατὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν τῶν. Δεματοποιεῖται δὲ αὐτὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὅστε εἰς ἀπειροὺς πραγματογνώμων ἡ ἐμπορὸς ἀνέλκει δύνανται ν' ἀπατηθῆ. Παρεμβάλλουσι μεταξὺ τῶν καλῶν φύλλων καπνῶ ἐλαχίστην ποσότητα καὶ ἀξίας, κατὰ τὴν τελικὴν δὲ ἐπεξεργασίαν ἥτις γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου τὰ τοιαῦτα ἀνεπιβάρτα δέματα καπνοῦ μικρὰν ἀπόδοσιν καλῶν φύλλων ἰδέουσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ αὐξάνει. Ἀκραιεῖται λοιπὸν μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὰς ἀγοράς, διότι ἡ βθεσις τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ καλὴ καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις τοῦ καπνοῦ. Διὰ τὸν λόγον τούτον δελετὰ καὶ ἐμπόρικὰ καταστήματα προλαμβάνουσι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας πραγματογνώμονας. Ὅταν τὰ καπνὰ γίνονται δέματα, ἐκτίθενται ἀπὸ τοῦς πραγματογνώμονας καὶ ἐμπόρους καὶ ἀγοράζονται ἀπ' αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν. Ἢ ἐποχὴ αὕτη ἐνομιμάζεται ἐποχὴ τῶν ἀγορῶν καὶ εἶναι ἡ σπουδαιότερά διὰ τὸς τοῦς γεωργούς καὶ τοῦς ἐμπόρους, διὰ μὲν τοῦς πρώτους διότι μὲ ἀνεπιμονήσιν περιμένουσι ὡς ἀπολύτως τοῦς καρποῦς τῶν κήπων τῶν, διὰ δὲ τοῦς δευτέρους διότι προσπαθοῦσι νὰ πλουτήσουσι τὸ καταστήμα τῶν μὲ ὄσον τὸ δυνατόν καλλίτερον καὶ περισσύτερον πρᾶγμα. Ὅταν δὲ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις τῶν καπνῶν εἶναι μεγάλη, τότε γίνεται ἀληθὴς ἀγωνὸς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ποῖος νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα. Προσφέρουσι δὲ τότε εἰς τοῦς γεωργούς μεγαλάς τιμὰς, ὅστινες αὐτοὶ πλουσιῶς ἀνταμείβονται.

Μετὰ τὴν ἀγορὰν ἡ γεωργὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μετασέρῃ τὰ καπνὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἐμπόρου, ἐπὶ τὴν εἰς τὰς πόλεις, ἐνθα θὰ γινήῃ ἡ ἢ καὶ τελικὴ ἐπεξεργασία. Ἢ τὸν ἐμπόρον ἐπεξεργασία γίνεται μετὰ μεγάλης τέχνης, τὰ φύλλα κατατάσσονται εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ τοιοῦτοτρόπως χωρίζονται εἰς βαθμοὺς. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν διακρίνονται οἱ ἔξης βαθμοί: Τὰ πρώτα I, Δεύτερα II, Τρίτα III, τέταρτα IV, πρῶτα πέμπτα VI, Δεύτερα πέμπτα VII, ἕκτα VI, πρῶτα ἕβδομα VIII, Δεύτερα ἕβδομα VIII, καὶ Ἰακινθία.

Ἢ βαθμολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι καθιερωμένη, ἐκαστὸς δὲ ἐμπορὸς βαθμολογεῖ τὰ καπνὰ τοῦ ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς του, τοῦ μέρους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ τῆς πελατείας τῆς πόλεως ἔχει. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν φύλλων τὰ καπνὰ δεματοποιεῖται εἰς μικρὰ μὲν δέματα τὰ καλῶς ποσότητος φύλλα, εἰς μεγαλειτέρα δὲ τὰ κατωτέρως ποιότητος. Τακτοποιεῖται δὲ καλῶς ὅστε νὰ ἀπατηθῆ. Παρεμβάλλουσι μεταξὺ τῶν καλῶν φύλλων καπνῶ ἐλαχίστην ποσότητα καὶ ἀξίας, κατὰ τὴν τελικὴν δὲ ἐπεξεργασίαν ἥτις γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου τὰ τοιαῦτα ἀνεπιβάρτα δέματα καπνοῦ μικρὰν ἀπόδοσιν καλῶν φύλλων ἰδέουσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ αὐξάνει. Ἀκραιεῖται λοιπὸν μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὰς ἀγοράς, διότι ἡ βθεσις τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ καλὴ καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις τοῦ καπνοῦ. Διὰ τὸν λόγον τούτον δελετὰ καὶ ἐμπόρικὰ καταστήματα προλαμβάνουσι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας πραγματογνώμονας. Ὅταν τὰ καπνὰ γίνονται δέματα, ἐκτίθενται ἀπὸ τοῦς πραγματογνώμονας καὶ ἐμπόρους καὶ ἀγοράζονται ἀπ' αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν. Ἢ ἐποχὴ αὕτη ἐνομιμάζεται ἐποχὴ τῶν ἀγορῶν καὶ εἶναι ἡ σπουδαιότερά διὰ τὸς τοῦς γεωργούς καὶ τοῦς ἐμπόρους, διὰ μὲν τοῦς πρώτους διότι μὲ ἀνεπιμονήσιν περιμένουσι ὡς ἀπολύτως τοῦς καρποῦς τῶν κήπων τῶν, διὰ δὲ τοῦς δευτέρους διότι προσπαθοῦσι νὰ πλουτήσουσι τὸ καταστήμα τῶν μὲ ὄσον τὸ δυνατόν καλλίτερον καὶ περισσύτερον πρᾶγμα. Ὅταν δὲ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις τῶν καπνῶν εἶναι μεγάλη, τότε γίνεται ἀληθὴς ἀγωνὸς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ποῖος νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα. Προσφέρουσι δὲ τότε εἰς τοῦς γεωργούς μεγαλάς τιμὰς, ὅστινες αὐτοὶ πλουσιῶς ἀνταμείβονται.

Ἢ βαθμολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι καθιερωμένη, ἐκαστὸς δὲ ἐμπορὸς βαθμολογεῖ τὰ καπνὰ τοῦ ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς του, τοῦ μέρους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ τῆς πελατείας τῆς πόλεως ἔχει. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν φύλλων τὰ καπνὰ δεματοποιεῖται εἰς μικρὰ μὲν δέματα τὰ καλῶς ποσότητος φύλλα, εἰς μεγαλειτέρα δὲ τὰ κατωτέρως ποιότητος. Τακτοποιεῖται δὲ καλῶς ὅστε νὰ ἀπατηθῆ. Παρεμβάλλουσι μεταξὺ τῶν καλῶν φύλλων καπνῶ ἐλαχίστην ποσότητα καὶ ἀξίας, κατὰ τὴν τελικὴν δὲ ἐπεξεργασίαν ἥτις γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου τὰ τοιαῦτα ἀνεπιβάρτα δέματα καπνοῦ μικρὰν ἀπόδοσιν καλῶν φύλλων ἰδέουσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ αὐξάνει. Ἀκραιεῖται λοιπὸν μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὰς ἀγοράς, διότι ἡ βθεσις τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ καλὴ καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις τοῦ καπνοῦ. Διὰ τὸν λόγον τούτον δελετὰ καὶ ἐμπόρικὰ καταστήματα προλαμβάνουσι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας πραγματογνώμονας. Ὅταν τὰ καπνὰ γίνονται δέματα, ἐκτίθενται ἀπὸ τοῦς πραγματογνώμονας καὶ ἐμπόρους καὶ ἀγοράζονται ἀπ' αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν. Ἢ ἐποχὴ αὕτη ἐνομιμάζεται ἐποχὴ τῶν ἀγορῶν καὶ εἶναι ἡ σπουδαιότερά διὰ τὸς τοῦς γεωργούς καὶ τοῦς ἐμπόρους, διὰ μὲν τοῦς πρώτους διότι μὲ ἀνεπιμονήσιν περιμένουσι ὡς ἀπολύτως τοῦς καρποῦς τῶν κήπων τῶν, διὰ δὲ τοῦς δευτέρους διότι προσπαθοῦσι νὰ πλουτήσουσι τὸ καταστήμα τῶν μὲ ὄσον τὸ δυνατόν καλλίτερον καὶ περισσύτερον πρᾶγμα. Ὅταν δὲ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις τῶν καπνῶν εἶναι μεγάλη, τότε γίνεται ἀληθὴς ἀγωνὸς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ποῖος νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα. Προσφέρουσι δὲ τότε εἰς τοῦς γεωργούς μεγαλάς τιμὰς, ὅστινες αὐτοὶ πλουσιῶς ἀνταμείβονται.

Ἢ βαθμολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι καθιερωμένη, ἐκαστὸς δὲ ἐμπορὸς βαθμολογεῖ τὰ καπνὰ τοῦ ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς του, τοῦ μέρους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ τῆς πελατείας τῆς πόλεως ἔχει. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν φύλλων τὰ καπνὰ δεματοποιεῖται εἰς μικρὰ μὲν δέματα τὰ καλῶς ποσότητος φύλλα, εἰς μεγαλειτέρα δὲ τὰ κατωτέρως ποιότητος. Τακτοποιεῖται δὲ καλῶς ὅστε νὰ ἀπατηθῆ. Παρεμβάλλουσι μεταξὺ τῶν καλῶν φύλλων καπνῶ ἐλαχίστην ποσότητα καὶ ἀξίας, κατὰ τὴν τελικὴν δὲ ἐπεξεργασίαν ἥτις γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου τὰ τοιαῦτα ἀνεπιβάρτα δέματα καπνοῦ μικρὰν ἀπόδοσιν καλῶν φύλλων ἰδέουσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ αὐξάνει. Ἀκραιεῖται λοιπὸν μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὰς ἀγοράς, διότι ἡ βθεσις τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ καλὴ καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις τοῦ καπνοῦ. Διὰ τὸν λόγον τούτον δελετὰ καὶ ἐμπόρικὰ καταστήματα προλαμβάνουσι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας πραγματογνώμονας. Ὅταν τὰ καπνὰ γίνονται δέματα, ἐκτίθενται ἀπὸ τοῦς πραγματογνώμονας καὶ ἐμπόρους καὶ ἀγοράζονται ἀπ' αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν. Ἢ ἐποχὴ αὕτη ἐνομιμάζεται ἐποχὴ τῶν ἀγορῶν καὶ εἶναι ἡ σπουδαιότερά διὰ τὸς τοῦς γεωργούς καὶ τοῦς ἐμπόρους, διὰ μὲν τοῦς πρώτους διότι μὲ ἀνεπιμονήσιν περιμένουσι ὡς ἀπολύτως τοῦς καρποῦς τῶν κήπων τῶν, διὰ δὲ τοῦς δευτέρους διότι προσπαθοῦσι νὰ πλουτήσουσι τὸ καταστήμα τῶν μὲ ὄσον τὸ δυνατόν καλλίτερον καὶ περισσύτερον πρᾶγμα. Ὅταν δὲ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις τῶν καπνῶν εἶναι μεγάλη, τότε γίνεται ἀληθὴς ἀγωνὸς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ποῖος νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα. Προσφέρουσι δὲ τότε εἰς τοῦς γεωργούς μεγαλάς τιμὰς, ὅστινες αὐτοὶ πλουσιῶς ἀνταμείβονται.

ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΠΝΩΝ ΕΝ ΣΑΝΘΗ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα).

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΕΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ
ΥΠΟ JAMES OPPENHEIM
ΤΗ ΔΕΞΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. HARPER AND BROTHERS, NEW YORK, COPYRIGHT 1912
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνεχία ἐκ τοῦ προηγούμενου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἀναποδιάς δυνέει.

Τὸ σπικί εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ἐνοικίασει δωμάτιον ὁ Κίρμπυ ἀνῆλθεν εἰς ἐν ἀνδρόγειον, τὸ ὅποιον δὲν ἐκρυπτε τὸν θαυμασμὸν του καὶ τὴν κατάπληξιν, ἣν ἐπροξένουσι εἰς ὅλην τὴν ματρὰν καινοῦν τοῦ Ἰγγουδὸ τὸ ὄνομα καὶ τὰ ἔργα τοῦ Χάρριγκτων.

— Εἶναι τρομερὸς ἄνθρωπος, εἶπεν ὁ σύζυγος εἰς τὸ πρόγευμα. Ὅχι αὐτὸ τὸ περιόδιον ποῦ τοῦ ἀφῆνει χιλιάδες δολλάρια καθὲ ἡμέραν, καὶ ὅμως τὸν βλέπεις νὰ καταγιγνέσθαι μὲ ἀερόπλαια, μὲ ἠλεκτροκίνητα τρένα, μὲ πράγματα ποῦ δὲν τὰ ἔχει δοκιμάσει κανεὶς ἄλλοι, καὶ ποῦ εἶναι καλὰ μόνον διὰ τὸ σκορπιστὴ κανεὶς χαμῶν παρὰ. Ἀλλὰ, διάβολε! Ἦναι ἐπὶ παρὰ ἔθνα, καὶ μάλιστα θὰ ἔχετε καίριον νὰ προσβάσῃτε τὸν προϊστάμενόν σας!... Κάμαντε γρήγορα! Θὰ εἶναι τρομερὸν νὰ χάσῃ ὁ Χάρριγκτων τὴν ὑπομονὴν του!... Δρόμο!...

Ἢ εἰκόη αὕτη τοῦ ἀγριανθρώπου ἐκείνου μαινομένου διὰ τὴν ἀγγορολίαν ὀλίγων σιτημῶν συνεκλόνισε τὸν Κίρμπυ, ὡς νὰ ἦτο δόννησις ἠλεκτρικῆ. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀσθμαίνων ἐκτόσθα τὴν ὄραν τοῦ ὑποδωματίου τοῦ Χάρριγκτων.

— Ἐμπρός! ἤκουσθ' ἢ βροντῶδες φωνὴ τοῦ προϊσταμένου, καὶ ὁ Κίρμπυ εἰσελθὼν ἔγεινε μέτοχος τῆς χθεσινῆς ἀκηγῆς, τοῦ Χάρριγκτων λευομένου, ἐνδυσόμενος, προγευματικόντος, ὄρθροντος καὶ ὑπαγορευόμενος συνεχῶς καὶ ὀλοσπῶς.

Ἢ ὁ «ἰδιαιτερός γραμματεὺς» δὲν εἶχε προσβάσει ν' ἀναπνεύσῃ, καὶ πολλὸ ὀλιγότερον ν' ἀναλογισθῆ τὰς συνεπείας τῶν λαθῶν τῆς προτεραςίας, ὅτε ὁ Χάρριγκτων λαθὼν τὰ διὰ γραμματικῆς γραφέντα γράμματα ἔριψεν ἐν γοργῶν βλέμμα πρὶν τὰ ὑπογράψῃ.

— Εἶναι λιγυτὰ ἀπελεύκητα, εἶπε κατόπι.

— Μοὶ εἶχάτε εἰπεῖν, ἀπῆγγινεν ὁ Κίρμπυ, ν' ἀφῆνα κενὰ εἰς τὰς λέξεις ποῦ δὲν προσβάθην νὰ πάρω καλὰ κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν καὶ νὰ τὰ συμπληρῶ κατόπι, ἀναλοῦσθ' ἐν τῶν ἐνοῦναι καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὸν εἰρῶν τῶν γενικῶν ἰδεῶν.

Ἢ ὁ Χάρριγκτων ἐμειδίασε.

— Σὰν νὰ μοῦ φανταίται τότε, ὅτι ἐλάλησθ' ὁ σημειωματῶνός σας χθὲς ἦτο γεμίστο μόνον κενὰ, εἶπε.

Ἢ ὁ Κίρμπυ ἐμειδίασε καὶ αὐτός. Ἢ προϊστάμενός του τοῦ ἐφάνη ἄγγελος ἀγαθότητος.

— Σεβόρετε, ἐξηκολούθησεν ὁ Χάρριγκτων, τὸ σπᾶγμα εἶναι ἰδικόν μου ποῦ ὑπηρέρεσε τῶσιν γρήγορα, χωρὶς νὰ λάβω ὑπ' ἑμεῖ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πάρτε τὸ ὄρος μου διὰ μᾶς. Ὅχι ὑπαγορευτὰ σιγαρέττα, εἶπεν ἔπειτα. Καὶ ἔνα ἄλλο πρᾶγμα, κύριε Τράσκ. Ἐπᾶνω εἶναι τὴν δουλειάν μου ἔχῃ τῶς τρέπουσ μου, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ μὲ συγχωρῆτε.

Ἢ ὁ Κίρμπυ ἐμειδίασε πάλιν τὴν φορὰν αὐτὴν μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Εἰς τὰς ἐνάτας ὁ Μάρτιν εἰσήλθεν.

— Ἐχὼ πάντα ἐπιστολάς διὰ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ Φάβερσμου.

— Φάβερσμου! ἀνέκραξεν ὁ Χάρριγκτων. Ποῖος διάβολος εἶναι αὐτὸς ὁ Φάβερσμου!...

— Δὲν ἐνθυμείσθε; Εἶναι ἐκεῖνος ποῦ μᾶς ἔγραφε τὴν ἱστορίαν διὰ τὸν μεθυσμένον πατέρα, ποῦ τὴν ἐδημοσίευσεν πρὸ δύο μηνῶν.

— Ἐκεῖνο τὸ κολοῦθι!... Καὶ μὲ σκοτίζεις μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα;

— Παρακαλῶ, ἐφώνασεν ὁ Μάρτιν. Ἐχὼ εἶδη πάντα γράμματα, τὸ ἔνα ἀπὸ τὸ Σικάγον, τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰόρκην, καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ τὴν Ὀυλαχόμαν καὶ δὴ ἀπὸ τὸ Ὀυάχο, καὶ ἔνα φανερῶνουν ὅτι ἡ ἱστορία του ἐκεῖνη ἔχει ἀρέσει εἰς τὸν κόσμον ὑπερβολικά.

— Γιὰ νὰ ἰδῶ ἡ ἐφώνασεν ὁ Χάρριγκτων, καὶ ἔριψεν ἐν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.

— Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος! εἶπε κατόπι μ' ἐνθουσιασμέν. Πάρτε αὐτὸ τὸ γράμμα, κύριε Τράσκ!

«Ἢ ἱστοριοῦλά σας ἔχει καίμει θραυτὸν εἰς τὸν κοσμάκη. Μᾶς τὴν ἔπεινον ἀπὸ παντοῦ. Προβλέπω ὅτι θὰ ἔχετε μέλλον, διότι εἶσθε πρωτότυπος. Ἀλλῆθια δὲν ἐρχεσθε νὰ φᾶμε αὐριο μᾶζὶ καὶ νὰ κλείσωμε συμφωνίας διὰ μίαν ἱστοριοῦσαν καθὲς μῆνα;...»

Τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ὁ θυρωρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἐν ἐπισκεπτήριον ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου.

— Μοὶ κατέστρεψες τὸν εἰρῶν τῶν ἰδεῶν μου! ἀνεβόησε πρὸς τὸν θεράποντα, καὶ βλέπων τὴν κάρταν ἐξηκολούθησε.

— Νῶξ Νῶξ, γνωρίζω τὸ ὑποκειμένον αὐτό. Πέστου νὰ ἔλθῃ! Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὸν Κίρμπυ.

Ἢ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, εἶπε, θὰ μοῦ χαλάσῃ ὅλην μου τὴν διαθέσιν.

Ἢ ὀλίγα στιγμὰι ἐπέρασεν καὶ ἦδη εἰς τὴν εἰσοδὸν ἐνεφανίσθη ἕνας ἄρχος καὶ ἀσθενικὸς ἄνθρωπος ἠλικίας περὶπου τριανταπέντε ἐτῶν.

— Καλημέρα, κύριε Νῶξ, εἶπεν ὁ Χάρριγκτων.

— Καλημέρα σας, κύριε Χάρριγκτων. Ἦλθα νὰ ἰδῶ τί ἦμπορεῖ νὰ γένη μὲ τὰ ἔθρα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια πρὸ τῆς σῆς εἶχα στελεῖ.

Ἢ ὁ Χάρριγκτων τὸν διέκοψε:

— Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρωτᾶτε, κύριε Νῶξ; Μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς εἰπῶ πόσον ἀπογοητευμένος εἶμαι μᾶζὶ σας. Ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προσδοκίας!... Δὲν ἀναπεκρίθητε εἰς αὐτάς!... Σᾶς ἔδωκα χρυσὰς εὐκαιρίας διὰ ν' ἀναδειχθῆτε καὶ ἡμῶς δὲν ἐκάματε τίποτε.

— Ἀλλὰ, κύριε Χάρριγκτων!...

— Μὴ μὲ διακόψετε παρακαλῶ. Ἀφήσατέ με νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν ἐλάττει γυνὴν διὰ νὰ γίνετε συγγραφεὺς!...

— Μὰ τὰ πρῶτά μου δοκίμια σᾶς εἶχαν ἐνθουσιάσῃ!...

— Δὲν εἰδείκατε ὅμως καμμίαν πρόβον. Ὅλα ἔσχατα εἶναι πένθημα, ἀπαισία, ἀπογοητευτικά. Ὁ κόσμος θέλει εὐθυσία πρᾶγματα.

— Ἀλλὰ, κύριε Χάρριγκτων, ἀναλοῦσθ' ὅτι μὲ ἐνεμίσατε μὲ τῶσας ἐπιδοσᾶς εἰς τὰς ἀρχάς, ὅστε ἔφερα τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδί μου εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην. Καὶ τῶσας μὲ ἀφῆνετε εἰς τὰ κρῖνα τοῦ λουτροῦ!...

Ἢ φωνὴ τοῦ Χάρριγκτων ἐγένετο τώρα μελωδία.

— Λυποῦμαι, κύριε Νῶξ, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος. Ὅλοι μας ἔχομεν τὰς ἀπογοητεύσεις μας, ὅλοι τὰ λάθη μας. Ἐὰν ἦμποροῦσα νὰ θέσω τὰς προσωπικὰς σας ὑποθέσεις πρὸ τῶν συμπερόντων τοῦ περιοδικοῦ μου θὰ τὸ ἔκαμνα.

Ἢ ἔπειτα ἀνεβόησε ὡς ἐπὶ τὸν ἀέρα: «Ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προσδοκίας!... Δὲν ἀναπεκρίθητε εἰς αὐτάς!... Σᾶς ἔδωκα χρυσὰς εὐκαιρίας διὰ ν' ἀναδειχθῆτε καὶ ἡμῶς δὲν ἐκάματε τίποτε.»

Ἢ ἔπειτα ἀνεβόησε ὡς ἐπὶ τὸν ἀέρα: «Ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προσδοκίας!... Δὲν ἀναπεκρίθητε εἰς αὐτάς!... Σᾶς ἔδωκα χρυσὰς εὐκαιρίας διὰ ν' ἀναδειχθῆτε καὶ ἡμῶς δὲν ἐκάματε τίποτε.»

Ἢ ἔπειτα ἀνεβόησε ὡς ἐπὶ τὸν ἀέρα: «Ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προσδοκίας!... Δὲν ἀναπεκρίθητε εἰς αὐτάς!... Σᾶς ἔδωκα χρυσὰς εὐκαιρίας διὰ ν' ἀναδειχθῆτε καὶ ἡμῶς δὲν ἐκάματε τίποτε.»

Ἢ ἔπειτα ἀνεβόησε ὡς ἐπὶ τὸν ἀέρα: «Ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προσδοκίας!... Δὲν ἀναπεκρίθητε εἰς α

‘Εφ’ ὅσον τὰ πράγματα ἐξηκολούθουν ἐξελασόμενα κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον, συνέβη ἐν περιέργῳ ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον γεγονός. Ὁ Χάρριγκτον εἶχεν ἀρχίσῃ δημοσιεύειν εἰς τὸ περιοδικὸν του μίαν σειράν ἄρθρων διὰ τὰς μεγάλας βιομηχανίας τοῦ τόπου. Πιλοποιήθη διαδοχικῶς μὲ τὸ τρώσθαι τῆς λαχάρου, τοῦ κικανιοῦ, τοῦ κρέατος, τοῦ περρελαίου καὶ τοῦ γαλιόου. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θέμα ἔφερον εἰς τὸ μέσον τὸν Τζόρδαν Οὐάτς. Μία ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀνεκινούτου ἔτι τὸ περιοδικὸν εἶχεν ὑλὴν διὰ τὸ θέμα, ἀλλὰ θὰ προσέτιμα νὰ ἐγράφει τὸ ἄρθρον ἀπὸ εἰδικόν. Εἰς ἀπάντησιν ἤθελε μία σύντομος ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Μαρίαν Οὐάτς:

«Ὁ πατήρ μου, ὡς γνωρίζετε, δὲν εἶσαι κατ’ ἀρχὴν πληροφορίας εἰς τὸν τύπον, ἀν ὅμως μοῦ στείλετε τὸ ἄρθρον ἢ ἀ τὸ ἐπιθεωρήσω καὶ ἢ ἀ τὸ δημοσιεύσω.»

Ὁ Χάρριγκτον ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὅτι θὰ συνέφερον εἰς τὸν κ.Οὐάτς νὰ γραφῇ τὸ ἄρθρον μὲ προσοχὴν καὶ χωρὶς ἀνακρίβειας, καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι ἡ ὄλη ὑπόθεσις εἶχεν ἀφεθῆ εἰς χεῖρας τῆς Μαρίας.

Ἡ κἀρὰ τοῦ χαλυδοβοιομηχανίου ἔγραφεν ὅτι θὰ παρῆται πᾶσαν ἀπαιτουμένην πληροφορίαν, ἀν ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἀπηλόυσε μίαν σειράν ἐρωτήσεων.

Ὁ Χάρριγκτον, ἀπερχομένης τότε μὲ τ’ ἀερόπλοια, ἐρώνησε τὸν Κίρμπυ εἰς δὲν ἀνέθεσε τὴν ὄλην ὑπόθεσιν.

Ἦρὰ δὲ καρδία «δευθύνων» ἀνεληλύθη ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ παύσῃ καλὰ τὸ μέρος του. Ἐπιθυμῶν τὴν πρὸ τετραετίας σκηνὴν τοῦ γαμάτου, ὅτε δὲ Οὐάτς τὸν εἶχε ἐφερομένην μὲ τρόπον, καὶ διετίθει ἀκόμη ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς καλῆς κἀρῆς, ἥτις δὲν εἶχε διασῆται νὰ τὸν προστάξῃ ἀπὸ τὰς δευκαμασίας, εἰς δε εἰς ὁλοκλήρην τὸν ὑπολόγη δὲ πατῆρ τῆς.

— Εἶναι ἡ σειρά μου νὰ ἐκτελήθῃ, ἐπέβη ὁ Κίρμπυ, καὶ ὑπεβύρυσεν ἀμέσως τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν εἰς τὴν δεσποινίδα Οὐάτς:

«Ὁ κ. Χάρριγκτον εἶχε ἀναθέσει εἰς ἐμὲ τὴν ὄλην ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ ἀποστολὴ εἰς ὑμᾶς καταλόγου ἐρωτήσεων ἢ ἦτο κούραστικὴ εἰς ἀμφοτέρους καὶ θὰ καλίστα ἀπαραιτήτων μίαν μακρὰν ἀλληλογραφίαν. Κατὰ συνέπειαν, ἀν μᾶς προσδιορίζετε μίαν ὥραν καὶ ἕνα τόπον συναντήσεως, ἢ ἢ ἐνθάδε ἢ ἐνθάδε, καὶ ἐπινοήσῃτε ἐνός εἰς ἄλλο, λέπτον.»

Τὸ σχέδιον τοῦ Κίρμπυ ἦτο τορμηρὸν. Ἄν ἔφερον ἀποτελέσματα καὶ ἡ συνάντησις ἐλάμβανε χιῶραν ἢ ἦτο δυνατὸν ἴσως εἰς τὴν Μαρίαν νὰ τὸν ἐνθυμήθῃ.

Τὸ γράμμα του εἶχε σταλῆ τὸ Σάββατον. Τὴν Ἰούλιον ἤρξατο ἡ ἀπάντησις, μὲ τὴν ὑπογραφήν τῆς Μαρίας Οὐάτς:

«Νομίζω ὅτι τὸ Ἰούλιον δὲν εἶναι μακρὰν. Θὰ ἔλθω μὲ τὸ αὐτοκίνητόν μου τὴν Τετάρτην εἰς τὰς τρεῖς, ἐκτός ἀν λάβω διαφορετικὰς ὁδηγίας ἀπὸ σᾶς.»

Μόνον ποῦ δὲν ἐπῆδα ἀπὸ τὴν χαράν του ὁ Κίρμπυ, λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν. Χρὴν ἀσφαλτείας εἰσέφερε καλὸν νὰ μὴ κάμῃ εἰς κανένα λόγον διὰ τὴν συνέντευξιν, ἔθωκε δὲ ὁδηγίας εἰς τὴν ὑπερβολὴν ὅπως, ἀν κ.α.ν. εἰς ἡ κ.α.μ. μ. αὐτὸν ἐξίτηε τὸ ἀπέγευμα τῆς Τετάρτης, ὁδηγήθη εἰς τὸ ταίειον γυμνασίον του.

Ὅπως τὸ πρωτὸ τῆς Τετάρτης ὁ Κίρμπυ κατέβαλεν ὄλιος ἰδιαιτέραν φροντίδα εἰς τὸν ἱματισμόν του, ἐκάντισε τὴν ἐργασίαν του βραστακά, ἔμαθε μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ὁ Χάρριγκτον ἦ ἀποσταλέν ὄλην τὴν ἡμέραν εἰς Νέαν Ἰόρρη, καὶ ἐπερίμενε.

Ὁ καιρὸς ἦτο σκυθρωπὸς καὶ διὰ μίαν στιγμὴν ἐσκέφη ὅτι ἡ Μαρία δὲν θὰ ἤρξατο. Ἐπέσπειον οὕτω στιγμὰς ἀγωνίας, μέχρις ὅτου τὴν τρίτην ὥραν ἀκριβῶς ἐν μέγα Γαλλικῆς κατασκευῆς αὐτοκίνητον ἤλυε πρὸ τῶν κατασκευαστῶν Χάρριγκτον. Ὁ σωφὲρ, φέρον βαρεῖαν γούαν, τὰ γάντια του καὶ ἀμφοτέρους τὴν ὄλην του περιβολήν, κατήλθεν, ἐκτίσθη τὴν ὄραν καὶ ἠρώτησε τὸν θυρωρὸν.

— Εἶναι ὁ κ. Τράσκ ἐδῶ;...

— Μάλιστα. Εἶναι ἡ δεσποινὶς Οὐάτς; Ὁδηγήσατέ την μέσα.

Ἡ νέα κατῆλθε τῆς ἀμέξης τῆς καὶ ἀπῆλθε μὲ βῆμα ελαφρὸν τὰς ὀλίγας βαθμίδας τῆς κλίμακος. Ὁ Κίρμπυ τὴν προϋπήνησεν αὐτοπροσώπως. Ἐκείνη ἐστάθη ἐνώπιόν του καὶ ἠρώτησεν:

— Ὁ κ. Τράσκ;

— Ἡ δεσποινὶς Οὐάτς;... Παρῆσατε εἰς τὴν βιβλιοθήκην, παρακαλῶ.

Ἐκλεισε τὴν ὄραν καὶ τὴν ἠκολούθησε, βαυμάζων ἐν τῇ μετακτῇ διὰ τὴν ἐπαλοῦσαν εἰς τὸ σύνολόν τῆς μεταβολῆν. Πράγματι τὸ παιδικὸν ἐναίνο ἔθος τὸ ὅποιον τὴν ἐχαρακτήριζε πρὸ τετραετίας εἶχεν ἐξαφανισθῆ, καὶ ἐμπρός του ὁ Κίρμπυ εἶχε μίαν νεαρὴν γυναῖκα ἐν ὄλῃ τῇ δόξῃ τῆς ὀριμαζούσης τῆς καλλονῆς.

Ἡ αἰσθὴ του δὲν ἔλειψε νὰ τῆς κάμῃ ἐντύπωσιν. Καὶ καθ’ ἦν στιγμὴν ἐκείνος τὴν ἐβόηθη νὰ βγάλῃ τὸ βαρὺ τῆς ἐπιανοφόρου, ἡ νέα ὠνόμωσα τὸ βέλο τῆς τὸν εἶδε προσεκτικῶς καὶ εἶπε μὲ ἀρέσκειαν:

— Νομίζω ὅτι σᾶς ἔχω κἀποτε ἰδῆ.

— Μάλιστα. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἀπήνησεν ὁ Κίρμπυ. Εἴχα ἔλθω εἰς τὸ σπίτι σας διὰ τὸ γεῦμα.

Ἐκείνη ἤνοιξε τὰ ὄφρα τῆς μάστι μὲ ἀπορίαν.

— Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν... Καὶ ἐπὶ τίνι εὐκαιρίᾳ;...

— Μόλις εἶχα ἔλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶχα μίαν συστατικὴν ἐπιστολήν ἀπὸ μέρους τῆς κυρίας Τζάνης Χάδδεν.

— Ἐπιθυμοῦμαι τώρα, εἶπε μὲ ἀθωότητά ἡ νεάνις. Ὁ μπαμπὰς σᾶς εἶχε φερθῆ λίγαν ἀποτίμωσι καὶ τὸν ἐβάλετε εἰς τὴν ὄραν του... Δὲν τὸ ἐληλυθῆσα ποτέ, διότι ἦτο τὸσον ἀσύνθητος. Ἐκείθην πωλλῶς ἔσπασα νὰ σᾶς προσκαλέσω καὶ νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην δι’ ἐκείνην τὴν σκηνήν, γνωρίζω δὲ ὅτι δὲν ἔπαρξει δικαιοσύνη, διότι τὸ ἀνεύλατα τὸσον καιρὸν.

Ὁ Κίρμπυ ἐπέδρασε καὶ ἀμφοτέρω ἐκείθην.

— Καὶ τώρα εἶσατε ἐδῶ, καὶ παρῆσατε συνεντεύξεις;

— Μάλιστα ἀπήνησεν ἐκείνος, προσέθετον: Ἐἵμαι ὁ «Δευθύνων» τοῦ κατασκευαστοῦ.

— Ἐντός τεσσάρων ἐτῶν! Θαυμάσια! εἶπεν ἐκείνη μὲ ἐνθουσιασμόν. Ἐπειτα ὅμως ἡ φιλαλήθεια τῆς τὴν ἐκάμα εἰς τὸν προσέβη. Ἰπὸ τὴν ἰδιότητά σας αὐτὴν ἐξελήθησε τὸ δημοσιευόμενα εἰς τὸ περιοδικὸν σας ἄρθρα;...

— Εἵμαι εἰς ἐπίμετρον γενικῶς γραμματέους τοῦ κ. Χάρριγκτον, ἀπήνησεν ὁ Κίρμπυ, ὑπονασχεθῶν κἀπὼς μὲ τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα τῆς γυναικὸς ἐκείνης.

— Ἰδόντων καιρὸν ἔχετε ἐδῶ; ἠρώτησεν ἔπειτα ἡ νέα.

— Δὺς ἔτη.

— Καὶ πρὶν ἔλθετε ἐδῶ;

— Ἦμην ὑπάλληλος εἰς τὸ Κοντινένταλ Ἰξερς.

— Ὡς στενογράφος;

— Ὡς ὑπάλληλος, ἀπήνησεν ὁ Κίρμπυ, σκεπτόμενος ἐνδομύχως: «Τὴν ὥρα μὲ μὲ συζητῶ.»

— Ἀπὸ ὑπάλληλος δευθύνων ἐντός τεσσάρων ἐτῶν!.. εἶπεν ἐκείνη σκεπτικῶς. Αὐτὸ δεῖχεται δύναμιν.

Ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἡ συνομιλία ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τοῦ ἴδιου θέματος.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ἐπιληφθῶμαι τοῦ ζήτηματος τῆς συνεντεύξεώς μας, εἶπεν ἐκείνη. Οὕτως ἡ συνομιλία ἐσῆλθεν εἰς τὸ θέμα τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀφορῶντος τὴν σιδηροβιομηχανίαν, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ῥέλον τοῦ Τζόρδαν Οὐάτς.

Ἐταν ἡ ὑπερσοικὴ συνέντευξις ἐτελείωσεν, ἡ Μαρία ἀφελῶς τοῦ ἐπέβη τὴν πᾶρῃ μαζὶ τῆς εἰς τὸ αὐτοκίνητον δι’ ἕνα μικρὸν γύρον.

Ἐτὰ τὰ εἶπεν ἀκόμη καλλίτερον καὶ ἀποκατέστησεν τὴν παλαιὰν γνωριμίν. Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Κίρμπυ Τράσκ μὲ τὴν Μαρίαν Οὐάτς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ἐνταύθα.

Ἦν ἔλεγε κανεὶς εἰς τὸν Κίρμπυ ὅτι ὁ ἐντιμὸς πατήρ του ὑπέφην ἐγκλημάτια καὶ εἶχε ζήτησιν ζωὴν ἀπικουῶν ληροῦ, ἡ ἀποκόλυψις δὲν θὰ τὸν ἐξέπληττε περισσότερον, παρ’ ὅτι τὸν εἶχεν ἐκπλήξει ἡ ἀνακάλυψις διὰ τὴν ἐπιστολήν τῆς Μαρίας εἶχε γίνῃ ἄνθρωπος διαφορετικῶς.

Πράγματι διὰ πρώτην φοράν ἔπειτα ἀπὸ πολλῶν καιρῶν εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι ἔλα του τὰ βύβαια, ὅλα του αἰ ἀρχαῖα, ὅλα του αἰ σκέψεις ἦσαν ἐπέε ἐπιστολάς, παραβαλλόμενα πρὸς τὰς συγνήσεις, αἵτινας τώρα ἐπλήρουν τὴν ὑπαρίσθιν του.

Ἐκὼν ἐν φύσει χαρακτήρα χαλυδοβόιον ὁ Κίρμπυ ἀπεφάσισε ν’ ἀλλάξῃ ἤ ἀπὸ τὴν ἔλθῃ τῆς παναζούρου ἐκείνης γυναικὸς.

Ἡ λογικὴ τοῦ ἔλεγεν ὅτι μία κἀρὰ ὡς ἡ Μαρία Οὐάτς θὰ ἐτιμωρίζετο ἀπὸ πλῆθῃ μνηστήρων καὶ θαυμασίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἦτο μὴ ἀσχημὸς μόνος. Ἦ ἀκάνειτο καὶ τὰ ἀνελαμβάνετο ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ εὐρεῖα φρονίμια καὶ λογικά. Ἄλλ’ ἔταν ἔβλιναν εἰς τὸ σημεῖον ν’ ἀποτινάξῃ τὸν ἐν-χάρητον αὐτὸν ἐπιλήθην, εὐρίσκον ὅτι εἰς τίποτε δὲν τὸν ἐβόηθη οὕτε ἡ θέλησις, οὕτε ἡ λογικὴ.

Ἐλεγε χάσει τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶχεν ἀρξίσῃ ν’ ἐπιτάξῃ καὶ τὴν ρουτίαν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐπιθέσεων καὶ τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν τῆς καθημερινῆς του ὑπερσοικῆς ζωῆς.

Τὸ προσωπικὸν εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν ἐπέλοῦσαν μεταβολήν, καὶ ὁ Χάρριγκτον αὐτὸς τοῦ εἶπε μίαν ἡμέραν σαυαρά:

— Κύριε Τράσκ, μὴ τὰ βάζετε κάτω τὴν στιγμὴν τοῦ περιμένει πρὸδον ἀπὸ σᾶς.

Ὁ Κίρμπυ ἔβαλεν ἔλα του τὰ δυνατὰ νὰ μεταβληθῇ, ἀλλὰ τοῦ κἀνω.

— Ἐπὶ τέλους ἐσκέθη μίαν ἡμέραν: θὰ χάσω τὴν θέσιν μου καὶ ὁ πάγος κατὰ διαβόλου! Δὲν εἶμαι δυνατὸν νὰ πάθω τίποτε περισσότερον ἀπ’ αὐτὰ.

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ἦτο παραβέδομένος, ὅταν τὸ πρωτὸ μᾶς Πέμπτης ἐλάμβανε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Ἐφίλε κύριε Τράσκ,

Ἐτὴν φοράν ταύτην κρατῶ τὸν λόγον μου. Μὲ τὴν διαφοράν ὅτι, ἀνέβητε, νὰ προστιθήσθε κανένα Σάββατον διὰ τὰ περᾶσιν καὶ τὴν Κυριακὴν μαζὶ, διότι θὰ περᾶσω καμμιὰ δεκαπενταριά ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχὴν μας εἰς τὸ Χάλ Χιλλ Πλάις Πάκνιν, Νέας Ἰόρρης. Ἄλλὰ διατὶ νὰ μὴ ἔλθητε ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ; Ἐὰν περᾶσιντε λαμπρά.

Ἐπιπροσθετικῶς ἕμετέρα

ΜΑΡΙΑ ΟΥΑΤΣ

Τὸ γράμμα δὲν ἐθαύσασε τὸν Κίρμπυ καθ’ ὅσον ὑπερβολῆν. Ἡ πρόσκλησις αὐτὴ τὸν ἐπλήγωσε καὶ τοῦ ἠθέλησε τὸ παραπόνον του. Δὲν ἔχασεν ὄμως καιρὸν καὶ ἐτήνησεν ἀμέσως ἀδείαν ἀπὸ τὸν Χάρριγκτον.

— Ἦγαίνετε μὲ κάθε τρόπον. ἴσως ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος σᾶς ὀφελήσων,

Καὶ ὁμιλοῦν κατὰ μόνος ὁ Χάρριγκτον ἐσκέφη: «Κἀποία γυναικοῦν λεία!..»

Ὅπως τὸ πρωτὸ ὁ Κίρμπυ ἐσηκόθη εἰς τὰς ἐξ, ἐπῆρε τὴν βαλίτζαν του ἔπειτα τὸ τραῖνον τῶν ἐπιτόμων διὰ τὴν Νέαν Ἰόρρη, καὶ ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Σταθμὸν ἐπῆρε τὸ τραῖνον τῶν ἐνάεια διὰ τὸ προδοστειον Πάκνιν.

Εἰς τὰς δύο ἡμέρας παρὰ πέταρον ἔβλιναν εἰς τὸν μικρὸν σταθμὸν. Ἐν αὐτοκίνητον, μὲ ἐπιδοκιματικὸν σωφὲρ, τὸν ἐπερίμενε ἐκεῖ.

— Ἄν’ ἐδῶ, κύριε Τράσκ, τοῦ εἶπε.

Ἐπῆρε τὴν βαλίτζαν καὶ τὸ ἐπανωφόρι του, τὸν ἐβόηθησε ν’ ἀνέβη εἰς τὸ ὄχημα καὶ ἐξεκίνησεν διὰ τὸ ἐξοχικὸν σπίτι. Ὁ καιρὸς ἦτο χειμερικῶς, φυχρὸς καὶ ξηρὸς, ἀλλὰ κατὰ τ’ ἄλλα εὐχάριστος. Τὸ χιόνι τὸ ὅποιον εἶχε πέσει πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε λυθῆ καὶ μόνον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἶσε τὰ ὄχημα καὶ

σιερὰ μέρη εἶχεν ἀφήσῃ ὀλίγα λευκὰ ἐμβολώματα, τὰ ὅποια ἔστιζον τὸν παραινέοντα κάμνον.

Εἰς μίαν καμπὴν τοῦ δρόμου ὁ σωφὲρ στραφείς ἔδειξεν εἰς τὸν ἐπίδοχόν του ἕνα μακρὸν λωφίσκον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὅποιου ἐν μέσῳ συστάζονδένδρων ὄψουτο μία ἔπαυσις λευκῆ.

— Εἶναι τὸ Χάιλζ, εἶπεν ὁ σωφὲρ.

Ἐπειτα ἀπὸ ἐνὸς μαλλιοῦ θρόνον, τὸ αὐτοκίνητον ἐπέτατο ἐμπρός εἰς τὴν σιδηρὰν ὄραν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν εὐρίαν περιόχην τοῦ κἀματος. Ἐνας μεγάλος ὄλιονος τοίχος τὸ περιέκλειε. Ὁ Κίρμπυ ἐρρίφην ἐν βλέμμα ἠρώτου του καὶ δὲν ἐβράδυνε ν’ ἀντιληφθῆ τὴν εὐρίσκειο εἰς ἀρχοντόστατον.

Ἐπῆθσεν ἀπὸ τὸ ὄχημα, ὁ σωφὲρ ἐκτίσθη τὸν κἀδονα καὶ εἰς ἀλλοῦ ὄπη-ρέτης ἐναρτισθῆ, τοῦ ἐπῆρε τὸ ἐπιανοφόρι καὶ τὸ καπέλλο καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, εἰς δὲν δωμάτιον ἀνατολιχομεσημερινόν. Κάτω εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν ἔκειτο μία δυνατὴ φωτιὰ ἀπὸ κορυφῆς παλαιῶν δένδρων, καὶ ἡ θερμότης ἡ ἀνατιδομένη ἀπὸ τὸ τζάκι ἐκείνο καθίστα τὴν ὄλην ἀτμόσφαιραν τοῦ σπιτιοῦ γλυκίαν καὶ χλιαρὰν. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ὀδηγήθη ὁ Κίρμπυ τοῦ εὐβαρετο καὶ σχεδὸν πολυτελεῖς. Ἐθερμαίνετο μὲ ἀμύδν, καὶ ἀπὸ τὰ μέγιστα του παράθυρα ἦθε τὸν χιονισμένων ἀγρῶν ἐξέτελετο μαγευτικῆ. Ὁραταῖα ἰδεογραφία ἐκόσμου τῆν ὀραθῆν, καὶ τὰ ἐπιπλά του ἦσαν βαρύνετα καὶ ἀναπαυστικά. Ἐπὶ τῆς κλῆνης εὐρίσκειο μία ῥοκάα τοῦ κἀπνίου, καὶ ἔπ’ αὐτὴν παντοφύλια. Ἐν μικρὸν γράφειον εἶχε ἕνα τ’ ἀπατούμενα πρὸς γραφὴν καὶ εἰς παρασκευὴν ῥάπτειαν ῥιχμένα ἀτάκτως ἀλλὰ μὲ γούστο ἦσαν διάφορα βιβλία, ἱκανὰ νὰ εὐχαριστήσουν καὶ ἐναγνώσθην. Ἐνας τῶμος Σαίξπηρ, τὰ ποιήματα τοῦ Βέρνον, ἕνας τῶμος τοῦ Ἀρ-βου, ἕνας ζήτημα τοῦ Ἄντεν, ἕνας ἄλλος τοῦ Μάρκ Ταιν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐν ὀλοφρακτικὸν ἐρμάτιον περιεῖχε μίαν φιλήν οὐλίαν, ἄλλα ἀναψυκτικά καὶ πορὰ.

— Ἦν προνοητικῶς τῆς οικοδεσποτῆς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐκτελεθῆ καλλίτερα, οὔτε ὁ πλοῦτός τῆς.

Ὅταν κατήλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν μετ’ ὀλίγα λεπτὰ, ὁ Κίρμπυ εἶρε τὴν Μαρίαν νὰ τὸν περιεμένῃ.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν μὲ βῆμα ελαφρὸν καὶ τοῦ ἔβλησε τὴν χεῖρα ἐγκαρδίως.

Ἐφερα πάλιν μαῦρον φέρεμα ἐξ αἰτίας τοῦ θανάτου τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἥτις εἶχε πρὸ ἔτους ἀποθνήσκει ἀπὸ ἐπιλόχιον πυρετόν.

— Εἵμαι εὐτυχὴς τοῦ ἤλθετε, τοῦ εἶπε. Καὶ ἔπειτα ἐρχομένη ἀμέσως εἰς τὸ ζήτημα τῆς στιγμῆς προσέθετον:

— Εἵμαι ὄμως ὄρα νὰ εὐχαίρω καὶ φεύγωμεν. Ἐμβαθὶ νὰ ὀδηγῶ λαμπρὰ τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἔλα σᾶς κάμω ἕνα περιπάτον μακρὸν. Δὲν σᾶς πειράζει ἂν σᾶς ρίθω εἰς κανένα κρημνὸν!..

Ὁ δὸς ἐκάθησεν ἀπάντων ἀλλήλων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγγετοῦ καὶ ἤρξατο νὰ ὀμιλοῦν διὰ πράγματα διάφορα.

— Ἀλήθεια, ἠρώτησεν ἐκείνη, τί γίνετα τὸ ἄρθρον;...

Ἐκείνος ἐβρεθείς εἰς τὸ στοιχεῖόν του δὲν ἐβράδυνε ν’ ἀπαντήσῃ.

— Ἐβόλα ἐπὶ τὰς ἐπιπροσορίας μας, καὶ τὰς ἐπισκὰς τοῦ Μάνσερλνδ, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν ἐιδιῶν ἄρθρων συντάκτης μας. Θὰ σᾶς σταλῆ δοκίμιον πρὸς διεύθυνσιν ἔταν στοιχειοθετηθῆ.

— Ἀ! ἐνὸς ἀνέμου εἶπε ὅτι θὰ τὸ ἐγράψατε ὁ ἴδιος.

— Ὡ διαβόλε! ἐσκέφη ὁ Κίρμπυ. Τὶ περιεργὸς γυναῖκα. Ὅλα ὄθει νὰ τὰ μαθαίνῃ!.. Ἐπειτα ὄμως ἐσκέφη ὅτι ἡ ἐπιπλοκία ἦτο ἡ καλλίτερα πολιτικὴ καὶ ἀπήνησεν:

— Ἐγὼ δὲν εἶ ἠμποροῦσα νὰ γράψω γραμμὴν διὰ περιοδικόν. Ἄλλ’ ἦδη ἡ Μαρία ἤλλαξε ὄρα ἐν ὀμιλίᾳ.

— Σὰς ἀρέσει ἡ ἐργασία σας εἰς τὸν Χάρριγκτον;

— Ναι, εἶπεν ἐκείνος, γελῶν.

— Αὐτὸ τὸ γέλοιό σας σημαίνει πὸς δὲν εἶσα ἐνθουσιασμένος.

— Ὁχι δὲ! Ἔχει καὶ τὰ καλὰ τῆς.

— Ἀηλαθῆ ἔχει καὶ τὰ ἀνάποδα. Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ;...

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

(Συνέχεια εκ της 19ης σελίδος).

των όσων δὲν ήθελον νὰ προσφύγων εἰς τὰς μοναστηριακὰς Ἀρχὰς ἢ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ἦτο δὲ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν περιορισμένη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Καϊμακάνη ὥστε, ἴνα ὡς τοιοῦτος ἐπισκεπτὴ Μονῆν τινα, ὄφειλε νὰ λάβῃ τὴν ἄδεια τῆς Κοινοῦτος καὶ συνοδὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς διδόμενον πρὸς ἐνέργειαν δὲ ἀνακρίσεως ἢ ἐρεῦνης ἔπρεπε νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπισκοπίας.

Ἐν 1880 διορίσθησαν καὶ ἐν τῷ ἐκτενέῳ τῆς Δόξης ἐγκαιροτάτῳ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, εἰς λιμενάρχην καὶ εἰς ὑγειονόμον, ὁ πρῶτος ἐπισημοτάτη εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπὶ τῶν πρὸς εἰς μ. π. ο. ρ. ἰ. α. ν. εἰσαγόμενων εἰς τὸ Ὄρος εἰδῶν, ὁ δεύτερος δὲ καὶ τρίτος θύρας ἐπιθεωροῦν καὶ ἐκδίδουσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἀποστέλλοντων καὶ κατεπιπέδων. Ἐκ τῶν δύο τελευταίων τούτων ὁ ὑγειονόμος ἦτο πάντοτε Χριστιανός.

Ἐπὶ τῆσιν πρὸς τοὺς εἰς Ἀθῶν δύο ἀστυνόμοι, ὁ μὲν ἐν Καραϊσῶν, ὁ δὲ ἐν Δάρην, μετ' ὀλίγων χωροφυλάκων, τελευταίως δὲ καὶ μετὰ μικρὰς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ἡ Ἑλλάς, ἀναγκασμένη τὸ Ἅγιον Ὄρος, εὐρίσκει τὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διεπόμενον ὑπὸ Κανονισμοῦ (Ἰουλιῶν) θεσπισθέντος τῷ 1910 καὶ ἀρμόδιος κυρωθέντος, ὅστις, ἀντικαταστήσας τὴν τῷ 1878 κατὰ πρότασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐκπονηθέντα ἀλλ' ἀπαρῶντα εἰς τὰς Μονὰς καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐφαρμοσθέντα, ἀποτελεῖται ἐκ 243 ἀρθρῶν.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐξάσθη τῶν 20 Μονῶν ἔχει ἰδιαν διοίκησιν, τὸ σύνολον δὲ αὐτῶν ἐκπροσωπεῖται καὶ διοικεῖται ὑπὸ δύο Ἀρχῶν: τῆς Ἐπισκοπίας, ἰδρυθείσης τῷ 1783 καὶ ἀποτελουμένης ἐκ 4 μελῶν διοριζομένων ἐκ περιτροπῆς κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Μονῶν, ἧσιν δὲ εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ καὶ δημοτικὴ ἐν Ἀθῶν Ἰερούσα, καὶ τῆς Ἐπιτοκίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἐπιτοκία ἢ ἡ Ἐπιτοκία, ὁργανωθεῖσα ὡς ἔχει σήμερον τῷ 1810, συγκειμένη ἐξ 20 μελῶν, ἀντιπροσωπευόντων τὰς 20 Μονὰς, καὶ ἀποτελοῦσης τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν Ἰερούσα.

Ἐἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπισκοπίας ὑπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκαίων ἀποφάσεων τῆς Κοινοῦτος ἢ Συνάξεως, ἡ τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡ φρούρησις τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ σώματος χωροφυλακῆς, ἀπαρτιζομένης ἐξ 24 Χριστιανῶν ὁπλιτῶν φουσταναλλοφῶν, ἠνομιζομένων σ. ε. ρ. ὁ. ν. ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ, ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἐπιμελὴς τῶν ὁδῶν.

Τῆς Κοινοῦτος ἢ Συνάξεως τὰ νομοθετικὰ καθήκοντα συνίστανται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν τῶν Μονῶν καὶ εἰς τὴν ψήφισιν κανονιστικῶν διατάξεων περὶ τῶν σχέσεων καὶ συμφερόντων τῶν Μοναστηρίων.

Μονῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν καὶ περὶ τῆς δημοσίας τάξεως: τὰ δικαστικὰ δὲ εἰς τὴν πρῶτον ἐκτελεστικὴν ἀστικὴν ὑποθέσει ἀνευ ὁδῶν περιορισμοῦ, ἀναρρομένης μεταξὺ Μονῶν ἢ μοναχῶν, μέχρι βαθμοῦ πειθαρχίας, καὶ εἰς τὴν κατ' ἔξω ἀποφάσεων τῶν Μονῶν ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐξαρτημένων Σητῶν ἢ Κελλιῶν. Ἡ Συνάξις, διακρίσασα ὡς Πταισματοδότησιν, καταδικάζει τὸν πταίσαντα εἰς χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ἢ πρόστιμον ἢ εἰς προσωρινὸν περιορισμὸν ἢ εἰς ἀποκομὴν ἐκ τοῦ Ὄρους. Ἐλλοχὴ δὲ ἔχει εἰς ἀποφάσεις τοῦ Σουλτᾶνος τούτου ἐφαρθεῖται ἐν ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν τῷ 1912 καταλήθει τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου διάρκειαν καὶ ἐγκατέστησεν ἐν Καραϊσῶν τὸν Ἀθῶν Ἑλληνικὴν βασιλικὴν Ἐπιτοκίαν ὡς στρατιωτικὴν διοικήσιν, ὅστις ἐπέχει τὰ καθήκοντα τοῦ Καϊμακάνη, τῆς διοικήσεως τῶν Μονῶν διεξαγομένης πάντοτε κατὰ τὸ Ἰουλιῶν τοῦ 1910 καὶ τηρουμένων ὁλων τῶν προνοιῶν τῆς Ἀυτοκράτορος Πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μ. Ε. Μ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΛΟΥΣΗΣ
 53 BOULEVARD MALESHERBES, ΠΑΡΙΣΙΟΙ
 Διπλωματούχος τῶν Παρισίων Πανεπιστημίου, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου Ἑλεγκτο-θεραπευτηρίου. Εἰδικὸς Γυναικολόγος καὶ Οδοντολόγος. Δέχεται ἐπισκέψεις Δευτέρου ἑσπέρου καὶ Παρασκευῆ ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Κ. ΠΟΤΕΣΣΑΡΟΣ
 ... ΑΘΗΝΑΙ ...
 ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1875

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν Ἑλληνικῶν χειρογράφων καὶ Μετοχῶν, ἀνταλλάσσει ξένα χαρτονομίσματα μετὰ Δραχμὰς, δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμὰς, πληρώνει τόκον διὰ μὲν τὰς ἐν ἔθῃ 4 0/0, διὰ δὲ τὰς μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἀνω 5 0/0. Ἐπίσης ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν χρημάτων εἰς ἕλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Καὶ ἐν γένει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΦΡΑΓΚΑ ΧΡΥΣΑ 16,00
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΑΙΝ ΡΟΙΚΙΝΗΝ, ΔΙΑΔΙΚΤΑΚΤΗΡΙΟΝ, ΦΩΤΟΦΩΝ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ ΕΛΛ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: "ΑΤΛΑΝΤΙΣ" P. O. STATION 5, NEW YORK

Η "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
36,000 ΤΕΥΧΗ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΛΛΑΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ" ΝΑΥΣ ΚΥΡΙΑΣΠΟΥΛΟΣ Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ν. ΑΙΚΙΩΤΗΣ Γ. ΑΙΚΙΩΤΗΣ ΙΩ. ΠΑΠΑΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΑΡΑΙΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ ΙΩ. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ΝΕΟΚΛΗΣ Χ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κ. Υ. Π. Ρ. Ο. Σ. ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΔΩΝΕΦΤΗΣ Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ Τ. Ο. Υ. Ρ. Κ. Ι. Α. ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΥΣΤΡ. ΠΕΡΙΠΑΣ ΠΩΚΚΙΝ Α. ΡΩΣΣΙΑΝΗΣ Ρ. Ο. Σ. Σ. Ι. Α. ΑΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΜΒΟΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΠΠΙΑΝΗΣ Π. ΣΑΦΕΙΡΗΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ Α. Γ. Υ. Ρ. Ο. Σ. ΑΡΑΡΑΛΛΗΜΟΣ ΠΑΠΑΡ ΑΗΜ. ΦΩΤΙΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Ρ. Ο. Μ. Ο. Υ. Ν. Ι. Α. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΕΝΑΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΩΒΑΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΒΕΘΛΟΓΙΑΝΗΣ Β. Ο. Υ. Α. Ρ. Ι. Α. Κ. ΒΑΛΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΑΘΗΝΑΙ ΣΥΡΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΧΑΝΙΑ ΣΥΤΕΙΑ ΣΑΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΧΙΟΣ ΚΑΒΑΛΑ ΛΕΥΚΟΣΙΑ ΑΜΜΟΧΕΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΥΡΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΙ ΑΜΙΣΣΟΣ ΟΔΗΣΣΟΣ ΡΟΔΟΣ ΒΑΤΟΥΜ ΛΕΩΣ, ΚΑΡΟΥΑ ΤΙΦΛΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΣΑΡΔΙΚΗ ΠΟΡΤ-ΣΑΪ'Ο ΣΟΥΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ ΓΑΛΑΤΙΟΝ ΒΟΚΟΥΡΕΚΤΙΟΝ ΒΡΑΪ'ΑΑ ΠΥΡΓΟΣ ΒΑΡΝΑ
---	---

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΣΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ
• ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ •
ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
• • ΔΡΑΧΜΑΙ • •
..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συντάσσεται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιθεμάτων των, ἀποστέλλονται καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὰ βιομηχανία τῶν Ἑλλήνων πρόσωπα καὶ βιομηχανοὺς ἀπαιλουμένους πλεονεξίας ἐπιτοκῆς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ					
ΑΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΩΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΡΙΒΑΛΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΕΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΕΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΙΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΑΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΤΡΟΝ
ΑΤΤΑΛΑΝΤΙΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΙΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
	ΘΗΡΑΝ	ΚΡΕΘΑΡΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΑΕΡΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΣΕΟΥΣ	ΤΡΙΦΟΛΙΑΝ
				ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΚΙΑΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἰσομῶν Πολιτείας εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ἔξω ἀνακαταστάτας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος: National Bank of Commerce New York American Express Co.	Bankers Trust Co. New York Irving National Bank » » First National Bank Chicago First National Bank Pittsburg First National Bank Milwaukee Canadian Bank of Commerce Montreal Canada	
--	--	--

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐνδύσεις καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοσάσας ἐν ἰσομῶνι πρὸς τὴν ἡμετέραν, εἰς τόκον

1 ο) κατ' ἔτος	»	»	»	»	1 ἔτους
2 ο) »	»	»	»	»	2 ἔτους
3 ο) »	»	»	»	»	3 ἔτους
4 ο) »	»	»	»	»	4 ἔτους

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE